

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **101** Ljubljana, torek **21. 10. 2003**

Cena 1540 SIT ISSN 1318-0576 Leto XIII

DRŽAVNI ZBOR

4498. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-C)

Razglasjam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-78/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-C)

1. člen

V zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/2000 - odl. US, 30/2001, 103/2001-ZIPRS0203, 67/2002 in 30/2003 - odl. US) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Po tem zakonu imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vštevši zračni prostor in morska območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom,

- »ozemlje države članice« in »Skupnost« je ozemlje držav članic in ozemlje Skupnosti, ki je kot tako definirano v zakonodaji Evropskih skupnosti,

- »tretja država« je katerokoli drugo ozemlje, razen ozemlja Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti,

- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ne tvori sestavnih del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:

- v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;

- v Kraljevini Španiji: Ceute, Melille, Kanarskega otočja;

- v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;

- v Francoski republiki: čezmorski departmaji;

- v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos).

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v ali iz Kneževine Monako obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Francoske republike ter

- transakcije na ali z otoka Man obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.«

2. člen

V 3. členu se v 1. točki beseda »območju« nadomesti z besedo »ozemlju«, v 2. točki pa se beseda »Slovenijo« nadomesti z besedo »Skupnost«.

3. člen

Za 3. členom se doda nov 3.a člen, ki se glasi:

»3.a člen

(pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki so predmet obdavčitve)

DDV se obračunava in plačuje tudi od:

1. blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, če je prodajalec davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec, in ni zajet z ureditvijo iz drugega stavka prve alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona ali iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;

2. novih prevoznih sredstev, ki jih na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, od prodajalca iz druge države članice, in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

3. trošarinskih izdelkov, ki jih na ozemlju Slovenije od prodajalca iz druge države članice za plačilo pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega

zakona, in za katere, v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji.«

4. člen

V 5. členu se v prvem odstavku na koncu doda naslednje besedilo:

»Uporaba blaga iz tega odstavka se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.«

5. člen

V 6. členu se v 3. točki beseda »registracije« nadomesti z besedami »identifikacije za namene DDV«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uporaba blaga iz prvega odstavka tega člena se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.«

6. člen

Za 7. členom se doda nov 7.a člen, ki se glasi:

»7.a člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja, v drugo državo članico.

(2) Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, za potrebe svoje dejavnosti, odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico, razen za namene katere od naslednjih transakcij:

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice, pod pogoji iz drugega stavka prve alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona in iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec pod pogoji iz tretje alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v Sloveniji pod pogoji iz 31. ali 31.a člena tega zakona;

– opravljanja storitev za davčnega zavezanca in vključujoč storitve, ki se na tem blagu dejansko opravijo v namembni državi članici, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, ponovno vrne istemu davčnemu zavezancu v državo članico, v kateri se je začel prevoz ali odpošiljanje blaga;

–časne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;

–časne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila uvoznih dajatev.

(3) Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.«

7. člen

V 9. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uporaba blaga iz 1. točke in promet storitev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje za promet storitev, opravljen za plačilo.«

8. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Uvoz blaga pomeni:

1. vsak vnos blaga v Skupnost, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Skupnosti ali blaga, ki je uvože-

no iz tretje države, pa znotraj Skupnosti ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi;

2. vsak vnos drugega blaga, kot je blago iz prejšnje točke, v Skupnost iz tretjega ozemlja.«

9. člen

Za 11. členom se doda nov podnaslov in nova 11.a in 11.b člena, ki se glasita:

»4. Pridobitev blaga znotraj Skupnosti

11.a člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

(1) Pridobitev blaga znotraj Skupnosti pomeni pridobitev lastninske pravice na premičninah, ki jih prejemniku odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec ali sam prejemnik ali druga oseba za račun enega od njiju.

(2) Ne glede na 1. točko 3.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od:

1. blaga, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga, če bi bil promet opravljen med osebami v Sloveniji, oproščena plačila DDV v skladu s 4. do 10. točko 31. člena tega zakona;

2. drugega blaga, razen blaga iz prejšnje točke, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec iz drugega odstavka 45. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavljuje po sistemu pavšalne ureditve v skladu s 46. členom tega zakona, davčni zavezanec, ki opravlja izključno dobave blaga ali storitev, pri katerih ni pravice do odbitka vstopnega DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar le:

– če skupni znesek pridobitev v tekočem koledarskem letu ne preseže 10.000 EUR v tolarski protivrednosti in

– pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu, ni presejal zneska iz prejšnje alineje.

(3) Znesek iz 2. točke drugega odstavka tega člena pomeni skupni znesek, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za pridobljeno blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano. Znesek ne vključuje vrednosti nabavljenih novih prevoznih sredstev in vrednosti nabavljenih trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti.

(4) Ne glede na določbe 2. točke drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu s 1. točko 3.a člena tega zakona. Davčni zavezanec mora izbrati vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

(5) Prevozna sredstva so:

– kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata, namenjena za prevoz oseb ali blaga;

– plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil iz 5. točke 31. člena tega zakona;

– zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov iz 6. točke 31. člena tega zakona.

(6) Prevozna sredstva iz petega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šest mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

– da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(7) Trošarinski izdelki iz 3. točke 3. a člena tega zakona so izdelki, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja trošarine.

11.b člen

(transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljeno za plačilo, se šteje tudi:

– uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, na ozemlju katere je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, ali kamor ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico;

– blago, ki ga pridobijo oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze za njihove potrebe ali potrebe njihovega spremnega civilnega osebja, ki ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitev v skladu s podtočko e) 3. točke 28. člena tega zakona.«

10. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebe, ki morajo plačati DDV, so:

1. davčni zavezanec, ki opravi obdavčen promet blaga oziroma storitev, razen v primerih iz 2., 3. in 4. točke tega odstavka;

2. davčni zavezanec, ki so mu opravljene storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

3. osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki so jim opravljene storitve iz 18.a, 18.b, 18.c in 18.d člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

4. prejemnik blaga, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– opravljena je dobava blaga pod pogoji iz 28.c člena tega zakona;

– dobava blaga je bila opravljena drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za namene DDV v Sloveniji, in

– račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, vsebuje predpisane podatke;

5. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV;

6. vsaka oseba, ki pridobi blago znotraj Skupnosti, če je ta nabava obdavčena v Sloveniji.

(2) Če je oseba, ki je v skladu s prvim odstavkom tega člena dolžna plačati DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, lahko ne glede na določbe prvega odstavka tega člena imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki je dolžna plačati DDV. Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne imenuje davčnega zastopnika, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

(3) Pri uvozu mora DDV plačati uvoznik, to je carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga.«

11. člen

Za 13. členom se doda nov 13.a člen, ki se glasi:

»13.a člen

(davčni zavezanec, ki občasno dobavi novo prevozno sredstvo)

Davčni zavezanec je tudi vsaka oseba, ki pod pogoji iz 2. točke 31.a člena tega zakona občasno dobavi novo prevozno sredstvo.«

12. člen

Ime in besedilo 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

(kraj dobave blaga)

(1) Za kraj dobave blaga se šteje:

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku, ne glede na to, ali odpošiljanje ali prevoz opravi dobavitelj, prejemnik ali kdo drug za račun enega od njiju. Kadar blago instalira ali sestavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali sestavljeno;

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava, če se blago ne odpošilja ali prevaža;

– kraj, v katerem se prevoz potnikov začne, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, na krovu zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna vožnja šteje za ločen prevoz.

(2) Izrazi iz tretje alineje prvega odstavka tega člena pomenijo:

– »del prevoza potnikov v Skupnosti« pomeni del prevoza, ki se brez postanka na tretjem ozemlju opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, v katerem se prevoz potnikov konča, pri čemer se kot kraj, v katerem se prevoz potnikov konča, šteje zadnji predvideni kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili v Skupnost izstopijo pred delom poti izven Skupnosti;

– »kraj, v katerem se prevoz potnikov začne« pomeni prvi kraj, v katerem bodo potniki znotraj Skupnosti predvidoma vstopili po delu poti izven Skupnosti.

(3) Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v tretji državi, se ne glede na prvo alinejo prvega odstavka tega člena šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona in kraj vsakršnih kasnejših dobav, v državi članici uvoza blaga.«

13. člen

Za 15. členom se doda nov 15.a člen, ki se glasi:

»15.a člen

(kraj dobave blaga pri dobavi blaga iz druge države članice)

(1) Ne glede na prvo alinejo prvega odstavka in tretji odstavek 15. člena tega zakona se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, ki ni namembna država članica, tam, kjer se odpošiljanje ali prevoz konča, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

– blago je dobavljeno davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, če so izpolnjeni pogoji za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona, ali kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec in

– predmet dobave niso nova prevozna sredstva in blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo sestavljeno ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(2) Kadar je tako dobavljeno blago odposlano ali odpeljano iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena ne veljata za dobave blaga, razen trošarinskih izdelkov, kadar skupna vrednost (brez DDV) takšnega blaga, v tekočem koledarskem

letu ne presega protivrednosti 35.000 EUR v tolarjih, pod pogojem, da tudi v preteklem koledarskem letu ni preseгла te vrednosti.

(4) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, lahko kraj takšne dobave določi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiri vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.«

14. člen

Ime in besedilo 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»16. člen

(kraj uvoza blaga)

(1) Kraj uvoza blaga je ozemlje tiste države članice, v kateri je blago vnešeno v Skupnost.

(2) Če je za blago iz 1. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je ne glede na prejšnji odstavek kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

(3) Če je za blago iz 2. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz tretjega ali četrtega odstavka 32.a člena tega zakona, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.«

15. člen

V 17. členu se ime člena spremeni, tako da se glasi: »(kraj opravljanja storitev)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za kraj, kjer je storitev opravljena, se šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki opravlja storitev, sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kraj običajno prebiva.«

V drugem odstavku se v napovednem stavku črta beseda »prometa«, 2. točka pa spremeni tako, da se glasi:

»2. kraj, kjer se opravi prevozna storitev, pri čemer se upošteva prevožena razdalja;«.

V tretjem odstavku se za 9. točko dodata novi 10. in 11. točka, ki se glasita:

»10. oddajanja radijskih in televizijskih programov;

11. ki so elektronsko opravljene;«.

Besedilo »za kraj opravljenega prometa storitev šteje kraj, kjer ima prejemnik storitve – davčni zavezanec, sedež, poslovno enoto oziroma stalno ali običajno bivališče, če nima sedeža ali poslovne enote, če storitev opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža«, se nadomesti z naslednjim besedilom: »za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva, če so storitve opravljene za naročnika s sedežem izven Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici.«

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za kraj opravljanja storitev iz 11. točke tretjega odstavka tega člena, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebi, ki ni davčni zavezanec, ima pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebiva v državi članici, se

šteje kraj, kjer ima oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.«

16. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona (razen storitev iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona), kadar se opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci in za dajanje v najem vseh oblik prevoznih sredstev se šteje, da je:

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona na ozemlju Slovenije, izven Skupnosti, če se storitev dejansko uporabi in uživa izven Skupnosti;

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona izven Skupnosti, na ozemlju Slovenije, če se storitev dejansko uporabi in uživa v Sloveniji.

(2) Določba druge alineje prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za storitve telekomunikacij in oddajanja radijskih in televizijskih programov iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivajo v Sloveniji.«

17. člen

Za 18. členom se dodajo novi 18.a, 18.b, 18.c, 18.d in 18.e člen, ki se glasijo:

»18.a člen

(kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 2. točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti opravljena tam, kjer je kraj odhoda.

(2) Izrazi v tem členu imajo naslednji pomen:

– »prevoz blaga znotraj Skupnosti« pomeni prevoz, pri katerem sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

Kot prevoz blaga znotraj Skupnosti se šteje tudi prevoz blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju Slovenije, če je takšen prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic;

– »kraj odhoda« pomeni kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne;

– »namembni kraj« pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

(3) Če se prevoz blaga opravi za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica odhoda, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je storitev prevoza opravljena na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.b člen

(kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

Če so pomožne storitve pri prevozu blaga znotraj Skupnosti opravljene za naročnika, identificiranega za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, kjer so storitve dejansko opravljene, se ne glede na 3.b točko drugega odstavka 17. člena tega zakona šteje, da so storitve opravljene na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.c člen

(kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki)

(1) Ne glede na prvi odstavek 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb:

– kraj odhoda, kadar so storitve posrednika del storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo, kadar so storitve posrednika del pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se transakcije opravijo, kadar so storitve posrednika del drugih transakcij, razen transakcij iz prejšnjih alinej ali iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Če se storitev posrednika opravi za naročnike, identificirane za DDV, in je identifikacijsko številko za DDV izdala druga država članica, kot je država, kjer bi se v skladu s prvim odstavkom tega člena štelo, da je kraj opravljene storitve, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je kraj opravljene storitve na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.d člen

(kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah)

Ne glede na 3.c in 3.d točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah, ki se opravijo za naročnike, identificirane za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri so storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena, če se blago odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri so bile storitve dejansko opravljene.

18.e člen

(kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

(1) Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je nabavila.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero oseba, ki pridobiva blago, to blago pridobi, razen če dokaže, da je bila nabava obdavčena v drugi državi članici v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti obdavčena v skladu s prvim odstavkom tega člena, če:

– pridobitelj dokaže, da je pridobil blago znotraj Skupnosti zaradi kasnejše dobave v državo članico iz prvega odstavka tega člena, in za katero je bil določen prejemnik kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s peto alinejo 28.c člena tega zakona,

– je pridobitelj izpolnil obveznosti glede predložitve kvartalnega poročila iz 39.b člena tega zakona.«

18. člen

Naslov VI. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »VI. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV«.

19. člen

19. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

(2) Če je račun izdan pred opravljeno dobavo blaga oziroma pred opravljeno storitvijo, nastane obveznost obračuna DDV, ko je izdan račun.

(3) Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najkasneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(4) Za dobave blaga, razen dobav iz 3. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona, in opravljanje storitev, pri katerih se izdajajo zaporedni obračuni ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Če je plačilo izvršeno, preden je blago dobavljeno ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačila.

(6) Pri prometu blaga oziroma storitev po 5., 6. in 9. členu tega zakona nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.«

20. člen

Za 19. členom se doda nov 19.a člen, ki se glasi:

»19.a člen

(obveznost obračuna DDV pri pridobivanju in dobavah blaga znotraj Skupnosti)

(1) Obdavčljivi dogodek nastane, ko je blago znotraj Skupnosti pridobljeno. Šteje se, da je bilo blago znotraj Skupnosti pridobljeno takrat, ko bi se za podobno blago štelo, da je bilo dobavljeno v skladu z 19. členom tega zakona, če bi šlo za dobavo na ozemlju Slovenije.

(2) Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan osebi, ki pridobiva blago, pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na 19. in 20. člen tega zakona nastane obveznost obračuna DDV za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona, 15. dan meseca, ki sledi mesecu, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred potekom roka iz četrtega odstavka tega člena.«

21. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago uvoženo. Če je za blago obnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz drugega ali tretjega odstavka 16. člena tega zakona, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko se za to blago ti postopki končajo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nastane obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka za uvoženo blago, ki je zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike takrat, ko nastane obdavčljiv dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

(3) Za blago, ki ni zavezano plačilu katerihkoli dajatev iz drugega odstavka tega člena, nastane obdavčljiv dogodek in s tem obveznost obračuna davka takrat, ko bi v skladu s carinskimi predpisi nastala obveznost za obračun carine, če bi bila predpisana.«

22. člen

V 21. členu se v devetem odstavku v 1. točki pred podpičjem postavi vejica in doda naslednje besedilo: »fianančni popusti za predčasno plačilo (plačilo pred rokom zapadlosti)«.

V desetem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če se davčna osnova naknadno spremeni zaradi vračila, preklica naročila, popustov, nezmožnosti plačila ali znižanja cene po dobavi, lahko davčni zavezanec, ki je opravil promet blaga ali storitev, popravi (zmanjša) znesek DDV.«

23. člen

Za 21. členom se doda nov 21.a člen, ki se glasi:

»21.a člen

(davčna osnova pri pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Določbe 21. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za pridobivanje blaga znotraj Skupnosti.

(2) V skladu s 1. točko drugega odstavka 21. člena tega zakona se v davčno osnovo vključi trošarina, ki jo dolguje ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek. Če je po pridobitvi blaga znotraj Skupnosti kupcu vrnjena trošarina, ki je bila plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša.

(3) Za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 11.b člena tega zakona ter za dobave blaga iz 4. točke 31.a člena tega zakona se davčna osnova določi v skladu s šestim odstavkom 21. člena tega zakona ter drugim in devetim odstavkom 21. člena tega zakona.

(4) Če je pridobitev obdavčena v skladu s prvim odstavkom 18.e člena tega zakona v državi članici, kjer se konča odpošiljanje ali prevoz, potem ko je bila obdavčena v skladu z drugim odstavkom 18.e člena tega zakona, se davčna osnova v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je oseba, ki pridobiva blago, blago nabavila, ustrezno zmanjša.«

24. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčna osnova pri uvozu blaga iz 1. in 2. točke 11. člena tega zakona, je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Skupnosti.

(2) Davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vključuje, če že niso vključeni:

1. davke, trošarine, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

2. dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza.

»Prvi namembni kraj« pomeni kraj, naveden na tovarnem listu ali drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če tak kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

V skladu s to točko se v davčno osnovo pri uvozu blaga vključijo tudi dodatni stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(3) Pri uvozu blaga se iz davčne osnove izključijo, če že niso izključeni, znižanja cen in popusti v skladu s 1. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(4) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Skupnosti na oplenitvenje po tem, ko je bilo izven

Skupnosti popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno, je davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, določena v skladu s carinskimi predpisi.«

25. člen

Za 24. členom se doda nov 24.a člen, ki se glasi:

»24.a člen

(stopnja DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti)

(1) DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se obračunava in plačuje po stopnji, ki velja, ko nastane obveznost obračuna davka.

(2) Za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se uporablja enaka stopnja DDV, kot če bi enako blago dobavil drug davčni zavezanec na ozemlju Slovenije.«

26. člen

V 28. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. sprostitvev blaga v prost promet, če bi dobava takšnega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;«.

Za podtočko d) 3. točke se doda nova podtočka e), ki se glasi:

»e) oboroženim silam drugih držav članic Severnoatlantske zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.«

27. člen

Za 28. členom se dodajo novi 28.a do 28.c členi, ki se glasijo:

»28.a člen

(posebna določba)

Če je blago uvoženo iz tretje države ali tretjega ozemlja na ozemlje države članice, ki ni namembna država članica, je tak uvoz oproščen plačila DDV, če je dobava, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona, oproščena plačila DDV v skladu s 31.a členom tega zakona.

28.b člen

(oprostitve DDV pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV je oproščena pridobitev blaga znotraj Skupnosti:

a) katerega dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec na ozemlju države, v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

b) katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen plačila DDV v skladu z 28. in 29. členom tega zakona;

c) pri katerem bi oseba, ki pridobi blago, v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 40. člena tega zakona, v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega DDV, katerega obveznost nastane v skladu s 3.a in četrtim odstavkom 11.a člena tega zakona.

28.c člen

(druge oprostitve pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene pridobitve blaga v Skupnosti, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– blago pridobi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici,

– blago pridobi za namene nadaljnjih dobav blaga, ki jih opravi ta davčni zavezanec na ozemlju Slovenije,

– blago, ki ga ta davčni zavezanec tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice kot je država, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno osebi, ki je prejemnik nadaljnjih dobav,

– prejemnik nadaljnjih dobav blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za DDV v Sloveniji, in

– oseba, ki je dolžna plačati davek za dobave, ki jih opravi davčni zavezanec iz prve alineje tega člena, je prejemnik blaga iz 4. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.«

28. člen

Ime in besedilo 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»31. člen

(oprostitve pri izvozu iz Skupnosti in podobnih transakcijah ter pri mednarodnih prevozih)

Plačila DDV je oproščena:

1. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun;

2. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti kupec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno za opremljanje, oskrbovanje z gorivom ali druge vrste oskrbovanja zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerihkoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

Če gre za blago, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se oprostitve plačila davka v skladu s to točko uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji, določeni v skladu s 55. členom tega zakona;

3. storitev dodelave blaga (premičnin), ki ga je izvajalec ali naročnik storitve pridobil oziroma uvozil z namenom, da se na ozemlju Skupnosti na tem blagu opravi takšna dodelava, vendar le v primeru, če naročnik storitve nima sedeža na ozemlju Slovenije in če blago odpošlje ali odpelje izven Skupnosti izvajalec ali naročnik storitve ali druga oseba za račun enega od njiju;

4. dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje:

a) plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti;

b) plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje ladij za priobalni ribolov;

c) vojaških plovil, kot so opredeljena pod tarifno številko 89.01 A skupne carinske tarife, ki zapustijo državo in so namenjena v tuja pristanišča oziroma sidrišča;

5. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz podtočke a) in b) prejšnje točke ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se v ali na njih uporablja;

6. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalski prevozniki za zračne prevoze na mednarodnih zračnih progah za plačilo ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena v zrakoplov ali se v ali na njih uporablja;

7. dobava blaga zaradi oskrbovanja z gorivom in drugega oskrbovanja zrakoplovov iz prejšnje točke;

8. opravljanje storitev, razen storitev iz 5. točke tega člena, za neposredne potrebe plovil iz navedene točke ali njihovega tovora;

9. opravljanje storitev, razen storitev iz 6. točke tega člena, za neposredne potrebe zrakoplovov iz navedene točke ali njihovega tovora;

10. dobave blaga in storitev, ki so namenjene:

– za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;

– za službene potrebe mednarodnih organizacij in drugih subjektov mednarodnega javnega prava, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Republiko Slovenijo;

– za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

– za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

– za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

– v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katerekoli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen namembne države članice, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.

Oprostitve DDV iz tretje in četrte alineje tega odstavka ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

11. dobave zlata centralnim bankam;

12. dobave blaga pooblaščenim organizacijam, ki ga le-te izvozijo iz Skupnosti kot del njihovih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja, ki jih izvajajo izven Skupnosti. Dovoljenje se izda organizaciji, ki izpolnjuje predpisane pogoje, in sicer za vsako dobavo blaga posebej ali pa za določeno obdobje. Oprostitve po tej točki se izvede tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV, ki ga le-te niso mogle uveljaviti kot odbitek vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona;

13. opravljanje storitev, vključno prevoznih storitev in pomožnih storitev, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s 26. in 27. členom tega zakona, če so te neposredno povezane z izvozom oziroma uvozom blaga v smislu drugega in tretjega odstavka 16. člena tega zakona;

14. storitve, ki jih opravijo zastopniki in drugi posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del transakcij iz tega člena ali transakcij, opravljenih izven Skupnosti. Ta oprostitve se ne nanaša na potovalne agente, ki dobavljajo v imenu in za račun potnika storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.«

29. člen

Za 31. členom se dodata nova 31.a in 31.b člen, ki se glasita:

»31.a člen

(oproščene dobave blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, kot so opredeljene v 4., 5. in 6. členu tega zakona, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, drugemu davčnemu zavezanecu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki kot taka deluje v drugi državi članici, kot je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne.

Ta oprostitev se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 45. členom tega zakona ali na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV;

2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj skupnosti niso predmet DDV ali kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;

3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, in izpolnjujejo pogoje za izjemo po drugem odstavku 11.a člena tega zakona, kadar je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremni dokument, trošarina plačana v državi odpošiljanja in zavarovano njeno plačilo v namembni državi v skladu z zakonom, ki ureja trošarine.

Ta oprostitev se ne nanaša na trošarinske izdelke, ki jih dobavijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona.

4. prenos blaga v smislu 7.a člena tega zakona, za katerega bi se priznavale oprostitev v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

31.b člen

(oprostitve plačila DDV od prevoznih storitev znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene prevozne storitve znotraj Skupnosti pri pošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire, kot tudi pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.«

30. člen

Za 32. členom se doda nov 32.a člen, ki se glasi:

»32.a člen

(uporaba tega zakona za blago, uvoženo iz tretjih ozemelj oziroma izvoženo v tretja ozemlja)

(1) Blago iz 2. točke 11. člena tega zakona, ki se uvaža v Slovenijo iz tretjega ozemlja, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.

(2) Formalnosti, ki se nanašajo na vnos blaga iz prvega odstavka tega člena v Skupnost, so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

(3) Če je namembni kraj pri prevozu ali pošiljanju blaga iz prvega odstavka tega člena v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je blago vnešeno v Skupnost, se blago prevaža znotraj Skupnosti v skladu z določbami evropskih carinskih predpisov, ki urejajo notranji tranzitni postopek, vendar le, če je v skladu s temi predpisi za to blago ob vnosu v Skupnost vložena tranzitna deklaracija.

(4) Če je za blago iz prvega odstavka tega člena v trenutku vnosa v Skupnost začel postopek, zaradi katerega bi, če bi bilo blago uvoženo v smislu 1. točke 11. člena tega zakona, zavezanec za blago lahko uveljavil oprostitev iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, velja oprostitev iz

prvega odstavka 32. člena tega zakona tudi za blago iz prvega odstavka tega člena.

(5) Blago, razen blaga iz 1. točke 11. člena tega zakona, ki se iz Slovenije pošlje na tretje ozemlje, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.

(6) Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz petega odstavka tega člena na tretje ozemlje so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo izvoz blaga iz carinskega območja Skupnosti.

(7) Če je bilo blago začasno izvoženo na tretje ozemlje z namenom, da bo ponovno uvoženo v Slovenijo, se za blago iz petega odstavka tega člena upoštevajo določbe, ki sicer urejajo obdavčitev oziroma oprostitev plačila DDV za ponovni uvoz blaga, ki je bilo prvotno začasno izvoženo iz carinskega območja Skupnosti.«

31. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec mora za vsak promet blaga oziroma storitev, ki ga opravi, zagotoviti, da je izdan račun.

(2) Če je račun izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora vsebovati podatke, predpisane v 34. členu tega zakona, če je izdan drugim osebam pa podatke, predpisane v 35. členu tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Račun mora biti izdan tudi za dobave blaga iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona in za blago dobavljeno pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun tudi za vsako predplačilo, ki ga prejme pred opravljenim prometom blaga oziroma storitev od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec.

(5) Če davčni zavezanec opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Račun izda davčni zavezanec, ki opravi dobavo, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določi minister, pristojen za finance.

(7) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki dopolnjuje ali se izrecno in nedvoumno nanaša na prvoten račun.«

32. člen

Ime in besedilo 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

»34. člen

(podatki na računu, ki je izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga ali storitev;

4. identifikacijsko številko za DDV naročnika oziroma kupca, če je naročnik oziroma kupec plačnik DDV za nabavljeno blago oziroma storitve ali če mu je dobavljeno blago v skladu z 31.a členom tega zakona;

5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega naročnika;

6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

7. datum opravljene dobave blaga oziroma datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana oziroma datum prejetega predplačila, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;

8. davčno osnovo, od katere se obračunava DDV po posamezni stopnji ali na katero se nanaša posamezna oprostitvev, ceno na enoto blaga ali storitve brez DDV, in kakršnakoli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;

9. uporabljeno stopnjo DDV;

10. znesek DDV, razen če je s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno.

(2) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, mora biti na računu navedena določba tega zakona, ki določa oprostitvev.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisano, da je plačnik DDV naročnik, mora biti na računu navedena določba tega zakona, na podlagi katere je plačnik DDV naročnik.

(4) Davčni zavezanec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, mora na računu navesti določbo tega zakona, na podlagi katere obračunava DDV od razlike v ceni.

(5) Če je plačnik DDV davčni zastopnik v smislu drugega odstavka 12. člena tega zakona, mora izdajatelj računa na računu navesti njegovo identifikacijsko številko za DDV ter njegovo ime in naslov.«

33. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen

(podatki, ki jih mora vsebovati račun, izdan drugim osebam)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun drugim osebam, razen osebam iz prvega odstavka 34. člena tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev;

4. ime in naslov davčnega zavezanca;

5. prodajno vrednost blaga oziroma storitve z vključenim DDV ter

6. znesek vračunanega DDV.

(2) Če davčni zavezanec opravlja promet in storitev po različnih davčnih stopnjah, mora prodajno vrednost z vključenim DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah in izkazati ločeno tudi vrednost DDV.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, mora na računu navesti določbo tega zakona, ki določa oprostitvev.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu s 34. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje takšen račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (npr. 10. točka 31. člena in 55. člen tega zakona).«

34. člen

Za 35. členom se doda nov 35.a člen, ki se glasi:

»35.a člen

(posebne določbe)

(1) Znesek DDV na računu mora biti izkazan v tolarjih.

(2) Računi se lahko izdajo v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik. Pogoje za pošiljanje in izdajanje računov v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Podatke, ki jih mora vsebovati račun, ki ga izda davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona, predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.«

35. člen

V 36. členu se v drugem odstavku namesto pike postavi vejica in doda naslednje besedilo: »če ni s tem zakonom drugače določeno«.

V tretjem odstavku se na koncu doda naslednje besedilo:

»Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka je za davčnega zavezanca, za katerega je predpisano davčno obdobje koledarsko polletje in pridobiva oziroma dobavlja blago znotraj Skupnosti, davčno obdobje koledarsko trimesečje.«

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji ter za prejemnika blaga oziroma storitev, ki ni identificiran za namene DDV in je plačnik DDV na podlagi 2. točke prvega odstavka ali na podlagi drugega stavka drugega odstavka 12. člena tega zakona, je davčno obdobje za plačilo DDV koledarski mesec.«

V šestem odstavku se prvi stavek spremeni, tako da se glasi:

»Davčni zavezanec, na katerega se nanaša četrti odstavek 53. člena tega zakona in ki izpolnjuje pogoje za obračunavanje DDV v trimesečnem oziroma polletnem davčnem obdobju, se lahko odloči za obračunavanje DDV v enomesečnem davčnem obdobju.«

36. člen

V 38. členu se v prvem odstavku namesto pike postavi podpičje in doda naslednje besedilo: »v mesečnem oziroma trimesečnem obračunu morajo izkazati davčno obveznost tudi osebe iz 3., 4. in 6. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.«

V četrtem odstavku se besedilo »registracije za DDV« nadomesti z besedilom »identifikacije za namene DDV«, besedilo »registracija za DDV« pa se nadomesti z besedilom »identifikacija za namene DDV«.

Dodajo se novi osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti, štirinajsti in petnajsti odstavek, ki se glasijo:

»(8) Obračun DDV lahko davčni zavezanec predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(9) Davčni zavezanec, ki se v skladu s predpisi, ki urejajo obdavčitev dobička oziroma dohodka pravnih oseb šteje za povezano osebo, lahko ugotavlja davčno obveznost na podlagi skupinskega obračuna.

(10) V skupinskem obračunu se presežek vstopnega DDV članov skupine pokrije z obveznostjo obračunanega DDV, ugotovljenega ob davčnih obračunih posameznih članov skupine.

(11) Skupina pooblasti enega od članov skupine, da predloži skupinski obračun, hkrati z davčnimi obračuni posameznih članov skupine.

(12) Skupinski obračun odobri davčni organ na podlagi pisne zahteve članov skupine.

(13) Če se posamezni član skupine naknadno opredeli za posamično obdavčenje, mora vsak član skupine plačati morebitno razliko, ki je nastala zaradi spremembe obdavčenja v skupini.

(14) Skupinski davčni obračun lahko predlagajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV mesečno.

(15) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in način priprave skupinskega obračuna.«

37. člen

V 39. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) V roku iz prvega odstavka tega člena plača DDV tudi oseba iz 2., 3., 4. in 6. točke prvega odstavka in drugega odstavka 12. člena tega zakona.«

38. člen

Za 39. členom se dodata nova 39.a in 39.b člena, ki se glasita:

»39.a člen

(obdobje poročanja za dobave blaga znotraj Skupnosti)

(1) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora davčnemu organu poročati o vseh dobavah blaga, ki jih opravi davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici, v obdobju poročanja.

(2) Obdobje poročanja je koledarsko trimesečje.

39.b člen

(predložitev kvartalnega poročila)

(1) Dobave blaga znotraj Skupnosti mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, izkazati v kvartalnem poročilu za obdobje poročanja.

(2) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, predložiti davčnemu organu do 10. dne drugega meseca, ki sledi obdobju poročanja.

(3) V kvartalnem poročilu mora davčni zavezanec navesti vse potrebne podatke za poročanje o dobavah blaga znotraj Skupnosti davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici in popravke podatkov za pretekla obdobja poročanja. V kvartalno poročilo se vpisujejo podatki o skupni vrednosti dobav, razčlenjenih po davčnih zavezancih, prejemnikih blaga.

(4) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena lahko davčni zavezanec v roku iz drugega odstavka tega člena predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Vsebino in obliko kvartalnega poročila predpiše minister, pristojen za finance.«

39. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pravica do odbitka vstopnega DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, sme davčni zavezanec od svoje davčne obveznosti odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij (v nadaljnjem besedilu: vstopni DDV), in sicer:

1. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z blagom oziroma storitvami, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

2. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z uvozom blaga;

3. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s 1. točko 6. člena in 11.b členom tega zakona;

4. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s prvim odstavkom 3.a člena in četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec ima tudi pravico do odbitka vstopnega DDV iz drugega odstavka tega člena, če se blago in storitve uporabijo za namene:

1. transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 13. člena tega zakona opravil izven Slovenije, ob pogoju, da bi bil upravičen do odbitka vstopnega DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;

2. transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, prvim in tretjim odstavkom 32. člena, 32.a členom ali v skladu z 31.a in 31.b členom tega zakona;

3. katerih koli od transakcij, ki so oproščene v skladu z 1. in 4.a do 4.e točko 27. člena tega zakona, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz v državo izven Skupnosti.

(4) DDV iz tretjega odstavka tega člena se davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Slovenije oziroma davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti in zato ne morejo uveljavljati odbitka vstopnega DDV, vrne v skladu s 54. členom tega zakona.

(5) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec uporabi ali jih bo uporabil tako za transakcije iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri katerih se DDV lahko odbije, kot za transakcije, pri katerih se DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo takšen delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu z 41. členom tega zakona za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

(6) Davčni zavezanec ne sme odbiti vstopnega DDV od:

1. jaht in čolnov, namenjenih za šport in razvedrilo, zasebnih zrakoplovov, osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od plovil oziroma od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti dajanja v najem in zakup in za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi ter kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza. Če se vozilo ne uporablja izključno za opravljanje dejavnosti javnega in posebnega linijskega prevoza, zavezanec lahko uveljavlja odbitek v delu, ki se nanaša na opravljanje te dejavnosti;

2. stroškov za reprezentanco (pri čemer se kot stroški za reprezentanco štejejo zgolj stroški za pogostitev in zabavo ob poslovnih ali družabnih stikih), stroškov za prehrano (vključno s pijačo) ter stroškov za nastanitev.

(7) Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka vstopnega DDV mora davčni zavezanec:

1. za odbitke po 1. točki prvega odstavka tega člena, imeti račun;

2. za odbitke po 2. točki prvega odstavka tega člena, imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek oziroma omogoča izračun zneska dolgovanega davka;

3. za odbitke po 3. točki prvega odstavka tega člena, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

4. če je v primerih iz 12. člena tega zakona dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

5. za odbitke po 4. točki prvega odstavka tega člena, izkazati v obračunu DDV podatek o znesku DDV, ki ga dolguje za blago, ki ga je pridobil znotraj Skupnosti, in imeti račun.

(8) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 46. člena tega zakona lahko odbije kot vstopni DDV znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(9) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne odbije vstopnega DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek vstopnega DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne kasneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka vstopnega DDV.

(10) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV kot vstopnega DDV, ne glede na to, če nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(11) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska kot vstopni DDV, ne glede na to, da je bil DDV plačan.«

40. člen

Za 40. členom se doda nov 40.a člen, ki se glasi:

»40.a člen

(dobava novih prevoznih sredstev)

(1) Davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona sme odbiti DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri nabavi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega DDV, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

(2) Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi v trenutku dobave.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.«

41. člen

V 41. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec, ki opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek vstopnega DDV, ki se nanaša na obdavčeno in oproščeno dejavnost, v zvezi s katero ima pravico do odbitka vstopnega DDV v skladu s prvim in drugim odstavkom 40. člena tega zakona, z odbitnim deležem, razen če v svojem knjigovodstvu ali izvenknjigovodski evidenci zagotovi podatke o vstopnem DDV in znesku vstopnega DDV, za katerega mu je priznana pravica do odbitka vstopnega DDV.«

42. člen

V 43. členu se v prvem odstavku besedilo »veljavnosti registracije za DDV« nadomesti z besedilom »identifikacije za namene DDV«, besedi »veljavnostjo registracije« pa z besedo »identifikacijo«.

43. člen

Za naslovom poglavja »XIII. POSEBNI POSTOPKI OBDAVČEVANJA« se doda nov podnaslov, ki se glasi: »1. Posebna ureditev za male davčne zavezance«.

44. člen

V 45. členu se v prvem in drugem odstavku črta besedilo »in nima odločbe o zavezanosti za DDV iz tretjega odstavka tega člena«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbrati vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.«

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

45. člen

Za 45. členom se doda nov 45.a člen, ki se glasi:

»45.a člen

(nova prevozna sredstva)

Določbe 45. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.«

46. člen

Za 46. členom se doda nov podnaslov, ki se glasi: »2. Posebna ureditev za potovalne agencije«.

47. člen

V 47. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če so transakcije, ki jih potovalna agencija zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, opravljene izven Skupnosti, se storitev potovalne agencije šteje kot oproščena storitev posredovanja v skladu s 14. točko 31. člena tega zakona. Če so te transakcije opravljene tako znotraj Skupnosti kot izven nje, je oproščen samo tisti del storitev potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije izven Skupnosti.«

V petem odstavku se za besedo »nima« doda besedilo »v nobeni državi članici«.

48. člen

Za 47. členom se doda nov podnaslov, ki se glasi: »3. Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine«.

49. člen

V 48. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec, ki v okviru opravljanja svoje dejavnosti kupuje ali pridobiva ali uvaža rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine z namenom nadaljnje prodaje (v nadaljnjem besedilu: preprodajalec), ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje za lasten račun ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo, obračunava DDV v skladu s tem ter 49. členom tega zakona.«

50. člen

V 50. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku beseda »šesti« nadomesti z besedo »sedmi«, za 2. točko pa se doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. umetniških predmetov, ki jih pridobi od drugega davčnega zavezanca, ki ni preprodajalec, če je bil promet, ki ga je opravil ta, drugi davčni zavezanec, obdavčen po nižji stopnji v skladu z drugo alineo 10. točke 25. člena tega zakona.«

V drugem odstavku se v zadnjem stavku besedilo »krajše od 24 mesecev« nadomesti z besedilom »krajše od dveh koledarskih let«.

51. člen

V 50.b členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Preprodajalec, ki obračunava DDV po splošni ureditvi, sme odbiti vstopni DDV v davčnem obdobju, v katerem nastane obveznost za obračun davka od prometa, za katerega se je preprodajalec odločil, da bo uporabil splošni postopek obdavčevanja z DDV.«

52. člen

Za 52. členom se doda nov 52.a člen, ki se glasi:

»52.a člen

(pridobivanje in dobava rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 1. točko 3.a in četrtega odstavka 11.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, če prodajalec deluje kot preprodajalec, pridobljeno blago pa je bilo obdavčeno v državi članici odhoda po posebni ureditvi obdavčevanja od dosežene razlike v ceni, ali če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo pridobljeno blago v državi članici odhoda obdavčeno po posebni ureditvi obdavčevanja blaga na javni dražbi.

(2) Določbe 15.a ter 1., 3. in 4. točke 31.a člena tega zakona se ne uporabljajo za dobave blaga, ki se obdavčujejo v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine.

(3) Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine se ne nanaša na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.«

53. člen

Za 52.a členom se doda nov podnaslov in novi 52.b do 52.f členi, ki se glasijo:

»4. Posebna ureditev za investicijsko zlato

52.b člen

(definicije)

(1) Po tej ureditvi izraz »investicijsko zlato« pomeni:

a) zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne, razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g;

b) zlate kovance:

– s čistino enako ali večjo od 900 tisočink,

– skovane po letu 1800,

– ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla, in

– ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80% vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

(2) Po tej ureditvi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

52.c člen

(oprostitev transakcij z investicijskim zlatom)

Plačila DDV so oproščene:

– dobave, pridobitve znotraj Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga pred-

stavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato, ali s katerimi se trguje na računih za zlato, predvsem posojila v zlato in zamenjalni (swap) posli, ki vključujejo lastninsko pravico ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom, kot tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo termenske posle in termenske pogodbe, ki pripeljejo do prenosa lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom;

– storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavah investicijskega zlata za svojega principala.

52.d člen

(pravica do izbire za obdavčitev)

(1) Ne glede na določbe 52.c člena tega zakona imajo davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata, če ga dobavijo drugemu davčnemu zavezancu.

(2) Pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata iz točke a) 52.b člena tega zakona imajo tudi davčni zavezanci, ki v okviru svoje dejavnosti običajno dobavljajo zlato drugemu davčnemu zavezancu za industrijske namene.

(3) Če se dobavitelj iz prvega ali drugega odstavka tega člena odloči za obdavčitev, ima pravico do izbire za obdavčitev tudi posrednik za storitve iz druge alineje 52.c člena tega zakona.

(4) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

52.e člen

(pravica do odbitka)

(1) Davčni zavezanec sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal:

1. za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izbrala obdavčitev v skladu z 52.d členom tega zakona;

2. za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga kasneje sam ali druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

3. za storitve, ki so mu bile opravljene, kamor spadajo sprememba oblike, mase ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom, če je kasnejša dobava tega zlata oproščena po tej ureditvi.

(2) Davčni zavezanec, ki proizvaja investicijsko zlato ali predeluje zlato v investicijsko zlato, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali ob uvozu blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila kasnejša dobava zlata, ki je oproščena po tej ureditvi, obdavčena.

52.f člen

(posebne obveznosti za davčne zavezance, ki trgujejo z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanci morajo voditi evidence o transakcijah z investicijskim zlatom in hraniti dokumentacijo najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše evidence iz prvega odstavka tega člena.«

54. člen

Za 52.f členom se doda nov podnaslov in novi 52.g do 52.n členi, ki se glasijo:

»5. Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Skupnosti, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci

52.g člen
(definicije)

Po tej ureditvi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »davčni zavezanec, ki nima sedeža« je davčni zavezanec, ki nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Skupnosti in ki ni kakorkoli drugače zavezan k identifikaciji za namene DDV znotraj Skupnosti;

– »elektronske storitve« in »elektronsko opravljene storitve« so storitve iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

– »država članica za identifikacijo« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere kot državo, v kateri bo prijavil, kdaj se njegova dejavnost, ki jo znotraj Skupnosti opravlja kot davčni zavezanec po določbah te ureditve, začne;

– »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se šteje, da so bile elektronske storitve v skladu z 11. točko tretjega odstavka 17. člena tega zakona opravljene;

– »poseben obračun DDV« je poročilo, ki vsebuje informacije, potrebne za ugotovitev zneska davka, ki pripada posamezni državi članici iz prejšnje alineje.

52.h člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve se uporablja za vse elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivajo v katerikoli državi članici.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona, uporablja to ureditev za vse elektronske storitve, ki jih opravlja znotraj Skupnosti.

52.i člen

(prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki kot državo članico za identifikacijo izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, prične, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob pričetku opravljanja elektronskih storitev, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi internetnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža, davčni organ dodeli individualno številko, ki služi za identifikacijo. O dodeljeni individualni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, obvesti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

52.j člen

(izključitev iz posebne evidence)

(1) Davčni organ vodi posebno evidenco davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža, ki jim je bila dodeljena individualna številka v skladu s tretjim odstavkom 52.i člena tega zakona.

(2) Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, izključi iz posebne evidence, če:

– ga ta obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali

– davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali

– ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali

– krši pravila posebne ureditve.

52.k člen

(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora davčnemu organu predložiti posebni obračun DDV za elektronske storitve za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je v tem obdobju opravljal elektronske storitve ali ne. Obračun je dolžan predložiti v 20 dneh po koncu obračunskega obdobja, na katerega se obračun nanaša. Posebni obračun DDV je dolžan predložiti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti individualno številko ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, zmanjšano za DDV, in skupni znesek pripadajočega DDV. V posebnem obračunu DDV je davčni zavezanec, ki nima sedeža, dolžan navesti tudi uporabljene davčne stopnje in celoten znesek dolgovanega DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, izkazovati zneske v evrih.

(4) Obliko posebnega obračuna DDV določi minister, pristojen za finance.

52.l člen

(plačilo DDV)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v evrih, in ki ga določi davčni organ.

52.m člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki opravlja elektronske storitve po določbah posebne ureditve, nima pravice do odbitka vstopnega DDV, lahko pa uveljavlja pravico do vračila plačanega DDV.

(2) Zahtevki za vračilo davčni zavezanec, ki nima sedeža, pošlje v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV v skladu s tem členom in predpisano vsebino zahtevka za vračilo.

52.n člen

(vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve tako, da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor glede pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji, kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.«

55. člen

V 53. členu se v četrtem odstavku prvi stavek spremeni, tako da se glasi:

»Prvi do tretji odstavek tega člena se ne nanašajo na davčnega zavezanca, ki zaradi pretežnega izvoza blaga oziroma dobav blaga znotraj Skupnosti v zaporednih obračunih DDV izkazuje presežek vstopnega DDV.«

56. člen

V 54. členu se v drugem odstavku v točki a) v drugi alineji številka »3« nadomesti s številko »2«.

V točki b) se v prvi alineji besedama »transakcij iz« doda besedilo »1. točke«.

V tretji alineji se številka »3« nadomesti s številko »2«.

V tretjem odstavku se besede »3. točki prvega odstavka« nadomestijo z besedami »2. točki«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem izven Skupnosti se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.«

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

57. člen

V 55. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Kupec-fizična oseba, ki na ozemlju Skupnosti nima niti stalnega niti začasnega prebivališča, ima pravico do vračila DDV od blaga, ki ga nabavi v Sloveniji, in ki ga iznese iz Skupnosti pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu nakupa.«

58. člen

Za 56. členom se doda nov 56.a člen, ki se glasi:

»56.a člen

(zagotavljanje podatkov o dobavah in pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Vsak davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v Skupnost oziroma pridobiva blago znotraj Skupnosti, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor pravilnosti in pravočasnosti obračunavanja DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi posebno evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, iz ozemlja Slovenije v drugo državo članico za namene transakcij iz četrte, pete in šeste alineje 7.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke o blagu, ki ga pridobi iz druge države članice od davčnega zavezanca, identificiranega za DDV v tej drugi državi članici, ali druge osebe za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v skladu s 3.c) ali 3.d) točko drugega odstavka 17. člena tega zakona.«

59. člen

Naslov XVI. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »XVI. IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV«.

60. člen

Ime in besedilo 58. člena se spremeni tako, da se glasi:

»58. člen

(obveznost prijavljanja in identifikacija za namene DDV)

(1) Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti začetek opravljanja dejavnosti. Davčni zavezanec mora

davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z opravljanjem dejavnosti in prenehanje opravljanja dejavnosti. Davčni organ lahko davčnemu zavezancu dovoli ali pa od njega zahteva, da predloži prijavo v elektronski obliki preko elektronskih sredstev. Pogoje za predložitev prijave v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in pridobiva blago znotraj Skupnosti, ki ni predmet obdavčitve v skladu z drugim odstavkom 11.a člena tega zakona, davčnemu organu prijaviti, da pridobiva blago znotraj Skupnosti, če pogoji za neobdavčitev, določeni v drugem odstavku 11.a člena tega zakona, niso več izpolnjeni.

(3) Vsebinsko in obliko prijave po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.«

61. člen

Ime in besedilo 59. člena se spremeni tako, da se glasi:

»59. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ identificira s posamično identifikacijsko številko za DDV:

– vse davčne zavezanke, ki na ozemlju Slovenije dobavljajo blago ali opravljajo storitve, od katerih se DDV lahko odbija, razen davčnih zavezancev iz 13.a člena tega zakona in davčnih zavezancev, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve, za katere je plačnik DDV izključno naročnik ali prejemnik blaga ali storitev;

– vse davčne zavezanke ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in pridobivajo blago, ki je predmet obdavčitve znotraj Skupnosti in vse davčne zavezanke ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in se odločijo, da so njihove pridobitve znotraj Skupnosti predmet obdavčitve v skladu s četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona;

– vse davčne zavezanke, ki na ozemlju Slovenije pridobivajo blago znotraj Skupnosti zaradi njihovih transakcij, ki so povezane z opravljanjem dejavnosti iz drugega odstavka 13. člena tega zakona, ki jih opravijo izven ozemlja Slovenije.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s prefiksom SI.«

62. člen

61. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 300.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne prikladi oziroma ne prikladi pravočasno izbire za obračunavanje DDV (četrty odstavek 11.a člena in tretji odstavek 45. člena);

2. ne prikladi oziroma ne prikladi pravočasno izbire kraja dobave (četrty odstavek 15.a člena);

3. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (38. člen);

4. ne poroča oziroma ne poroča o dobavah blaga znotraj Skupnosti v predpisanem obdobju, oziroma ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku kvartalnega poročila z izkazanimi dobavami blaga znotraj Skupnosti (39.a in 39.b člen);

5. v kvartalnem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (tretji odstavek 39.b člena);

6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 52.i člena);

7. v prijavi davčnemu organu ne predloži predpisanih podatkov za identifikacijo (drugi odstavek 52.i člena);

8. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku posebnega obračuna DDV, oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (52.k člen)

9. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 58. člena);

10. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Skupnosti (drugi odstavek 58. člena);

11. davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV (četrti odstavek 58. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 46. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.«

63. člen

Ime in besedilo 62. člena se spremeni tako, da se glasi:

»62. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 500.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu z 19. oziroma 19.a členom tega zakona;

2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu z 21. oziroma 21.a členom tega zakona;

3. ne zagotovi, da je izdan račun (33. člen);

4. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (34. in 35. člen);

5. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV (36. in 37. člen);

6. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (39. člen);

7. nepravilno obračuna znesek vstopnega DDV (40., 40.a, 41., 42. in 43. člen);

8. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija vstopni DDV v nasprotju s 45. členom tega zakona;

9. ne obračunava DDV v skladu s 47. členom tega zakona;

10. kot preprodajalec rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbir in starin ne obračuna DDV v skladu z 48. do 50.c in 52.a členom tega zakona;

11. kot dražitelj ne obračuna DDV v skladu z 51., 52. in 52.a členom tega zakona;

12. na računih izkazuje DDV (50.c člen, peti odstavek 52. člena);

13. na računu ne navede ceno, doseženo na dražbi, davke in druge datave ter posredne stroške nabave (peti odstavek 52. člena);

14. na dokumentu ne navede ločeno ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije (šesti odstavek 52. člena);

15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (52.f člen);

16. ne predloži obračuna in ne plača DDV od elektronsko dobavljenih storitev v predpisanem roku in na predpisan način (52.k in 52.l člen);

17. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne vezavce, ki nimajo sedeža, ki opravljajo

elektronske storitve, oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (52.n člen);

18. ne zagotavlja hranjenja evidence o elektronsko opravljenih storitvah v predpisanem roku hranjenja (52.n člen);

19. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 56. oziroma 56.a člena tega zakona, oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

20. ne vodi knjige prejetih in izdanih računov ter drugih evidenc (četrti in peti odstavek 56. člena in 56.a člen);

21. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (57. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«

64. člen

63. člen se črta.

65. člen

64. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Postopek o davčnem prekršku ni dopusten, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

(prehodni režim za uvoženo blago)

(1) Ta člen ureja obdavčitev blaga, ki je uvoženo v Slovenijo iz Skupnosti ali iz novih držav članic pred datumom pristopa k Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: pristop), vendar do vključno 30. aprila 2004 ni bilo sproščeno v prost promet.

(2) Za izvajanje tega člena imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti pred 1. majem 2004, kot je definirano v zakonodaji Evropske skupnosti oziroma v 1. členu tega zakona,

– »nove države članice« pomeni ozemlje držav, ki so pristopile k Evropski skupnosti s pogodbo, ki je bila podpisana 16. aprila 2003,

– »razširjena Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti po pristopu novih držav članic.

(3) Če je bilo blago uvoženo na ozemlje Slovenije pred datumom pristopa in je bil za to blago začel postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila dajatev ali eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona, ki do datuma pristopa še ni bil zaključen, se to blago, dokler ni zaključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(4) Če je bil za blago pred datumom pristopa začel carinski tranzitni postopek, ki ni bil zaključen do datuma pristopa, se to blago, dokler ni zaključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(5) Če se v postopku ugotovi, da je blago v prostem prometu v Sloveniji ali znotraj Skupnosti, se kot uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona šteje tudi:

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz postopka začasnega uvoza, ki je bil v skladu s pogoji iz drugega odstavka tega člena začel pred datumom pristopa;

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz enega od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona

na, ki je bil v skladu s pogoji iz tretjega odstavka tega člena začel pred datumom pristopa;

– zaključek postopka iz četrtega odstavka tega člena, ki se je začel pred datumom pristopa v eni od novih držav članic z namenom, da davčni zavezanec v okviru svoje dejavnosti dobavi blago za plačilo v tej državi članici pred datumom pristopa;

– vsaka nepravilnost ali kršitev, ki je zagrešena med tranzitnim postopkom iz četrtega odstavka tega člena, vendar le, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnje alineje.

(6) Če prejemnik blaga, ki mu je dobavljeno pred datumom pristopa v eni od novih držav članic ali znotraj Skupnosti, uporablja to blago po datumu pristopa v Sloveniji, se ta uporaba šteje za uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona, vendar le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– dobava tega blaga je bila oproščena DDV ali bi bila oproščena DDV v skladu določbami, ki so enakovredne določbam 1. ali 2. točke 31. člena zakona;

– blago ni bilo uvoženo v Slovenijo pred datumom pristopa.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena se kot kraj uvoza šteje država članica, na območju katere se zaključijo postopek, ki je bil začel pred datumom pristopa.

(8) Ne glede na 20. člen zakona se uvoz blaga v smislu četrtega in petega odstavka tega člena zaključijo, ne da bi zaradi tega nastal obdavčljivi dogodek, če:

– je uvoženo blago ponovno izvoženo iz razširjene Skupnosti ali

– je uvoženo blago iz prve alineje petega odstavka tega člena vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, vendar le, če je blago vrnjeno osebi, ki je prvotno izvozila blago. Ta določba ne velja za prevozna sredstva;

– so prevozna sredstva, začasno uvožena v skladu s prvo alinejo petega odstavka tega člena, pridobljena ali uvožena pred datumom pristopa in obdavčena v skladu s splošnimi predpisi o obdavčevanju v novi državi članici ali državi članici Skupnosti, oziroma niso bila predmet oprostitev ali povračila DDV zaradi izvoza.

Šteje se, da je pogoj iz prejšnjega odstavka te alineje izpolnjen, če je bilo prevozno sredstvo prvič uporabljeno pred 1. majem 1996, ali če je znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati zaradi uvoza, nižji od 2500 tolarjev.

67. člen

(izvajanje 2. točke drugega odstavka 11.a člena)

V letu 2004 se kot vrednost nabav iz 2. točke drugega odstavka 11.a člena zakona upošteva vrednost vseh nabav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz carinskih deklaracij za sprostitev blaga v prost promet v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost nabav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca.

68. člen

(izvajanje četrtega odstavka 58. člena)

(1) Vsakemu davčnemu zavezancu, ki je pred 1. majem 2004 prejel odločbo o vpisu zavezanosti za DDV v davčni register, mora davčni organ do 1. maja 2004 po uradni dolžnosti izdati identifikacijsko številko za DDV.

(2) Šteje se, da je davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena identificiran za namene DDV s 1. majem 2004.

69. člen

(izvajanje tretjega odstavka 15.a člena)

V letu 2004 se vrednost dobav iz tretjega odstavka 15.a člena zakona določi z upoštevanjem skupne vrednosti

dobav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz njegovih carinskih deklaracij za izvoz oziroma ponovni izvoz blaga v Slovenijo v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost dobav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca o dobavah blaga v Slovenijo.

70. člen

(izvajanje tretjega odstavka 36. člena)

Davčni zavezanec, za katerega je v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona predpisano davčno obdobje koledarsko polletje ali koledarsko trimesečje, ki bo po 1. maju 2004 pridobival oziroma dobavljal blago znotraj Skupnosti, mora obračunu DDV priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do vključno 30. aprila 2004 in na del davčnega obdobja po 1. maju 2004.

71. člen

(obdobje poročanja)

Za davčnega zavezanca, ki po 1. maju 2004 dobavlja blago davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugih državah članicah, je prvo obdobje poročanja iz 39.a člena zakona obdobje od 1. maja 2004 do 30. junija 2004.

72. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 5.000.000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(2) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 61. člena zakona.

(3) Do 1. januarja 2005 se oseba iz petega odstavka 46. člena zakona, za prekršek, določen v tretjem odstavku 61. člena zakona, kaznuje z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev.

(4) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 12.000.000 kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(5) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 62. člena zakona.

(6) Določba 65. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

73. člen

(uporaba predpisov)

Do dneva začetka uporabe tega zakona se uporablja zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/2000 – odl. US, 30/2001, 103/2001-ZIPRS0203, 67/2002 in 30/2003 – odl. US) ter predpisi izdani na njegovi podlagi.

74. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. maja

2004, razen določbe 68. člena tega zakona, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Št. 434-02/96-13/70
Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.
EPA 874-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4499. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-B)

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-79/03
Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO (ZIS-B)

1. člen

V zakonu o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95, 35/97 – sklep US, 43/97 – popravek sklepa US, 22/2000 – ORZIS46, ORZIS124, ORZIS127, 85/2001, 52/2002 – ZDU-1, 54/2002 – odločba US in 60/2002 – sklep US; v nadaljnjem besedilu ZIS) se prvi odstavek 8. člena spremeni tako, da se glasi:

»Dejavnost prirejanja iger na srečo opravljajo prireditelji, koncesionarji oziroma koncesionarji za igralni salon, v katerih kapitalu je lahko udeležena le oseba, ki ima državljanstvo Republike Slovenije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora oziroma sedež v Republiki Sloveniji ali državi članici Evropskega gospodarskega prostora.«

Dodajo se novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»O dodelitvi koncesije za prirejanje iger na srečo in njenem podaljšanju, izdaji soglasij in o zadevah iz 53., 81. in petega odstavka 92. člena tega zakona odločata Vlada Republike Slovenije in minister, pristojen za finance, po prostem preudarku, pri čemer upoštevata zlasti:

1. zasičenost ponudbe iger na srečo v državi oziroma v posamezni lokalni skupnosti in uravnoteženost s ponudbo sosednjih držav;

2. zagotavljanje harmoničnega, optimalnega in trajnostnega razvoja dejavnosti;

3. vpliv na socialno, kulturno in naravno okolje ter posameznika;

4. obseg prirejanja iger na srečo z vidika dopolnjevanja turistične ponudbe;

5. izkušnje in reference pri prirejanju iger na srečo in število dodeljenih koncesij;

6. lastniško strukturo in vodstveni kader pravne osebe;

7. dejavnost, posle, dosedanja ravnanja in finančno boniteto pravne osebe oziroma z njo povezanih oseb;

8. vpliv izdaje soglasja na poslovanje pravne osebe;

9. izpolnjevanje davčnih, koncesijskih in drugih javno-financijskih obveznosti s strani pravne osebe in njenih lastnikov;

10. posledice za opravljanje nadzora po določbah tega zakona;

11. primernost in kvaliteto vloge za dodelitev koncesije, dovoljenja ali soglasja;

12. strateške razvojne dokumente za področje prirejanja iger na srečo;

13. druge okoliščine, povezane z odločanjem o zadevi. Povezane osebe po tem zakonu so osebe, ki se štejejo za povezane osebe po drugih zakonih.

Na območju Republike Slovenije trajno prirejata klasične igre na srečo največ dva prireditelja, Vlada Republike Slovenije pa lahko dodeli največ 15 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah in 45 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnih salonih.«

2. člen

V prvem odstavku 31. člena se črta beseda »domače«. Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Delež posamezne pravne osebe in z njo povezanih oseb v osnovnem kapitalu prireditelja ne sme presežati 20% delnic.«

3. člen

Drugi odstavek 32. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Delnice prireditelja so navadne in se lahko glasijo le na ime.«

Za drugim odstavkom se dodajo novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»Pravna oseba lahko pridobi ali odsvoji delnice prireditelja le ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance, v nasprotnem primeru je posel ničen.

Zahtevi za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka mora pravna oseba, ki želi pridobiti delnice prireditelja, priložiti:

1. podatke o pravni osebi, ki vlaga zahtevo za izdajo soglasja, skupaj z njenim ustanovitvenim aktom;

2. izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra, če gre za tujo osebo;

3. izpisek delničarjev iz knjige delničarjev, če je pravna oseba delniška družba;

4. revidirano letno poročilo za zadnji dve poslovni leti;

5. dokazilo o izpolnjevanju davčnih in drugih javnofinančnih obveznosti do države, kjer ima pravna oseba sedež, če gre za tujo osebo;

6. seznam oseb, ki so posredno ali neposredno povezane s pravno osebo, z opisom načina povezave;

7. podroben opis nameravanega pravnega posla;

8. natančno obrazložitev razlogov za pridobitev oziroma odsvojitve delnic;

9. podrobno obrazložitev z razvojnimi nameni in cilji, ki jih ima pravna oseba kot delničar prireditelja;

10. oceno vpliva pridobitve delnic na prihodnje poslovanje prireditelja;

11. drugo dokumentacijo, o kateri pravna oseba, ki želi pridobiti delnice, sodi, da bo na njeni podlagi mogoče oceniti primernost pravne osebe kot delničarja prireditelja in vpliv pridobitve delnic na prihodnje poslovanje prireditelja in razvoj dejavnosti prirejanja iger na srečo.

Minister, pristojen za finance, mora o vlogi za izdajo soglasja iz tretjega odstavka tega člena odločiti v roku enega meseca od vložitve popolne vloge in popolne dokumentacije, sicer se šteje, da je soglasje dano.«

4. člen

Za 55. členom se doda nov 55.a člen, ki se glasi:

»55.a člen

Delničarji koncesionarja so lahko Republika Slovenija, lokalne skupnosti in pravne osebe, katerih 100% lastnik ali edini ustanovitelj je Republika Slovenija.

Ne glede na prejšnji odstavek je lahko delničar koncesionarja tudi gospodarska družba, organizirana v obliki delniške družbe, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. delež posamezne gospodarske družbe in z njo povezanih oseb v osnovnem kapitalu koncesionarja ne sme presegati 20% navadnih delnic;

2. delež posamezne fizične osebe v osnovnem kapitalu gospodarske družbe ne sme presegati 10% delnic, pri čemer skupni delež fizičnih oseb ne sme presegati 49% delnic;

3. gospodarska družba mora izpolnjevati merila za veliko družbo po predpisih, ki urejajo gospodarske družbe, ali pa mora pretežni del prihodkov ustvariti iz dejavnosti investicijskih in pokojninskih družb oziroma skladov, bančništva, zavarovalništva oziroma finančnega posredništva ali s turistično dejavnostjo.

Gospodarske družbe iz prejšnjega odstavka lahko skupaj pridobijo največ 49% navadnih delnic koncesionarja.

Določbe 1. in 3. točke drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za gospodarske družbe, ki imajo koncesijo vlade za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah.«

5. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Delnice koncesionarja so navadne, ki se glasijo na ime, in prednostne, brez glasovalne pravice.

Navadne delnice se smejo pridobiti ali odsvojiti le ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance, v nasprotnem primeru je posel ničen.

Zahtevi za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka se mora priložiti dokumentacija iz četrtega odstavka 32. člena tega zakona.

Minister, pristojen za finance, mora o vlogi za izdajo soglasja iz drugega odstavka tega člena odločiti v roku enega meseca od vložitve popolne vloge in popolne dokumentacije, sicer se šteje, da je soglasje dano.«

6. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Koncesionar ima lahko naložbe v kapital pravnih oseb, katerih dejavnost in prihodki so pretežno s področja gostinstva in turizma ter s področja razvoja in proizvodnje igralniških tehnologij.

Za naložbe v kapital vseh drugih pravnih oseb in za vse naložbe v kapital tujih pravnih oseb mora koncesionar pridobiti predhodno soglasje ministra, pristojnega za finance, če te naložbe presegajo 5% osnovnega kapitala koncesionarja.

Ne glede na prejšnji odstavek mora koncesionar pridobiti predhodno soglasje ministra, pristojnega za finance, za vsako naložbo v kapital drugih in tujih pravnih oseb iz prejšnjega odstavka, če skupna vrednost vseh naložb v druge in tuje pravne osebe preseže 20% kapitala koncesionarja.

Minister, pristojen za finance, mora o vlogi za izdajo soglasja iz drugega in tretjega odstavka tega člena odločiti v roku enega meseca od vložitve popolne vloge in popolne dokumentacije, sicer se šteje, da je soglasje dano.«

7. člen

V 68. členu se za besedilo »na njenem območju« doda besedilo »in mnenje sosednjih lokalnih skupnosti.«, nadaljnje besedilo pa se črta.

8. člen

Prvi stavek prvega odstavka 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»2,2% koncesijske dajatve je prihodek fundacije iz 47. člena, 2,2% koncesijske dajatve pa je prihodek fundacije iz 48. člena tega zakona.«

Na koncu prvega odstavka se doda naslednje besedilo:

»Ta koncesijska dajatev se ne upošteva pri izračunu lastnih prihodkov občin iz prvega odstavka 25. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odločba US, 56/98, 1/99 – ZNIDC, 59/99 – odločba US, 61/99 – odločba US, 97/99 – ZJF in 89/99 – odločba US).«

Dodajo se novi drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»Zaokroženo turistično območje iz prejšnjega odstavka na podlagi sklepa vlade o dodelitvi koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici določi z odločbo minister, pristojen za turizem, in to tako, da ga poleg lokalne skupnosti, na območju katere je igralnica, sestavljajo tudi lokalne skupnosti, ki izrazijo interes za vključitev v zaokroženo turistično območje, in ki izpolnjujejo vsaj dva od naslednjih kriterijev, upoštevaje tudi njihovo intenzivnost:

1. dodatna obremenjenost okolja zaradi izvajanja igralniške dejavnosti;

2. prostorska povezanost in soodvisnost pri rabi prostora za razvoj turizma in oblikovanje skupne turistične ponudbe;

3. skupno investiranje ali vzdrževanje objektov in naprav turistične infrastrukture (športno-rekreativni, kulturni objekti in naprave, namenjene pretežno turistom in izletnikom);

4. skupne aktivnosti na področju turistično-informativne in promotivne dejavnosti;

5. skupna komunalna infrastruktura, če je ta izrazito v funkciji turizma.

Posamezna lokalna skupnost se lahko uvrsti le v eno zaokroženo turistično območje.

Lokalne skupnosti, ki so uvrščene v posamezno zaokroženo turistično območje, se dogovorijo o višini deležev koncesijske dajatve, ki jih prejme posamezna lokalna skupnost, s posebno pogodbo.«

9. člen

V prvem odstavku 92. člena se črta besedilo »ter 19. in 20. člena zakona o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97)«.

10. člen

Prvi odstavek 93. člena se spremeni tako, da se glasi:
»Delničar ali družbenik pravne osebe, ki ima koncesijo za igralni salon, ne sme biti član uprave koncesionarja oziroma vodja igralnice koncesionarja.«

11. člen

V 100. členu se za besedilom »razen 3.a,« doda besedilo »55.a, 57.,«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek, se za delitev koncesijske dajatve iz prvega odstavka 74. člena tega zakona za igralne salone ne oblikuje zaokroženih turističnih območij. V primeru, da se igralni salon nahaja znotraj zaokroženega turističnega območja iz 74. člena tega zakona, se koncesijska dajatev v delu, ki pripada lokalnim skupnostim, nameni vsem lokalnim skupnostim znotraj zaokroženega turističnega območja. Če pa se igralni salon ne nahaja znotraj zaokroženega turističnega območja iz 74. člena tega zakona, je koncesijska dajatev, ki jo plačuje koncesionar za igralni salon, v delu, ki sicer pripada lokalnim skupnostim v zaokroženem turističnem območju, prihodek lokalne skupnosti, kjer se igralni salon nahaja oziroma se deli v skladu s posebno pogodbo med lokalnimi skupnostmi, ki so sklenile dogovor o opravljanju igralniške dejavnosti na podlagi predpisa iz 99. člena tega zakona.«

12. člen

Drugi stavek petega odstavka 107. člena se nadomesti z naslednjim besedilom:

»Rok ne sme biti daljši kot 30 dni od vročitve odločbe. Pritožba zoper to odločbo ne zadrži njene izvršitve.«

13. člen

3. točka prvega odstavka 118. člena se spremeni tako, da se glasi:

»3. če ne oblikuje obvezne varnostne rezerve (59. in 95. člen), če delnice prenaša v nasprotju z določbami tega zakona (32. in 56. člen) ali če ima naložbe v druge pravne osebe v nasprotju z določbami tega zakona (57. člen);«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Postopki za dodelitev koncesije za prirejanje iger na srečo, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se vodijo po določbah tega zakona.

15. člen

Podrobnejšo vsebino dokumentacije, postopke in način izvajanja določb 3., 4., 5. in 6. člena tega zakona določi vlada z uredbo, ki jo izda v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Z uredbo iz prejšnjega odstavka se določi tudi podrobnejša vsebina kriterijev, ki jih poleg kriterijev, določenih v 1. členu tega zakona, upošteva minister, pristojen za finance, pri odločanju o izdaji soglasij iz 3., 5. in 6. člena tega zakona, kot so zlasti:

1. vpliv na odpiranje novih delovnih mest v Republiki Sloveniji;

2. vpliv na razvoj dejavnosti igralništva, gostinstva in turizma ter s področja razvoja in proizvodnje igralniških tehnologij oziroma vpliv na druge dejavnosti, v katere se namenjajo sredstva iz igralništva;

3. vpliv na višino koncesijske dajatve in drugih dajatev, ki jih je dolžan plačevati koncesionar;

4. možnost nadzora vlaganj v povezane pravne osebe in s povezanimi pravnimi osebami ter v odvisne pravne osebe in z odvisnimi pravnimi osebami;

5. možnosti repatriacije dobička v Republiko Slovenijo v primeru vlaganj v tujino.

16. člen

Minister, pristojen za turizem, v skladu z 8. členom tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona na novo določi zaokroženi turistični območji, ki sta bili na podlagi odredbe o določitvi zaokroženih turističnih območij za potrebe posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 67/95, 21/97, 68/99, 91/2001, 54/2002 – odločba US in 111/2002 – pravilnik; v nadaljnjem besedilu: odredba) določeni kot četrto in peto zaokroženo turistično območje.

Do določitve zaokroženih turističnih območij iz prejšnjega odstavka se lokalnim skupnostim, ki so bile na podlagi odredbe uvrščene v četrto in peto zaokroženo turistično območje, izplačuje koncesijska dajatev v enakih deležih, razen če se niso dogovorile drugače, in za enake namene, kot so jih prejemale do sedaj.

Minister, pristojen za finance, izda v enem mesecu po sklenitvi pogodbe iz 8. člena tega zakona odločbo posamezni lokalni skupnosti iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena, s katero ugotovi višino prejetih sredstev iz naslova koncesijske dajatve za prirejanje posebnih iger na srečo od učinkovanja razveljavitve četrte in pete alineje 3. člena odredbe na podlagi odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-50/00-18 z dne 30. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 54/2002) in določi zneske doplačila oziroma zneske vračila preveč izplačanih sredstev, skupaj z roki in načinom plačila.

Z odločbo ministra, pristojnega za finance, iz prejšnjega odstavka se tudi določi, da se v primeru, če občina, ki ima ugotovljena preplačila, v roku, določenem v tej odločbi, ne vrne preveč prejetih sredstev, opravi ustrezen poračun v okviru razpoložljivih sredstev na podračunu enotnega zakladniškega računa proračuna te občine.

Minister, pristojen za turizem, v skladu s kriteriji iz 8. člena tega zakona na novo določi ostala zaokrožena turistična območja v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Po izteku tega roka odredba iz prvega odstavka tega člena preneha veljati.

17. člen

Ne glede na 39. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 85/2001; v nadaljnjem besedilu: ZIS-A), se določbi 80.a in 85.a člena ZIS začeta uporabljati v igralnicah 30. 10. 2004.

Ne glede na 39. člen ZIS-A se določba 3.b člena ZIS za igralnice in prireditelje klasičnih iger na srečo začne uporabljati 30. 10. 2004, če je za igralne naprave, ki so v uporabi na dan 30. 10. 2003, podana zahteva za pridobitev certifikata o skladnosti v skladu s predpisom iz 3.b člena ZIS do 31. 12. 2003.

18. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 19. in 20. člen zakona o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97 in 13/2002 – odločba US) in 59. člen zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98, 68/2000 – sklep US, 21/2002, 86/2002 – odločba US in 94/2002 – odločba US).

19. člen

Določbe prvega odstavka 1., 2. in 10. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

20. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 470-01/90-2/70

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 871-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4500. Zakon o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1)**

Razglašam zakon o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-80/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N**O SPLOŠNI VARNOSTI PROIZVODOV (ZSVP-1)****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(vsebina in namen zakona)

(1) Ta zakon opredeljuje pogoje, ki jih morajo izpolnjevati proizvođači, da so lahko dani na trg, določa obveznosti proizvođačev in distributerjev, ureja vsebino in postopke za posredovanje informacij Evropski uniji, določa vrste nadzora nad varnostjo proizvodov ter ureja ustanovitve in naloge posvetovalnega odbora na področju splošne varnosti proizvodov. S tem delno povzema vsebino direktive ES o splošni varnosti proizvodov (2001/95/ES) in v celoti povzema vsebino direktive EGS o proizvodih zavajajočega videza, ki zaradi tega ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov (87/357/EGS).

(2) Ta zakon določa, da se na trg lahko dajejo samo varni proizvodi.

2. člen

(razmerje do drugih predpisov)

(1) Ta zakon se uporablja za proizvode, za katere ni posebnih predpisov, harmoniziranih s pravom Evropskih skupnosti, katerih cilj bi bil zagotoviti varnost proizvodov.

(2) Za proizvode, za katere obstajajo predpisi iz prejšnjega odstavka, se ta zakon v celoti uporablja v zvezi z vidiki oziroma vrstami nevarnosti, ki niso urejene s temi predpisi. V zvezi z vidiki oziroma vrstami nevarnosti, ki so urejene s temi predpisi, se določbe druge in tretje točke 4. člena in 5. člena do vključno 8. člena tega zakona ne uporabljajo. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, če ti predpisi nimajo enakovrstnih določb.

(3) Izpolnjevanje zahtev tega zakona ne vpliva na odgovornost proizvođačev oziroma distributerjev za proizvode z napako v skladu s predpisi o odgovornosti za proizvod oziroma s splošnimi predpisi o obligacijskih razmerjih.

3. člen

(načelo javnosti)

(1) Podatki, ki so na voljo pristojnim organom in so povezani z nevarnostmi, ki jih proizvodi predstavljajo za zdravje in varnost potrošnikov, so javni. Pristojni organi so dolžni te podatke na zahtevo posredovati prosičcu, pri čemer morajo to informacijo javnega značaja oblikovati tako, da čim natančneje opišejo konkreten proizvod, vrste nevarnosti povezane z njegovo uporabo, in sprejete ukrepe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek niso javni podatki, ki skladno s predpisi predstavljajo poslovno skrivnost. Poslovno skrivnost v smislu tega zakona ne morejo predstavljati informacije v zvezi z varnostnimi lastnostmi proizvodov, ki morajo biti posredovane javnosti, da se varujeta zdravje in varnost potrošnikov.

(3) Varovanje poslovne skrivnosti iz prejšnjega odstavka ne preprečuje prenosa informacij med različnimi pristojnimi organi v Republiki Sloveniji oziroma med njenimi pristojnimi organi in pristojnimi organi držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) ter Komisijo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: komisija). Pristojni organi Republike Slovenije, ki prejmejo informacijo, označeno kot poslovna skrivnost, morajo zagotoviti njeno varovanje.

4. člen

(opredelitev izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. »proizvod« pomeni vsak proizvod – vključno s proizvodi, dobavljenimi ali uporabljenimi v okviru izvajanja storitev – ki je za plačilo ali brezplačno dobavljen ali dostopen v okviru poslovne dejavnosti, naj je nov, rabljen ali obnovljen. Ta izraz se ne uporablja za rabljene proizvode, dobavljene kot starine ali kot proizvode za popravilo ali obnovo, če je dobavitelj jasno obvestil osebo, ki ji je dobavil proizvod, da je bil ta dobavljen s tem namenom;

2. »varen proizvod« pomeni vsak proizvod, ki v normalnih ali realno predvidljivih pogojih uporabe, vključno s svojo življenjsko dobo in po potrebi z zagonom, montažo in predpisanim vzdrževanjem, ne predstavlja nikakršne nevarnosti ali pa samo minimalno nevarnost, ki se ob primerni uporabi proizvoda oceni za sprejemljivo in skladno z visoko ravno varnosti in zdravja oseb z upoštevanjem predvsem:

– lastnosti proizvoda, vključno z njegovo sestavo, embalažo ter navodili za montažo in po potrebi za namestitve in vzdrževanje,

– vpliva na druge proizvode, kadar se utemeljeno predvideva, da bo uporabljen z njimi,

– predstavitev proizvoda, označevanja, opozoril in navodil za uporabo in odstranjevanje ter drugih oznak ali podatkov o proizvodu,

– vrste potrošnikov, ki so v nevarnosti, kadar uporabljajo proizvod, predvsem otrok in starejših.

Možnost doseči višjo raven varnosti ali dostopnost drugih proizvodov, ki predstavljajo manjšo stopnjo nevarnosti, ne pomeni, da se proizvod obravnava kot »nevaren«;

3. »nevaren proizvod« pomeni vsak proizvod, ki ne ustreza opredelitvi varnega proizvoda v prejšnji točki;

4. »proizvod zavajajočega videza« pomeni vsak proizvod, ki je po svoji obliki, vonju, barvi, videzu, pakiranju, označevanju, velikosti ali prostornini podoben živilu, čeprav to ni (npr. dišeča radirka), in ga zato potrošniki, še posebej otroci, lahko zamenjajo za živilo in ga lahko vnesejo v usta, sesajo ali zaužijejo, kar lahko predstavlja nevarnost za njihovo zdravje in življenje, ker lahko povzročijo zažutitev, zastrupitev, perforacijo ali obstrukcijo prebavnega trakta;

5. »resna nevarnost« pomeni vsako resno nevarnost, ki zahteva hitro ukrepanje pristojnih organov ne glede na to, ali ima nevarnost takojšnji učinek;

6. »proizvajalec« pomeni:

– proizvajalca s sedežem v Evropski uniji in vsako drugo pravno ali fizično osebo, ki se s svojim imenom, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na proizvodu predstavlja kot njegov proizvajalec, ali tistega, ki proizvod obnovi,

– zastopnika proizvajalca, če slednji nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznika proizvoda, če ni zastopnika s sedežem v Evropski uniji,

– drugo pravno ali fizično osebo, ki poklicno sodeluje v dobavni verigi, če lahko njena dejanja vplivajo na varnost proizvoda;

7. »distributer« pomeni vsako pravno ali fizično osebo, ki poklicno sodeluje v dobavni verigi in njena dejanja ne vplivajo na varnost proizvoda;

8. »odpoklic« pomeni vsak ukrep, katerega cilj je doseči trajno ali začasno vrnitev nevarnega proizvoda, ki ga je proizvajalec ali distributer že dobavil ali dal na razpolago potrošnikom;

9. »umik« pomeni vsak ukrep, katerega cilj je preprečiti distribucijo, razstavljanje ali ponujanje nevarnega proizvoda;

10. »RAPEX« pomeni sistem hitre izmenjave informacij v Evropski uniji.

II. VARNOSTNE ZAHTEVE

5. člen

(omejitev in prepoved)

(1) Proizvajalci smejo dajati na trg samo varne proizvode.

(2) Proizvodov zavajajočega videza, ki predstavljajo nevarnost za potrošnike, predvsem otroke, ni dovoljeno proizvajati, uvažati, izvažati ali dajati na trg.

6. člen

(skladnost s predpisi in objavljenimi standardi)

(1) Šteje se, da je proizvod varen, kar zadeva vidike oziroma vrste nevarnosti, urejene s posebnimi predpisi, ki niso del harmoniziranega prava Evropskih skupnosti, katerih cilj je zagotoviti varnost proizvodov, če izpolnjuje zdravstvene in varnostne zahteve teh predpisov.

(2) Domneva se, da je proizvod varen, kar zadeva vidike oziroma vrste nevarnosti, opredeljene v slovenskih nacionalnih standardih, pripravljenih na podlagi evropskih stan-

dardov in objavljenih na seznamu iz tretjega odstavka tega člena, če je skladen z zahtevami teh standardov.

(3) Minister, pristojen za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), objavi v Uradnem listu Republike Slovenije seznam standardov, ob uporabi katerih se domneva, da je proizvod varen.

7. člen

(druga merila ugotavljanja varnosti)

Če ni predpisov oziroma standardov iz prejšnjega člena, se skladnost proizvoda z zahtevami tega zakona ugotavlja na podlagi:

– slovenskih nacionalnih standardov, pripravljenih na podlagi evropskih standardov, ki niso navedeni v seznamu iz tretjega odstavka prejšnjega člena,

– drugih slovenskih nacionalnih standardov,

– priporočil komisije, ki vsebujejo smernice za ugotavljanje varnosti proizvodov,

– sprejetih kodeksov uveljavljenega ravnanja glede varnosti proizvodov na posameznih področjih,

– stanja tehnike in tehnologije,

– upravičenih pričakovanj potrošnikov o varnosti.

8. člen

(inšpekcijski ukrepi)

(1) Pristojna inšpekcija iz 17. člena tega zakona sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi omeji dajanje proizvoda na trg oziroma odredi njegov umik s trga ali odpoklic, če obstajajo dokazi, da proizvod kljub skladnosti z merili iz 6. in 7. člena tega zakona ogroža varnost in zdravje potrošnikov.

(2) Če je potrebno za izvršitev odločbe Komisije EU, s katero ta zahteva prepoved oziroma omejitev dajanja na trg in izvoza določenega proizvoda ali skupine proizvodov, ki predstavljajo resno nevarnost, sprejeti poseben predpis, Vlada Republike Slovenije v roku, ki ne sme biti daljši od 20 dni od uradne objave odločbe, z uredbo predpiše način ravnanja proizvajalcev oziroma distributerjev. Pristojne inšpekcije imajo pri nadzoru izvajanja uredbe vsa pooblastila iz 17. člena tega zakona.

III. OBVEZNOSTI PROIZVAJALCEV IN DISTRIBUTERJEV

9. člen

(zagotavljanje opozoril)

(1) Proizvajalci morajo v okviru opravljanja svoje dejavnosti zagotoviti potrošnikom ustrezne informacije, ki jim omogočajo oceniti in zavarovati se pred nevarnostmi, povezanimi s posameznim proizvodom ves čas njegove običajne ali predvidene uporabe, kadar takšne nevarnosti niso jasno razvidne brez ustreznih opozoril.

(2) Opozorila iz prejšnjega odstavka ne vplivajo na dolžnost izvajanja drugih zahtev iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

10. člen

(druge obveznosti proizvajalcev)

(1) Proizvajalci morajo v okviru opravljanja svoje dejavnosti sprejeti ukrepe, potrebne zaradi lastnosti proizvodov, ki jih dobavljajo, s katerimi si:

– zagotovijo podatke o nevarnostih, ki jih proizvodi lahko predstavljajo,

– omogočijo izbiro potrebnih dejanj za izogibanje tem nevarnostim, ki lahko vključujejo ustrezno in učinkovito opozarjanje potrošnikov, umik proizvoda s trga ali odpoklic.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo vsebovati predvsem:

– navedbo (na proizvodu ali njegovi embalaži) natančnih podatkov o proizvajalcu in proizvodu oziroma njegovi seriji, razen kadar je navedba upravičeno izpuščena,

– v vseh primerih, kjer je to potrebno, vzorčno preskušanje proizvodov, danih na trg, obravnavanje pritožb in vodenje registra pritožb ter obveščanje distributerjev o teh dejavnostih.

(3) Dejanja iz druge alineje prvega odstavka tega člena izvedejo proizvajalci bodisi na podlagi lastne ocene o njihovi potrebnosti bodisi na podlagi ukrepa pristojne inšpekcije iz 17. člena tega zakona.

(4) Odpoklic se izvede samo, kadar proizvajalci ali pristojna inšpekcija ugotovijo, da drugi ukrepi ne zadostujejo za preprečitev nevarnosti. Odpoklic se lahko izvede po pravilih kodeksa uveljavljenega ravnanja na posameznem področju, če tak kodeks obstaja.

11. člen

(obveznosti distributerjev)

(1) Distributerji morajo v okviru svoje dejavnosti ravnati s potrebno poklicno skrbnostjo, ki pomaga zagotoviti skladnost proizvoda z ustreznimi varnostnimi zahtevami. Predvsem ne smejo dobavljati proizvodov, za katere vedo ali bi na temelju lastnih informacij in kot strokovnjaki lahko vedeli, da ne izpolnjujejo varnostnih zahtev.

(2) Distributerji morajo v okviru svoje dejavnosti prispevati k spremljanju varnosti proizvodov na trgu s tem, da posredujejo informacije o nevarnostih, povezanih s posameznimi proizvodi, da hranijo in dajejo na vpogled dokumentacijo, potrebno za ugotavljanje izvora proizvodov, ter da sodelujejo s proizvajalci in pristojnimi državnimi organi pri ukrepih za preprečevanje nevarnosti.

12. člen

(dolžnost obveščanja)

(1) Če proizvajalci in distributerji kot strokovnjaki na podlagi informacij, ki jih imajo, ugotovijo, da proizvod, ki so ga dali na trg, predstavlja nevarnosti, ki niso skladne s splošno varnostno zahtevo, morajo o tem takoj obvestiti pristojno inšpekcijo.

(2) Če proizvajalci in distributerji ocenijo, da gre za resno nevarnost, mora obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebovati najmanj:

- podatke, ki omogočajo identifikacijo proizvoda ali njegove serije,
- popoln opis nevarnosti, ki jih predstavlja predmetni proizvod,
- vse dostopne informacije, potrebne za sledenje proizvoda,
- opis dejanj, izvedenih za preprečitev nevarnosti, ki ogroža potrošnike.

(3) Minister predpiše obliko in natančnejšo vsebino obvestila iz tega člena.

13. člen

(dolžnost sodelovanja)

(1) Proizvajalci in distributerji so na poziv pristojne inšpekcije dolžni sodelovati z inšpekcijo pri dejanjih, ki so potrebna za preprečitev nevarnosti, ki izvirajo iz proizvodov, ki jih dajejo ali so jih dali na trg.

(2) Če proizvajalec oziroma distributer v primernem roku, ki praviloma ne sme biti daljši od 10 delovnih dni od poziva k sodelovanju, ne stori vsega potrebnega za izpolnitev svojih obveznosti, pristojna inšpekcija takoj izvede potrebne ukrepe iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

IV. POSREDOVANJE INFORMACIJ EVROPSKI UNIJI

14. člen

(obveščanje komisije)

(1) Kadar pristojna inšpekcija omeji dajanje proizvodov na trg ali zahteva njihov umik ali odpoklic v skladu s 17. členom tega zakona, mora po predhodnem obvestilu ministrstva, pristojnega za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), o izvedenih ukrepih obvestiti komisijo in pri tem navesti razloge za sprejete odločitve. Komisijo mora obvestiti tudi o vsaki spremembi ali odpravi teh ukrepov.

(2) Če pristojna inšpekcija meni, da učinki ugotovljene nevarnosti ne segajo ali ne morejo seči prek ozemlja Republike Slovenije, obvesti komisijo o izvedenih ukrepih, če so ti zanimivi za druge države članice, še posebej če so bili ukrepi sprejeti kot odgovor na novo nevarnost, ki še ni bila zajeta v drugih obvestilih.

(3) Obveščanje v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena se izvede, če se ne izvede prigrasitev v skladu s 15. členom tega zakona oziroma v skladu z drugimi predpisi o varnostnih zahtevah za proizvode.

15. člen

(prigrasitev prek sistema RAPEX)

(1) Kadar pristojna inšpekcija zaradi proizvodov, ki predstavljajo resno nevarnost, sprejme ali priporoči ukrepe ali pa se strinja z dejanji proizvajalcev in distributerjev za preprečitev, omejitev ali predhodno izpolnitev pogojev za njihovo dajanje na trg oziroma v uporabo, mora po predhodnem obvestilu ministrstva sprejete ukrepe in dejanja takoj prigrasiti komisiji prek sistema RAPEX. Komisijo mora obvestiti tudi o vsaki spremembi ali odpravi ukrepov oziroma prostovoljnih dejanj.

(2) Če pristojna inšpekcija meni, da učinki ugotovljene resne nevarnosti ne segajo ali ne morejo seči prek ozemlja Republike Slovenije, obvesti komisijo o sprejetih ukrepih, če so ti zanimivi za druge države članice, še posebej če so bili ukrepi sprejeti kot odgovor na novo nevarnost, ki še ni bila zajeta v drugih obvestilih.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se komisijo lahko obvesti o vseh pristojni inšpekciji dostopnih podatkih, povezanih z obstojem resne nevarnosti, še preden je sprejeta odločitev o izvedbi ukrepov oziroma prostovoljnih dejanj.

16. člen

(predpis vlade)

Vlada Republike Slovenije predpiše obliko in vsebino obvestil iz 14. in 15. člena tega zakona.

V. NADZOR

17. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Izpolnjevanje določb tega zakona nadzorujejo inšpekcije v skladu s pristojnostmi za posamezne vrste proizvodov, ki izhajajo iz predpisov o organizaciji državne uprave oziroma iz drugih predpisov, ki določajo njihovo pristojnost in naloge.

(2) Izpolnjevanje določb tega zakona, ki veljajo za proizvode zavajajočega videza, nadzoruje Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

(3) Pristojni inšpektorji imajo poleg pooblastil za ukrepanje, ki izhajajo iz predpisov, navedenih v prvem odstavku tega člena, na podlagi tega zakona dodatna pooblastila, ki jim omogočajo, da:

a) za vsak proizvod:

– tudi potem, ko je bil dan na trg kot varen, organizirajo ustrezne preglede o njegovih lastnostih, ki vplivajo na varnost; pregledi se v potrebnem obsegu izvajajo do končne faze uporabe oziroma porabe proizvoda,

– zahtevajo potrebne informacije od proizvajalca oziroma distributerjev,

– jemljejo vzorce za izvedbo pregledov varnosti;

b) za vsak proizvod, ki lahko v določenih pogojih predstavlja nevarnost:

– zahtevajo, da je označen s primernimi, jasno zapisanimi in lahko razumljivimi opozorili v slovenskem jeziku o nevarnostih, ki jih lahko predstavlja,

– pogojujejo njegovo trženje s predhodno izpolnitvijo pogojev, ki zagotovijo njegovo varnost;

c) za vsak proizvod, ki lahko predstavlja nevarnost za določene osebe:

– odredijo, da so te osebe pravočasno in primerno obveščene o nevarnosti, kar vključuje tudi objavo posebnih opozoril v medijih;

d) za vsak proizvod, ki je lahko nevaren:

– za obdobje, potrebno za različne ocene varnosti, preglede in kontrole, začasno prepovedo njegovo dobavo, ponujanje dobave, oglaševanje ali razstavljanje;

e) za vsak nevaren proizvod:

– prepovedo njegovo trženje in izvedejo potrebne ukrepe za zagotovitev spoštovanja prepovedi;

f) za vsak nevaren proizvod, ki je bil dan na trg:

– odredijo ali organizirajo takojšen umik in opozorijo potrošnike na nevarnost, ki jo predstavlja,

– odredijo ali uskladijo, in če je to nujno, organizirajo skupaj s proizvajalci in distributerji odpoklic in uničenje odpoklicanih proizvodov v primernih pogojih,

– odredijo izročitev proizvoda tistega tipa, katerega primerek je povzročil škodo; proizvod mora biti izročen v nepredelanem stanju glede na sporni primerek.

(4) Pristojne inšpekcije morajo pri izvajanju ukrepov, še posebej tistih, navedenih v točkah od d) do f) prejšnjega odstavka, ravnati tako, da so njihovi ukrepi sorazmerni z resnostjo nevarnosti in da je v največji možni meri upoštevano trenutno stanje znanosti in tehnike glede možnih neposrednih ali posrednih, takojšnjih ali kasnejših nevarnostih za zdravje in varnost potrošnikov (načelo previdnosti).

(5) Če pristojna inšpekcija nima potrebnega strokovnega znanja ali opreme za izvedbo potrebnega pregleda ali kontrole iz tretjega odstavka tega člena, izvedbo takih strokovnih dejanj v okviru inšpekcijskega nadzora poveri usposobljeni instituciji oziroma posamezniku.

(6) Pritožba zoper odločbo, ki vsebuje ukrep iz tretjega odstavka tega člena oziroma ukrep iz 8. člena tega zakona, ne zadrži izvršitve te odločbe. Rok za pritožbo zoper odločbo je osem dni od dneva njene vročitve.

18. člen

(naslovniki inšpekcijskih ukrepov)

Pristojna inšpekcija glede na okoliščine naslovi ukrepe iz prejšnjega člena na:

– proizvajalca,

– distributerje v okviru njihove dejavnosti, še posebej na tistega distributerja, ki izvaja ali je izvedel prvo stopnjo distribucije na ozemlju Republike Slovenije,

– druge pravne ali fizične osebe, kadar je to potrebno za zagotovitev njihovega sodelovanja pri dejanjih za preprečitev nevarnosti, ki izhajajo iz posameznega proizvoda.

19. člen

(carinski nadzor)

(1) Carinski organ v okviru običajnih kontrol, ki jih izvaja pred odobritvijo sprostite proizvodov v prosti promet, zadrži proizvod oziroma serijo proizvodov za tri delovne dni in o tem takoj obvesti pristojno inšpekcijo, če ugotovi:

– da ima posamezen proizvod oziroma serija proizvodov lastnosti, ki vzbujajo utemeljen sum o obstoju resne nevarnosti za zdravje in varnost potrošnikov, če bi bil oziroma bi bila dana na trg in se uporabljala v predpisanih ali razumno predvidljivih pogojih;

– da pri posameznem proizvodu ali seriji proizvodov manjkajo predpisani spremljajoči dokumenti ali predpisana oznaka oziroma da je predpisana oznaka nameščena nepravilno.

(2) Če pristojna inšpekcija v roku treh delovnih dni ne izvede nobenega od ukrepov iz 17. člena tega zakona oziroma če v istem roku carinskega organa ne obvesti o izvajanju teh ukrepov, ta sprostí začasno zadržani proizvod ali serijo proizvodov v prosti promet, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji za njegovo sprostitev.

VI. POSVETOVALNI ODBOR

20. člen

(posvetovalni odbor)

(1) Za obravnavo vprašanj v zvezi s splošno varnostjo proizvodov se pri ministrstvu ustanovi posvetovalni odbor.

(2) Posvetovalni odbor sestavljajo predstavniki pristojnih upravnih organov, zainteresiranih organizacij potrošnikov, podjetniških zbornic in združenj ter ugledni strokovnjaki s področja tehnične varnosti proizvodov in varstva potrošnikov.

(3) Posvetovalni odbor obravnava vse posredovane informacije iz IV. poglavja tega zakona in predlaga sprejem ustreznih ukrepov za odpravo oziroma zmanjšanje nevarnosti, povezanih s proizvodi. V ta namen zlasti spodbuja in podpira prostovoljne aktivnosti proizvajalcev in distributerjev za zagotovitev varnosti proizvodov ter sodeluje pri oblikovanju kodeksov uveljavljenega ravnanja na posameznih področjih varnosti proizvodov.

(4) Število članov in sestavo posvetovalnega odbora določi minister.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

21. člen

(hujši prekrški)

(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik, ki:

– da na trg nevaren proizvod (prvi odstavek 5. člena),

– proizvede, uvozi, izvozi ali da na trg proizvod zavajajočega videza (drugi odstavek 5. člena),

– ne zagotovi informacij, ki potrošnikom omogočajo oceniti in zavarovati se pred nevarnostjo, povezano s posameznim proizvodom (prvi odstavek 9. člena),

– ne sprejme ukrepov, potrebnih zaradi lastnosti proizvodov (prvi odstavek 10. člena),

– dobavi proizvod, za katerega ve ali bi moral vedeti, da ne izpolnjuje varnostnih zahtev (prvi odstavek 11. člena).

(2) Z globo od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

22. člen

(drugi prekrški)

(1) Z globo od 250.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik, ki:

- ne posreduje informacij o nevarnostih, povezanih s posameznimi proizvodi, ali ne hrani ali ne da na vpogled dokumentacije, potrebne za ugotavljanje izvora proizvodov, ali ne sodeluje s proizvajalci in pristojnimi državnimi organi pri preprečevanju nevarnosti (drugi odstavek 11. člena),
- ne obvesti pristojne inšpekcije, da proizvod, ki ga je dal na trg, povzroča nevarnost, ki ni skladna s splošno varnostno zahtevo (prvi in drugi odstavek 12. člena).

(2) Z globo od 25.000 tolarjev do 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

(rok za izdajo predpisov)

(1) Izvršilna predpisa iz tretjega odstavka 12. člena in 16. člena tega zakona se izdaja v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

(2) Akt iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona izda minister v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

24. člen

(dokončanje inšpekcijskih postopkov)

Inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po predpisih, veljavnih pred njegovo uveljavitvijo.

25. člen

(prenehanje veljavnosti in uporaba predpisov)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati zakon o splošni varnosti proizvodov (Uradni list RS, št. 23/99) in pravilnik o proizvodih zavajajočega videza (Uradni list RS, št. 5/2000).

(2) Določbe predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

26. člen

(pričetek uporabe globe in izrekanje denarnih kazni)

(1) Višina globe iz 21. in 22. člena tega zakona se prične uporabljati z začetkom uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003).

(2) Do roka iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo za:

1. prekršek iz 21. člena tega zakona:

- pravna oseba oziroma samostojni podjetnik z denarno kaznijo v razponu od 500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev,
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo v razponu od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev,

2. prekršek iz 22. člena tega zakona:

- pravna oseba oziroma samostojni podjetnik z denarno kaznijo v razponu od 250.000 tolarjev do 2.500.000 tolarjev,
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo v razponu od 25.000 tolarjev do 250.000 tolarjev.

27. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

Št. 315-02/99-1/2

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 881-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4501. Zakon o geometričnem središču Slovenije (ZGSS)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o geometričnem središču Slovenije (ZGSS)

Razlašam zakon o geometričnem središču Slovenije (ZGSS), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-81/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N

O GEOMETRIČNEM SREDIŠČU SLOVENIJE (ZGSS)

1. člen

(predmet zakona)

Zakon opredeljuje pomen geometričnega središča Republike Slovenije, določa njegovo lokacijo in območje, odkup območja, način določitve upravljavca, naloge upravljavca ter vire financiranja teh nalog.

2. člen

(namen zakona)

Namen tega zakona je določiti geometrično središče Republike Slovenije, opredeliti njegov poseben pomen za Republiko Slovenijo ter zagotoviti pogoje in določiti naloge za delovanje in nadaljnji razvoj območja GEOSS.

3. člen

(pomen geometričnega središča Republike Slovenije)

Geometrično središče Republike Slovenije je iz državnega in narodnega vidika posebnega pomena in simbolizira zakoreninjenost Slovencev na območju Republike Slovenije, zato država prevzema skrb za doseganje namena tega zakona in nadaljnje utrjevanje pomena geometričnega središča Republike Slovenije.

4. člen

(lokacija geometričnega središča Republike Slovenije)

(1) Geometrično središče Republike Slovenije (v nadaljevanju: GEOSS) se nahaja na zemljišču, parcelna številka 2037, k.o. Vače.

(2) Simbol GEOSS je pomnik GEOSS, postavljen na zemljišču iz prejšnjega odstavka.

5. člen

(območje GEOSS)

Za območje GEOSS se po tem zakonu šteje nepremičnina, ki obsega zemljišče, parcelna številka 2037, k.o. Vače, skupaj z vsemi sestavinami.

6. člen

(odkup območja GEOSS)

(1) Zaradi posebnega pomena, navedenega v 3. členu tega zakona, država odkupi območje GEOSS. O načinu izvedbe in pogojih odkupa se stranki dogovorita s pogodbo.

(2) Vrednost nepremičnine iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi opravljene sodne cenitve.

(3) Če se stranki ne sporazumeta o odkupu iz prvega odstavka tega člena, država zaradi javnega interesa lastninsko pravico območja GEOSS odvzame po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin.

7. člen

(upravljanje območja GEOSS)

Upravljanje območja GEOSS se izvaja kot javna služba in obsega naslednje naloge:

1. vzdrževanje, obnavljanje, dograjevanje in moderniziranje pomnika GEOSS z območjem GEOSS;
2. pripravlanje, vzdrževanje in dopolnjevanje poti in označb ter druge infrastrukture na območju GEOSS;
3. organiziranje tradicionalnih kulturnih prireditev in skrb za popularizacijo GEOSS;
4. izdajanje publikacij o GEOSS in informiranje javnosti;
5. pripravlanje letnega programa dela in opravljanje tam določenih nalog.

8. člen

(izbira upravljavca)

(1) Za opravljanje nalog iz prejšnjega člena tega zakona vlada izda koncesijski akt in na njegovi podlagi z javnim razpisom podeli koncesijo.

(2) Za postopek izbire koncesionarja, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za prenehanje koncesijskega razmerja in druga vprašanja iz koncesijskega razmerja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe.

9. člen

(financiranje nalog)

(1) Sredstva za opravljanje nalog iz 7. člena tega zakona se pridobivajo iz:

- državnega proračuna;
- sredstev lastne dejavnosti upravljavca;
- dotacij in donacij;
- drugih virov.

(2) Sredstva iz prve alineje prejšnjega odstavka upravljavec pridobi na podlagi potrjenega letnega programa dela in razvoja, katerega sestavni del je tudi finančni načrt (v nadaljevanju: letni program dela). Upravljavec pripravi letni program dela, na katerega da mnenje pristojna lokalna skupnost, potrdi pa ga vlada.

(3) Upravljavec izdela poročilo o izvajanju letnega programa dela ter ga posreduje vladi in lokalni skupnosti najkasneje v treh mesecih po preteku koledarskega leta.

10. člen

(prehodni določbi)

(1) Vlada izda podzakonski predpis iz prvega odstavka 8. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Če v roku enega leta od uveljavitve tega zakona stranki ne skleneta pogodbe iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, vlada sproži postopek za razlastitev iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

11. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 801-07/99-8/2

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 602-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4502. Zakon o zagotavljanju navigacijskih služb zračnega prometa (ZZNSZP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o zagotavljanju navigacijskih služb zračnega prometa (ZZNSZP)

Razglašam zakon o zagotavljanju navigacijskih služb zračnega prometa (ZZNSZP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-82/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N

O ZAGOTAVLJANJU NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA (ZZNSZP)

1. Splošni določbi

1. člen

(predmet urejanja)

Ta zakon določa vrste, obliko in način ter delovno in organizacijsko zasnovo opravljanja navigacijskih služb zrač-

nega prometa, ureja obseg služb, prostorsko zasnovo njihovega opravljanja in certifikat o usposobljenosti, vrste in obseg objektov, naprav in sistemov potrebnih za izvajanje storitev služb, financiranje navigacijskih služb zračnega prometa, vodenje računovodskih evidenc in oblikovanje stroškovne baze, naloge in pooblastila javnega podjetja ter sodelovanje z istovrstnimi službami v drugih državah in mednarodnih organizacijah, odškodninsko odgovornost in obveznost zavarovanja odgovornosti, nadzor nad službami in sankcije za kršitve določb tega zakona.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo enak pomen kot ga določajo predpisi o letalstvu.

(2) S pojmom predpisi o letalstvu so v tem zakonu upoštevane določbe zakona, ki ureja letalstvo in mednarodne pogodbe, ki urejajo področje navigacijskih služb ter na njihovi podlagi izdani predpisi in drugi akti.

2. Vrste, oblika in način zagotavljanja ter delovna in organizacijska zasnova opravljanja navigacijskih služb zračnega prometa

3. člen

(vrste, oblika in način zagotavljanja navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Službe zračnega prometa, službe letalskih informacij, službo letalskih telekomunikacij, službo letalske meteorologije ter službo iskanja in reševanja zrakoplovov (v nadaljnjem besedilu: navigacijske službe zračnega prometa) v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija v skladu s predpisi o letalstvu in določbami tega zakona.

(2) Službe zračnega prometa, službe letalskih informacij in služba letalskih telekomunikacij (v nadaljnjem besedilu: službe) se zagotavljajo v pogojih obvezne republiške gospodarske javne službe v okviru javnega podjetja in v skladu z določbami zakona o gospodarskih javnih službah, v kolikor ta zakon ne določa drugače in se izvajajo v skladu s predpisi o letalstvu.

(3) Služba letalske meteorologije se zagotavlja v pogojih obvezne republiške gospodarske javne službe v okviru sistema državne uprave pri ministrstvu, pristojnem za meteorologijo in se izvaja v skladu s predpisi o letalski meteorologiji in predpisi o letalstvu.

(4) Služba iskanja in reševanja zrakoplovov se zagotavlja v pogojih obvezne republiške gospodarske javne službe v okviru sistema državne uprave, pri ministrstvu, pristojnem za letalstvo, ministrstvu, pristojnem za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve in ministrstvu, pristojnem za zdravje. Izvaja se v skladu s predpisi o letalstvu in predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(5) V primeru, da se na podlagi strokovne analize ugotovi možnost smotrnejšega in kvalitetnejšega izvajanja služb iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v okviru javnega podjetja, lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) prenese izvajanje teh služb na javno podjetje iz 4. člena tega zakona.

4. člen

(ustanovitev, firma in sedež javnega podjetja)

(1) Za izvajanje služb iz drugega odstavka prejšnjega člena ustanovi Republika Slovenija javno podjetje kot družbo z omejeno odgovornostjo. Pravice in obveznosti ustanovitelja javnega podjetja izvaja za Republiko Slovenijo vlada.

(2) Firma javnega podjetja je: Kontrola zračnega prometa Slovenije, d.o.o.

(3) Angleško ime firme je: SLOVENIA CONTROL, Slovenian Air Navigation Services, Limited.

(4) Skrajšano angleško ime firme je: SLOVENIA CONTROL, Ltd.

(5) Sedež javnega podjetja se določi v aktu o ustanovitvi.

5. člen

(lastništvo, organizacija in vodenje javnega podjetja)

(1) Republika Slovenija je ustanoviteljica in edina družbenica javnega podjetja. Ustanovni kapital se določi v denarju in stvarnih vložkih. Ustanovni kapital v denarju znaša največ 240.000.000 tolarjev.

(2) Poslovanje in delo javnega podjetja vodi direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor), ki ga za obdobje 5 let imenuje vlada. Nadzorni svet imenuje vlada za obdobje 4 let. Direktor in člani nadzornega sveta so po izteku mandatne dobe lahko ponovno imenovani.

(3) Za člane nadzornega sveta se imenujejo predstavniki vlade in predstavniki delavk oziroma delavcev (v nadaljnjem besedilu: delavcev). Za tiste člane nadzornega sveta, ki jih imenuje vlada, se na predlog ministrice ali ministra, pristojnega za letalstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), imenujejo predstavniki ministrstva, pristojnega za letalstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ministrstva, pristojnega za finance in ministrstva, pristojnega za obrambo, ki opravljajo naloge v zvezi z letalstvom. Število predstavnikov delavcev v nadzornem svetu se določi z aktom o ustanovitvi in ni večje od ene tretjine vseh članov nadzornega sveta.

(4) Javno podjetje lahko začne z opravljanjem dejavnosti iz drugega oziroma petega odstavka 3. člena tega zakona, ko izpolni pogoje, določene v predpisih o gospodarskih družbah in pogoje iz določb tega zakona.

(5) Kolektivno pogodbo za dejavnost vodenja in kontrole zračnega prometa sklenejo v imenu zaposlenih v javnem podjetju sindikati služb letalskih informacij, služb zračnega prometa in službe letalskih telekomunikacij, v imenu delodajalca pa direktor javnega podjetja, po predhodnem soglasju vlade.

3. Obseg služb, prostorska zasnova njihovega opravljanja in certifikat o usposobljenosti

6. člen

(obseg služb in prostorska zasnova)

(1) Javno podjetje izvaja storitve v okviru služb v slovenskem zračnem prostoru in izven njega v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Javno podjetje izvaja storitve v okviru služb v obsegu, pod pogoji in na način, kot to določajo zakon, ki ureja letalstvo in na njegovi podlagi izdani predpisi in drugi akti, mednarodne pogodbe, ki zavezujejo Republiko Slovenijo in na njihovi podlagi izdani akti ter v skladu z določbami tega zakona. Vlada natančneje določi obseg izvajanja storitev služb.

(3) Z izvajanjem storitev v okviru služb mora biti zagotovljena varnost, rednost in nemotenost zračnega prometa, izpolnjevanje mednarodnih obveznosti Republike Slovenije v zvezi s službami ter zagotovljeni leti zrakoplovov, ki sodelujejo v akcijah iskanja in reševanja, leti v humanitarne ali zdravstvene namene ter leti zrakoplovov v sili in leti državnih zrakoplovov.

(4) Če je zagotavljanje navigacijskih služb zračnega prometa na letališčih, ki niso mednarodna letališča in na vojaških letališčih, določeno s predpisi o letalstvu glede na

referenčno kodo, kategorijo in namen letališča ter glede na obseg zračnega prometa, določi način in obliko zagotavljanja navigacijskih služb zračnega prometa na teh letališčih vlada. Stroške zagotavljanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa na letališčih, ki niso javna letališča, razen za državne zrakoplove, v celoti pokrije upravljalec letališča, v skladu s pisno pogodbo, ki jo sklene z javnim podjetjem oziroma drugim izvajalcem posamezne navigacijske službe zračnega prometa, če predpisanih služb ne zagotovi na drug način.

7. člen

(certifikat o usposobljenosti)

(1) Izvajalec navigacijske službe zračnega prometa mora pridobiti certifikat o usposobljenosti za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa (v nadaljnjem besedilu: certifikat o usposobljenosti) v skladu s tem zakonom.

(2) Certifikat o usposobljenosti je vezan na določen zračni prostor in se izda za vsako navigacijsko službo zračnega prometa posebej ali za več navigacijskih služb zračnega prometa skupaj. Certifikat o usposobljenosti izda minister, na predlog pristojnega organa v sestavi ministrstva, ki pred tem opravi celovit pregled in preveritev izpolnjevanja predpisanih pogojev. Odločba ministra o izdaji certifikata o usposobljenosti je dokončna v upravnem postopku. Veljavnost certifikata o usposobljenosti se določi glede na pogostost tehničnih in tehnoloških sprememb, ki se ugotavljajo z rednim preverjanjem. Veljavnost certifikata o usposobljenosti ne more biti daljša od treh let in se lahko podaljša po postopku, ki velja za njegovo pridobitev.

(3) Za pridobitev certifikata o usposobljenosti mora izvajalec izpolnjevati pogoje, ki jih za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa določajo zakon, ki ureja letalstvo in mednarodne pogodbe, ki zavezujejo Republiko Slovenijo ter pogoje glede:

- a) tehnične in operativne usposobljenosti in primernosti;
- b) sistemov in postopkov zagotavljanja varnosti zračnega prometa;
- c) sistema poročanja;
- d) kvalitete navigacijske službe zračnega prometa;
- e) finančne stabilnosti;
- f) obveznosti in zavarovalnega kritja iz naslova odgovornosti;
- g) lastniške in organizacijske strukture;
- h) človeških virov;
- i) varovanja.

Pogoje za izdajo certifikata o usposobljenosti iz tega odstavka in način preverjanja natančneje predpiše vlada na predlog ministra.

(4) Certifikat o usposobljenosti velja glede na ugotovljene pogoje in okoliščine ob njegovi izdaji.

(5) V primeru, da izvajalec navigacijske službe zračnega prometa ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev certifikata o usposobljenosti, lahko minister, na predlog pristojnega organa v sestavi ministrstva, začasno odvzame oziroma v celoti ali delno preklicje njegovo veljavnost in hkrati odredi potrebne ukrepe za izvajanje služb v času do vrnitve oziroma ponovne pridobitve certifikata o usposobljenosti. Pred odločitvijo ministra opravi potrebne strokovne preveritve pristojni organ v sestavi ministrstva. Izvajalec mora za vrnitev certifikata o usposobljenosti odpraviti pomanjkljivosti v roku dveh mesecev.

(6) Izvajalec mora navigacijske službe zračnega prometa izvajati v skladu s pogoji izdanega certifikata.

4. Vrste in obseg objektov, naprav in sistemov, potrebnih za izvajanje storitev služb, ki so lastnina Republike Slovenije

8. člen

(sredstva v upravljanju)

(1) Javno podjetje upravlja z objekti, napravami in sistemi navigacijskih služb zračnega prometa, potrebnimi za izvajanje teh služb ter z njimi povezanimi zemljišči (v nadaljnjem besedilu: infrastruktura). Upravljanje po tem zakonu pomeni obratovanje, vodenje in skrb za vzdrževanje, prenovo, gradnjo ter planiranje razvoja in posodabljanja infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov v skladu z nacionalnim programom razvoja civilnega letalstva v Republiki Sloveniji.

(2) Medsebojna razmerja v zvezi z upravljanjem infrastrukture se dogovorijo s pogodbo med javnim podjetjem in Republiko Slovenijo, v imenu katere pogodbo sklene vlada.

(3) V primeru spremenjenih pogojev izvajanja služb, ki bi lahko vplivali na varnost, rednost in nemotenost zračnega prometa, lahko Republika Slovenija ponovno prevzame sorazmeren del infrastrukture v upravljanje.

(4) Javno podjetje mora zagotoviti varovanje infrastrukture iz prvega odstavka tega člena ter jo zavarovati za primerne poškodbe ali uničenja.

(5) Infrastrukture iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno obremeniti s hipoteko.

5. Financiranje navigacijskih služb zračnega prometa, vodenje računovodskih evidenc in oblikovanje stroškovne baze

9. člen

(financiranje navigacijskih služb zračnega prometa)

(1) Navigacijske službe zračnega prometa se financirajo iz namenskih prihodkov državnega proračuna, katerih vir so pristojbine za opravljene storitve navigacijskih služb zračnega prometa ter cene drugih storitev v okviru izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa.

(2) Za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa se zaračunavajo:

- pristojbine na zračnih poteh;
- priletno-odletne pristojbine;
- pristojbine iz naslova opravljanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa na letališčih in
- cene drugih storitev v okviru izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa.

(3) Višino pristojbin iz prejšnjega odstavka določa vlada v skladu s tretjim odstavkom 164. člena zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001), zaračunavajo in nakazujejo pa se v skladu z mednarodnimi pogodbami in objavljenimi pravili, ki se nanašajo na pristojbine za storitve navigacijskih služb zračnega prometa.

(4) Pristojbine in cene storitev iz tega člena se zaračunavajo na podlagi domačih predpisov, mednarodnih pogodb in drugi aktov, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

10. člen

(posebnosti glede financiranja služb, ki jih izvaja javno podjetje)

(1) V kolikor zaračunavanje pristojbin za storitve navigacijskih služb zračnega prometa po mednarodnih pogodbah, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, ne bi bilo dovoljeno ali zadostno za pokrivanje celotnih stroškov storitev služb, mora javno podjetje z ekonomskimi, organizacijskimi, tehnološkimi, strukturnimi oziroma podobnimi ukrepi zagotoviti nemoteno izvajanje služb. Če s takimi ukrepi ni možno zagotoviti nemotenega izvajanja služb, financiranje teh služb,

v višini razlike do dejanskih stroškov, ki niso pokriti s prihodi od pristojbin, zagotovi Republika Slovenija.

(2) Pristojno ministrstvo in javno podjetje skleneta posebno pogodbo o zagotavljanju storitev služb, če se na tak način, zaradi izvršitve sprejetih obveznosti Republike Slovenije oziroma potreb letenja državnih zrakoplovov, zagotavlja fleksibilna uporaba zračnega prostora Republike Slovenije oziroma prepreči uvedba omejitev ali prepovedi uporabe zračnega prostora.

(3) Kolikor stroški izvajanja storitev v okviru služb bremenijo Republiko Slovenijo, mora javno podjetje v rokih, ki so z zakonom, ki ureja javne finance, določeni za pripravo proračuna Republike Slovenije, sporočiti ministru obseg in utemeljitev pričakovanih prihodkov iz proračuna. Ti stroški ne bremenijo namenskih sredstev iz 9. člena tega zakona.

(4) Obračun stroškov, ki bremenijo Republiko Slovenijo, se opravi na podlagi dejansko opravljenih storitev. Ta obračun lahko na stroške javnega podjetja preveri neodvisni revizor, ki ga imenuje vlada.

11. člen

(vodenje računovodskih evidenc)

Izvajalec navigacijske službe zračnega prometa mora voditi računovodske evidence ali razvide za storitve navigacijskih služb zračnega prometa ločeno od računovodskih evidenc ali razvidov za druge dejavnosti, ki jih opravlja, oziroma mora zagotoviti preglednost financiranja navigacijskih služb zračnega prometa v skladu z računovodskimi standardi.

12. člen

(stroškovne baze)

(1) Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa iz prvega odstavka 3. člena tega zakona, so dolžni o lastnih stroških izvajanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa voditi stroškovne baze.

(2) Na podlagi stroškovnih baz iz prejšnjega odstavka ministrstvo vodi in vzdržuje skupno stroškovno bazo za oblikovanje in zaračunavanje pristojbin navigacijskih služb zračnega prometa. Izvajalci so dolžni ministrstvu posredovati potrebne podatke v predpisanih rokih.

(3) Postopke v zvezi z oblikovanjem stroškovnih baz za zaračunavanje storitev navigacijskih služb zračnega prometa predpiše vlada, na usklajen predlog ministra, ministra, pristojnega za finance in ministra, pristojnega za meteorološko službo. Pri tem upošteva mednarodne pogodbe, ki zavezujejo Republiko Slovenijo in urejajo področje navigacijskih služb zračnega prometa ter na njihovi podlagi izdane akte.

13. člen

(delitev prihodkov)

S prihodki iz naslova opravljenih storitev navigacijskih služb zračnega prometa se zagotavljajo sredstva za:

- opravljanje storitev služb javnega podjetja in sredstva za vzdrževanje, prenovo in razvoj infrastrukture iz prvega odstavka 8. člena tega zakona;
- prispevke Republike Slovenije v proračun EURO-CONTROL in proračune podobnih organizacij s področja navigacijskih služb zračnega prometa;
- zagotavljanje službe letalske meteorologije;
- zagotavljanje službe iskanja in reševanja zrakoplovov;
- pokrivanje stroškov, ki jih imajo državni organi z izdajo certifikata o usposobljenosti izvajalca navigacijske službe zračnega prometa in rednim preverjanjem predpisanih pogojev za ohranitev njegove veljavnosti.

6. Naloge in pooblastila javnega podjetja ter sodelovanje z istovrstnimi službami v drugih državah in mednarodnih organizacijah

14. člen

(naloge, pooblastila in mednarodno sodelovanje)

(1) Javno podjetje lahko, poleg storitev, ki se izvajajo v pogojih javne službe, opravlja tudi druge naloge povezane z delovanjem služb, ki se določijo z aktom o ustanovitvi.

(2) Javno podjetje mora na zahtevo ministra sodelovati pri pripravi strokovnih podlag za izdajo predpisov s področja služb in tudi pri izdelavi izvedenskih mnenj in strokovnih gradiv s področja navigacijskih služb zračnega prometa.

(3) Javno podjetje na zahtevo ministrstva opravi tehnične kontrole in izvedenska dela s svojega delovnega področja za potrebe vodenja upravnih postopkov s področja pristojnosti ministrstva. Ministrstvo za te naloge zagotovi ustrezno finančno nadomestilo.

(4) Javno podjetje lahko s soglasjem vlade ponuja in opravlja storitve služb iz 3. člena tega zakona in naloge iz drugega in tretjega odstavka tega člena v mednarodnem okviru, če ustrezajo namenu ter koristim javnega podjetja in ne povečujejo stroškov izvajanja obveznih javnih služb.

(5) Javno podjetje lahko v skladu z aktom o ustanovitvi poleg storitev navigacijskih služb zračnega prometa po tem zakonu, opravlja tudi druge storitve, ki so povezane s področjem navigacijskih služb zračnega prometa ter ustvarja poslovne povezave s tega področja, če to ne ovira izvajanja javne službe.

(6) Prihodki, ki jih javno podjetje ustvari z opravljanjem storitev oziroma nalog iz četrtega in prejšnjega odstavka tega člena so izvorni prihodek javnega podjetja.

15. člen

(program izvajanja služb javnega podjetja in poročanje)

(1) Javno podjetje izdelava program opravljanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa zaradi zagotavljanja: varnosti, rednosti in nemotenosti zračnega prometa; pristojbin in cen v mednarodni primerjavi; razvoja človeških virov; tehnično-tehnološke primernosti infrastrukture; razvoja služb v skladu z usmeritvami nacionalnega programa razvoja civilnega letalstva skladno z mednarodnimi letalskimi standardi. Program opravljanja storitev navigacijskih služb zračnega prometa se izdelava za obdobje petih let in se vsako leto preverja in dopolnjuje. Program sprejme vlada.

(2) Javno podjetje vsaj enkrat letno poroča ministru in nadzornemu svetu o poslovnih rezultatih ter ukrepih in odločitvah, ki se nanašajo na zagotavljanje varnosti zračnega prometa, višino pristojbin ter pogoje dela zaposlenih.

(3) Javno podjetje mora v primeru spremenjenih razmer ali okoliščin, s ciljem doseganja gospodarnosti, smotrnosti in varčnosti poslovanja pri izvajanju služb, sprejeti ustrezne ukrepe in nemudoma predložiti ministru predlog za spremembo pogojev opravljanja teh služb.

16. člen

(sodelovanje pri zastopanju Republike Slovenije in operativni sporazumi)

(1) Javno podjetje, na zahtevo in po pooblastilu ministra, sodeluje pri zastopanju Republike Slovenije v odnosih z organizacijami uporabnikov in drugih izvajalcev storitev navigacijskih služb zračnega prometa ter pristojnimi organi drugih držav v zadevah z delovnega področja služb.

(2) Javno podjetje lahko sklepa sporazume o koordinaciji in podobne operativne sporazume z izvajalci istovrstnih služb v drugih državah, v okviru ustaljene mednarodne prakse in dogovorjenih navigacijskih načrtov.

17. člen

(obveščanje in posvetovanje)

Ministrstvo obvešča izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa o stanju notranjih in mednarodnih razmer, ki bi lahko vplivale na izvajanje teh služb ter z njimi opravi posvetovanja glede ključnih vprašanj o izvajanju teh služb v danih razmerah.

7. Odškodninska odgovornost in obveznost zavarovanja odgovornosti

18. člen

(odškodninska odgovornost)

(1) Delavec javnega podjetja je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo povzroči javnemu podjetju pri delu ali v zvezi z delom naklepno ali iz hude malomarnosti.

(2) Za škodo, ki jo na delu ali v zvezi z delom protipravno povzroči delavec javnega podjetja tretji osebi, je nasproti tej osebi odškodninsko odgovorno javno podjetje.

(3) Tretja oseba lahko kot oškodovanec zahteva povračilo škode tudi od tistega, ki ji je protipravno povzročil škodo, če je bila škoda povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti.

19. člen

(zavarovanje odgovornosti)

(1) Javno podjetje mora zavarovati odgovornost za škodo, povzročeno tretjim osebam do višine, ki jo določi vlada.

(2) Zavarovanje iz prejšnjega odstavka se sklene glede odgovornosti za škode povzročene v zvezi z izvajanjem storitev služb iz 3. člena tega zakona, ki jih zagotavlja javno podjetje.

(3) Če zavarovanje iz prvega odstavka tega člena ne zadostuje za pokritje dejanske škode po določenem škodnem primeru za povračilo nepokritega dela škode jamči Republika Slovenija.

8. Pravice in obveznosti uporabnikov storitev navigacijskih služb zračnega prometa ter način posvetovanja z uporabniki storitev

20. člen

(pravice in dolžnosti uporabnikov)

(1) Za varstvo interesov uporabnikov storitev navigacijskih služb zračnega prometa, pristojni organ v sestavi ministrstva najmanj enkrat na leto izvede posvetovanje izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa in predstavnikov uporabnikov glede izvajanja storitev in delovanja navigacijskih služb zračnega prometa, skladno z uveljavljeno mednarodno prakso. Kot uporabniki storitev se štejejo pravne in fizične osebe, ki uporabljajo slovenski zračni prostor, oziroma njihova mednarodna združenja. Način sklica in izvedbe posvetovanja predpiše minister.

(2) Uporabniki storitev navigacijskih služb zračnega prometa morajo uporabljati te storitve v skladu s predpisi, glede na njihov namen in zmogljivosti ter na način, ki pod enakimi pogoji ne omejuje drugih uporabnikov teh storitev.

9. Nadzor

21. člen

(nadzor)

(1) Strokovni nadzor nad izvajalci navigacijskih služb usklajeno izvršujejo pristojna ministrstva zaradi zagotavljanja varnosti, rednosti in nemotenosti zračnega prometa v javnem interesu in v ta namen dajejo splošne usmeritve

izvajalcem teh služb. Če usmeritve zadevajo obrambne interese države ali druge varnostne razloge, mora ministrstvo predhodno pridobiti mnenje ministrstva, pristojnega za obrambo.

(2) Javno podjetje mora ministrstvu, za opravljanje njegovih nadzorstvenih nalog, dati na razpolago vse potrebne informacije in posredovati ustrezno dokumentacijo.

(3) Upravno strokovni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, v obsegu kot ga urejajo določbe 166. do 179. člena zakona o letalstvu, opravljajo pristojni organi ministrstva.

10. Določbe o zaposlitvah, plačah in pokojninskem zavarovanju

22. člen

(posebnosti glede delovno pravnih zahtev)

(1) Javno podjetje mora zagotoviti, da storitve služb izvaja le tisto letalsko osebje in drugo strokovno osebje po določbah zakona, ki ureja letalstvo, ki ima predpisana dovoljenja za delo oziroma licence, ratinge, pooblastila, spričevala oziroma potrdila.

(2) Delavci ministrstva, pristojnega za obrambo, ki pri javnem podjetju opravljajo naloge za potrebe države in naloge v okviru služb, so izenačeni z delavci javnega podjetja glede pogojev dela, izobraževanja in obnavljanja dovoljenj za delo oziroma licenc, ratingov, pooblastil, spričeval oziroma potrdil za delo na delovnem področju služb.

(3) Disciplinski postopek zoper delavce ministrstva, pristojnega za obrambo, zaradi kršitev obveznosti pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka, lahko predlaga ministru, pristojnemu za obrambo, direktor javnega podjetja.

11. Kazenske določbe

23. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1,500.000 do 5,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javno podjetje, če:

1. izvaja storitve v nasprotju s pogoji izdanega certifikata (šesti odstavek 7. člena);

2. opusti skrb za vzdrževanje ali prenovno oziroma posodabljanje infrastrukture ali opusti varovanje infrastrukturnih objektov, naprav in sistemov (prvi in četrti odstavek 8. člena);

3. ne izdela programa izvajanja služb javnega podjetja v skladu z določbami tega zakona (prvi odstavek 15. člena);

4. ne poroča ministru ali nadzornemu svetu v skladu z določbami tega zakona (drugi odstavek 15. člena);

5. v primeru spremenjenih razmer ali okoliščin ne sprejme ustreznih ukrepov in jih ne predloži ministru v skladu z določbami tega zakona (tretji odstavek 15. člena);

6. vodi računovodske evidence v nasprotju z določbami tega zakona (11. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba javnega podjetja.

24. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 500.000 do 3,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javno podjetje, če:

1. na zahtevo ministra ne sodeluje pri pripravi strokovnih podlag za izdajo pravnih aktov z delovnega področja služb oziroma pri izdelavi izvedenskih mnenj in strokovnih gradiv s področja služb (drugi odstavek 14. člena);

2. ne sklne zavarovanja odgovornosti v skladu z določbami tega zakona (19. člen);

3. za namene opravljanja nadzora ne postopa v skladu z določbami tega zakona (drugi odstavek 21. člena);

(2) Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba javnega podjetja.

12. Prehodne in končne določbe

25. člen

(prevzem infrastrukture in drugih sredstev v upravljanje)

(1) Infrastrukturo iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ter morebitna finančna sredstva prevzame javno podjetje kot sredstva v upravljanju v obsegu kot ga določi vlada.

(2) Javno podjetje prevzame sredstva iz prejšnjega odstavka v upravljanje najkasneje z dnem začetka izvajanja javne službe iz drugega odstavka 3. člena tega zakona.

(3) Pred predajo sredstev infrastrukture javnemu podjetju opravi cenitev teh sredstev neodvisni cenilec oziroma pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetij, ki ga na predlog ministra določi vlada.

26. člen

(prehod delavcev)

Delavci, ki so zaposleni pri ministrstvu oziroma njegovem organu v sestavi in opravljajo strokovne naloge z delovnega področja služb, preidejo na delo v javno podjetje z dnem, ko to začne z opravljanjem dejavnosti v skladu z določbami tega zakona, pri čemer mora biti zagotovljeno izvajanje upravnih in nadzorstvenih nalog v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa.

27. člen

(kritje določenih stroškov)

Javno podjetje je dolžno z dnem začetka opravljanja njegove dejavnosti prevzeti kritje vseh stroškov iz 214. člena zakona o letalstvu za prevzete delavce, ki jih je na dan uveljavitve tega zakona krila država.

28. člen

(določene pogodbene pravice)

(1) Za delavce javnega podjetja velja, da do sklenitve posebne kolektivne pogodbe za dejavnost vodenja in kontrole zračnega prometa iz petega odstavka 5. člena tega zakona, zadržijo vse pravice, pridobljene na Upravi Republike Slovenije za civilno letalstvo.

(2) V vmesnem obdobju, od začetka opravljanja dejavnosti javnega podjetja do sklenitve posebne kolektivne pogodbe iz prejšnjega odstavka, se za delavce javnega podjetja uporablja kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji.

(3) Vzpostavljene pogodbene pravice in obveznosti iz delovnih razmerij med vsakim od delavcev iz 26. člena tega zakona in ministrstvom oziroma njegovim organom v sestavi, postanejo z dnem začetka opravljanja dejavnosti javnega podjetja, v enakem obsegu pravice in obveznosti med javnim podjetjem in takim delavcem.

29. člen

(začetek opravljanja dejavnosti)

(1) V roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona, vlada in pristojni organi zagotovijo, da so izpolnjeni predpi-

sani pogoji, da lahko javno podjetje začne z opravljanjem dejavnosti služb, pri čemer mora izvajalec navigacijske službe zračnega prometa pridobiti certifikat o usposobljenosti iz 7. člena tega zakona najkasneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) V roku dvanajstih mesecev od začetka delovanja javnega podjetja se organizirajo uporabniki storitev navigacijskih služb zračnega prometa v skladu s predpisom ministra, ki ga izda v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Predpis iz tretjega odstavka 7. člena zakona vlada izda v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

30. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja prekrške)

Globe, določene s tem zakonom, se do dne začetka uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003) v postopkih o prekrških izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so za posamezne kršitve določene v 23. in 24. členu tega zakona.

31. člen

(veljavnost)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-06/02-39/4

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 827-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4503. Zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki do zneska 34 milijonov evrov za financiranje železniških projektov (ZNKZeIP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o najemu kredita pri Evropski investicijski banki do zneska 34 milijonov evrov za financiranje železniških projektov (ZNKZeIP)

Razlašam zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki do zneska 34 milijonov evrov za financiranje železniških projektov (ZNKZeIP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-83/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N
O NAJEMU KREDITA PRI EVROPSKI
INVESTICIJSKI BANKI DO ZNESKA
34 MILIJONOV EVROV ZA FINANCIRANJE
ŽELEZNIŠKIH PROJEKTOV (ZNKZeIP)

1. člen

Republika Slovenija najame kredit pri Evropski investicijski banki do višine 34 milijonov evrov, za financiranje obnove useka Križni vrh skupaj s projektom Ponikve, modernizacijo SV naprav na obstoječi železniški progi Divača – Koper, modernizacijo proge Ljubljana–Zidani most–Maribor in modernizacijo proge Pragersko–Ormož, pod naslednjimi pogoji:

– valuta črpanja kredita: kredit se črpa v evrih ali drugi valuti članic EU, oziroma v katerikoli valuti, s katero se trguje na mednarodnem denarnem trgu;

– obrestna mera: obrestna mera, ki jo določi Evropska investicijska banka za izbrano valuto črpanja ne bo presežala trimesečne obrestne mere na mednarodnih trgih, povečane za 13 bazičnih točk. Obrestna mera je lahko stalna (fiksna) ali spremenljiva (variabilna). Kreditotjemalka se za obrestno mero odloča za vsak črpani znesek posebej;

– drugi stroški:

(a) nadomestilo za odlog napovedanega črpanja kredita – 1% vrednosti najavljenega črpanja letno;

(b) nadomestilo za odpoved napovedanega črpanja kredita – 0,75% vrednosti odpovedanega črpanja letno;

(c) zamudne obresti: obrestna mera višja od – (i) redne obrestne mere, povečane za 25 bazičnih točk ali (ii) medbančne obrestne mere za enomesečne depozite v

predmetni valuti (za USD v Londonu in za evro na evro področju), povečane za 200 bazičnih točk;

– rok za zadnje črpanje kredita: 31. december 2004;

– rok odplačila: največ 15 let z vključenim štiriletnim moratorijem na odplačilo glavnice.

Sredstva, zagotovljena s kreditom iz prejšnjega odstavka, se porabljajo po namenu in dinamiki del, kot je okvirno prikazano v prilogi, ki je sestavni del tega zakona, ter bo natančno določeno v letnih načrtih gradnje, modernizacije in vzdrževanja, skladno z nacionalnim programom razvoja javne železniške infrastrukture.

2. člen

Pogodbo o najemu kredita z Evropsko investicijsko banko v imenu Republike Slovenije podpiše minister, pristojen za finance.

3. člen

Sredstva za izpolnjevanje obveznosti iz pogodbe o najemu kredita se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-03/03-125/1

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 952-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Priloga: Okvirni prikaz porabe sredstev, zagotovljenih s kreditom EIB po namenu in dinamiki del

	Podpis FM	Veljavnost FM	Odobrena sredstva EU (EUR)	Lastna udeležba z DDV iz kredita EIB (EUR)	Predvidena izvedba investicije in potrebna lastna udeležba iz kredita EIB			
					2003	2004	2005	2006
ISPA 2000								
1. faza								
- Križni vrh	11. 12. 2003		5.629.082	-	-			
2. faza								
- Ponikva		2005	3.745.920	4.045.095	-	4.045.095		-
ISPA 2001								
- SV Divača								
- Koper	21. 1. 2002	2007	8.415.300	11.781.000	1.498.000	2.354.000	3.703.000	4.226.000
ISPA 2002								
- Modernizacija proge Ljubljana- Maribor								
	25. 10. 2002	2006	10.063.365	18.173.905		15.041.012	3.132.893	
Skupaj			27.853.002	34.000.000	1.498.000	21.440.107	6.835.893	4.226.000
ISPA 2003 še ni podpisan								
- Pragersko								
- Ormož/Projekt A/Podprojekt Modernizacija SVTK naprav								

Opomba: Navedene vrednosti so okvirne in upoštevajo investicijske vrednosti, izračunane na izvajalsko pogodbo (z DDV). V navedeni vrednosti niso upoštevani stroški priprave investicijske, tehnične in razpisne dokumentacije ter nakupov zemljišč. Ti stroški niso upoštevani v finančnih memorandumih in se krijejo s sredstvi proračuna Republike Slovenije.

4504. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih (ZTP-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih (ZTP-A)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih (ZTP-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. oktobra 2003.

Št. 001-22-84/03

Ljubljana, dne 10. oktobra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TAJNIH PODATKIH (ZTP-A)**

1. člen

V zakonu o tajnih podatkih (Uradni list RS, št. 87/2001 in 48/2003 – sklep US) se v celotnem besedilu besedilo »Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov« oziroma »urad« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »nacionalni varnostni organ« v ustreznem sklonu.

2. člen

Prvi in drugi odstavek 22. člena se spremenita tako, da se glasita:

»Dovoljenja za dostop osebe do tajnih podatkov stopenj ZAUPNO, TAJNO ali STROGO TAJNO izdajajo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ministrstvo, pristojno za obrambo, Slovenska obveščevalno-varnostna agencija ter Policija (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

Osebam, ki bodo dostop do tajnih podatkov potrebovale zaradi opravljanja funkcij ali delovnih dolžnosti v ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ministrstvu, pristojnem za obrambo, Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji ali Policiji, dovoljenje izda, skladno z določili tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, minister, pristojen za notranje zadeve oziroma minister, pristojen za obrambo, oziroma direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije oziroma generalni direktor Policije. O izdaji dovoljenja obvestijo nacionalni varnostni organ.«

3. člen

Za 22. členom se dodajo novi 22.a, 22.b, 22.c, 22.d in 22.e člen, ki se glasijo:

»22.a člen

Glede na predvideni dostop osebe do podatkov različnih stopenj tajnosti pristojni organ opravi:

1. osnovno varnostno preverjanje,
2. razširjeno varnostno preverjanje in
3. razširjeno varnostno preverjanje z varnostnim poizvedovanjem.

Z osnovnim varnostnim preverjanjem se preverijo podatki o osebi, ki naj bi dobila dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje ZAUPNO, razširjeno se varnostno preverijo podatki o osebi, ki naj bi dobila dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje TAJNO, razširjeno z varnostnim poizvedovanjem se preverijo podatki o osebi, ki naj bi dobila dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje STROGO TAJNO.

22.b člen

Osnovno varnostno preverjanje se opravi tako, da pristojni organ preveri posameznikove navedbe v vprašalniku za varnostno preverjanje. Pri tem lahko od osebe, na katero se podatki nanašajo, ter iz evidenc in drugih zbirk podatkov upravljavec zbirk osebnih in drugih podatkov zbirajo in uporabljajo podatke iz 25. člena tega zakona.

Če z osnovnim varnostnim preverjanjem ugotovi sum varnostnega zadržka, lahko pristojni organ z varnostnim poizvedovanjem dodatno preveri tiste podatke, ki se nanašajo na posamezen varnostni zadržek.

Varnostno poizvedovanje po prejšnjem odstavku se opravi le, če preverjana oseba po razgovoru o sumu varnostnega zadržka pisno soglaša z varnostnim poizvedovanjem in izpolni prvi del dodatnega vprašalnika. Če preverjana oseba ne da soglasja oziroma ne izpolni dodatnega vprašalnika, lahko pristojni organ že na podlagi suma varnostnega zadržka zavrne izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov.

22.c člen

Razširjeno varnostno preverjanje se opravi tako, da pristojni organ poleg ukrepov iz prvega odstavka prejšnjega člena od preverjane osebe, drugih organov, pristojnih za varnostno preverjanje, ali iz že obstoječih zbirk podatkov preveri še podatke iz posebnega vprašalnika, pomembne za dostop do tajnih podatkov stopnje TAJNO.

Če se iz ugotovitev razširjenega varnostnega preverjanja ugotovi sum varnostnega zadržka, lahko pristojni organ z varnostnim poizvedovanjem dodatno preveri tiste podatke, ki se nanašajo na posamezen varnostni zadržek.

Varnostno poizvedovanje po prejšnjem odstavku se opravi le, če preverjana oseba po razgovoru o sumu varnostnega zadržka pisno soglaša z varnostnim poizvedovanjem in izpolni prvi del dodatnega vprašalnika. Če preverjana oseba ne da soglasja oziroma ne izpolni dodatnega vprašalnika, lahko pristojni organ že na podlagi suma varnostnega zadržka zavrne izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov.

22.d člen

Varnostno poizvedovanje se opravi tako, da pristojni organ opravi razgovor z osebami, ki jih je v prvem delu dodatnega vprašalnika navedla preverjana oseba in ki lahko potrdijo podatke, navedene v vprašalnikih.

Če se pri preverjanju podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi sum varnostnega zadržka, lahko pristojni organ preveri podatke o okoliščinah, povezanih z varnostnim zadržkom, tudi pri drugih osebah, organih ali organizacijah, ki o preverjeni osebi kaj vedo.

22.e člen

Če ugotovljen sum varnostnega zadržka iz drugega odstavka 22.c in 22.d člena tega zakona izhaja iz okoliščin, ki so povezane z njenim zakoncem ali zunajzakonskim partnerjem oziroma katero koli polnoletno osebo, ki živi s preverjano osebo v skupnem gospodinjstvu, se lahko z njimi opravi razgovor o domnevnih varnostnih zadržkih, z njihovim pisnim soglasjem pa se lahko osnovno varnostno preverijo.

Za preverjanje podatkov po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata prvi odstavek 22.b člena in prvi odstavek 25. člena tega zakona.«

4. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pristojni organ izda osebi po opravljenem osnovnem varnostnem preverjanju dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje ZAUPNO, po razširjenem varnostnem preverjanju dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje TAJNO, po razširjenem varnostnem preverjanju z varnostnim poizvedovanjem pa dovoljenje za dostop do tajnih podatkov stopnje STROGO TAJNO.

Dovoljenje za dostop do tajnih podatkov iz prejšnjega odstavka se osebno vroči preverjani osebi. O izdaji dovoljenja se pisno obvesti predstojnika organa, ki je predlagal varnostno preverjanje.

Če pristojni organ na podlagi podatkov, preverjenih v postopku varnostnega preverjanja, oceni, da obstaja varnostni zadržek, določen s tem zakonom, izdajo dovoljenja zavrne. V zavrnitvi izdaje dovoljenja ni treba obrazložiti virov varnostnega preverjanja.«

5. člen

Za 23. členom se doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

Zoper zavrnitev izdaje dovoljenja oziroma preklic dovoljenja lahko preverjana oseba v 15 dneh od dneva njene vročitve vložijo pritožbo. Pritožbo vložijo pisno ali da ustno na zapisnik pri organu, pri katerem je dala soglasje za varnostno preverjanje.

Pritožba zoper preklic dovoljenja ne zadrži njegove izvršitve.

O pritožbi odloča Komisija za pritožbe iz delovnega razmerja pri vladi (v nadaljnjem besedilu: komisija) po postopku, ki je določen za odločanje komisije o pritožbah javnih uslužbencev.

Zoper odločitev komisije je dovoljen upravni spor.«

6. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Varnostno se lahko preverijo podatki o osebi, ki jo je predstojnik predhodno seznanil s predpisi s področja obravnavanja tajnih podatkov, potrebo po pridobitvi dovoljenja za dostop do tajnih podatkov ustrezne stopnje, obsegom varnostnega preverjanja ter vsebino in postopkom za pridobitev tega dovoljenja, ki je s tem pisno soglašala, izpolnila ustrezen varnostni vprašalnik in podpisala izjavo o seznanitvi s predpisi, ki urejajo obravnavanje tajnih podatkov, in se zavezala, da bo ravnala skladno z njimi.

Ustrezen varnostni vprašalnik iz prejšnjega odstavka za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov posameznih stopenj tajnosti je:

- ZAUPNO – osnovni vprašalnik za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov,
- TAJNO – osnovni in posebni vprašalnik za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov ter
- STROGO TAJNO – osnovni, posebni in prvi del dodatnega vprašalnika za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov.

Osnovni vprašalnik obsega naslednje podatke:

1. osebno ime, vključno s prejšnjimi;
2. enotno matično številko občana (EMŠO);
3. datum in kraj rojstva;
4. državljanstvo oziroma državljanstva, vključno s prejšnjimi;

5. naslov prebivališča (stalnega, začasnega in dejanskega);

6. bivanja v tujini, če so trajala tri mesece ali več;

7. zakonski stan in število otrok;

8. poklic in delo, ki ga opravlja;

9. služenje vojaškega roka;

10. šolanje in obiskovanje seminarjev ali drugih oblik usposabljanja v tujini, če so trajala tri mesece ali več;

11. dosednji delodajalci in njihovi naslovi;

12. neizbrisane pravnomočne obsodbe zaradi naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, oziroma odločbe o prekrških, določenih s tem zakonom;

13. tekoči kazenski postopki;

14. odvisnost od alkohola, drog oziroma druge zasvojenosti;

15. stiki s tujimi varnostnimi ali obveščevalnimi službami;

16. članstvo ali sodelovanje v organizacijah, ki se zavzemajo za neustavno spremembo ustavne ureditve Republike Slovenije;

17. izrečeni disciplinski ukrepi v obdobju zadnjih dveh let zaradi kršitev predpisov o varnem obravnavanju tajnih podatkov;

18. prejšnja varnostna preverjanja po tem zakonu.

Posebni vprašalnik obsega naslednje podatke:

1. sodelovanje v tujih oboroženih silah ali drugih oboroženih formacijah;

2. prezadolženost zaradi finančnih obveznosti oziroma prevzetih jamstev;

3. davčna številka;

4. lastnosti in okoliščine iz življenja preverjane osebe, ki imajo lahko za posledico izpostavljenost izsiljevanju ali drugim oblikam izvajanja pritiska.

Dodatni vprašalnik je sestavljen iz dveh delov. Prvi del obsega navedbo osebnih imen ter naslovov stalnih, začasnih in dejanskih prebivališč treh oseb, ki lahko potrdijo podatke, navedene v vprašalnikih, drugi del pa podatke o osebah iz prvega odstavka 22.e člena tega zakona (osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega, začasnega ali dejanskega prebivališča), ki so lahko v skladu s tem zakonom varnostno preverjene.

Podatki iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se preverjajo v postopku izdaje dovoljenja za dostop do tajnih podatkov stopnje ZAUPNO in TAJNO za obdobje zadnjih pet let, za izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov stopnje STROGO TAJNO pa za zadnjih deset let, vendar le od dopolnjenega 18. leta preverjane osebe.

Osebe, ki lahko potrdijo podatke, navedene v vprašalnikih, ne morejo biti osebe iz prvega odstavka 22.e člena tega zakona.«

7. člen

Za 25. členom se doda nov 25.a člen, ki se glasi:

»25.a člen

Če se z varnostnim preverjanjem ugotovi sum odvisnosti od alkohola, drog ali drugih zasvojenosti iz 14. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, lahko pristojni organ ta sum preveri, tako da napoti preverjano osebo na zdravniški pregled v zdravstveno organizacijo oziroma k zasebnemu zdravniku, ki ju je za opravljanje teh pregledov pooblastil minister, pristojen za zdravje.

Preverjanje iz prejšnjega odstavka se opravi na podlagi odločbe o napotitvi. Če se preverjana oseba pregleda iz neupravičenih razlogov ne udeleži v roku, ki mu ga določi zdravstvena organizacija ali zasebni zdravnik, se mu izdaja dovoljenja zavrne.

Slovenska obveščevalno-varnostna agencija in Obveščevalno varnostna služba Ministrstva za obrambo nista dolžni posredovati podatkov o sodelovanju s tujimi obveščevalnimi ali varnostnimi službami, če bi to ogrozilo vire ugotavljanja oziroma preverjanja posredovanih podatkov.

Podatke o okoliščinah iz 2. točke četrtega odstavka prejšnjega člena lahko pristojni organ preveri pri delodajalcu preverjane osebe, organu, pristojnem za davčne zadeve, in na sodišču.

Če je zoper osebo, ki ima dovoljenje za dostop do tajnih podatkov, sprožen disciplinski postopek zaradi kršitve pravil obravnavanja tajnih podatkov ali kazenski postopek zaradi suma storitve naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali je podan sum varnostnega zadržka iz četrte ali pete alineje 27. člena tega zakona, se opravi vmesno varnostno preverjanje.

Vmesno varnostno preverjanje se opravi na predlog pristojnega predlagatelja iz 22. in 43. člena tega zakona, ob smiselni uporabi določb 22.a člena tega zakona. Za vmesno varnostno preverjanje ni potrebno posebno soglasje preverjane osebe.

Do zaključka postopka vmesnega varnostnega preverjanja mora predstojnik organa osebi začasno onemogočiti dostop do tajnih podatkov.«

8. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Varnostni zadržki, zaradi katerih se zavrne izdaja dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, so:

- lažne navedbe podatkov v vprašalniku za varnostno preverjanje;
- neizbrisane pravnomočne obsodbe na najmanj tri mesece nepogojne zaporne kazni za kazniva dejanja, ki se preganjajo po uradni dolžnosti;
- več neizbrisanih pravnomočnih obsodb za prekrške iz 12. točke tretjega odstavka 25. člena tega zakona;
- ugotovitve o navedbah v vprašalnikih za varnostno preverjanje, ki vzbujajo utemeljene dvome v posameznikovo verodostojnost in zanesljivost za varno obravnavanje tajnih podatkov;
- drugi varnostni zadržki, določeni z zakoni ali mednarodnimi pogodbami.«

9. člen

Za 28. členom se doda nov 28.a člen, ki se glasi:

»28.a člen

V primeru, da oseba ne izpolnjuje pogojev za zasedbo delovnega mesta, ker mu je bilo zavrnjeno ali preklicano dovoljenje za dostop do tajnih podatkov, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja sistem javnih uslužbencev, o premestitvi oziroma prenehanju delovnega razmerja iz poslovnih razlogov.«

10. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osebi se lahko izjemoma dovoli enkratno dostop do tajnih podatkov, katerih stopnja tajnosti je za eno stopnjo višja od stopnje tajnosti, za katero je tej osebi izdano dovoljenje. Tak dostop je mogoč samo na podlagi pisne utemeljitve njenega predstojnika o razlogih za nujnost dostopa in je omejen le na tiste tajne podatke, ki so nujno potrebni za izpolnitev določenega dela. Če se pokaže potreba po trajnejšem dostopu do tajnih podatkov višje stopnje, mora oseba pridobiti ustrezno dovoljenje.

Oseba lahko začne opravljati dela na delovnem mestu, za katera je potrebno dovoljenje za dostop do tajnih podat-

kov višje stopnje od tistega, ki ga ima, tudi brez dovoljenja ustrezne stopnje, pod pogojem, da se je postopek za pridobitev ustreznega dovoljenja že začel in da organ, pristojen za varnostno preverjanje, oziroma drug organ, če tako določa mednarodna pogodba ali obveznost, ki izhaja iz članstva Republike Slovenije v mednarodni organizaciji, s tem soglašata. Začasen dostop do tajnih podatkov pod navedenimi pogoji ne sme trajati dlje od šestih mesecev.«

11. člen

Črta se 32. člen.

12. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Vlada določi nacionalni varnostni organ, ki spremlja izvajanje tega zakona in drugih predpisov, sprejetih na njegovi podlagi.

Nacionalni varnostni organ opravlja zlasti naslednje naloge:

1. spremlja stanje na področju določanja in varovanja tajnih podatkov in skrbi za razvoj in izvajanje fizičnih, organizacijskih in tehničnih standardov varovanja tajnih podatkov v državnih organih, organih lokalnih skupnosti, pri nosilcih javnih pooblastil ter v gospodarskih družbah in organizacijah, ki pridobijo ali razpolagajo s tajnimi podatki;
2. skrbi za izvrševanje sprejetih mednarodnih obveznosti in mednarodnih pogodb o varovanju tajnih podatkov ter na tem področju sodeluje z ustreznimi organi tujih držav in mednarodnimi organizacijami. Skrbi za zagotavljanje varnosti tajnih podatkov v nacionalnih organih in v tujini in v zvezi s tem opravlja zlasti naslednje naloge:
 - izdaja potrdila za dostop do tajnih podatkov fizičnim osebam;
 - izdaja varnostna potrdila pravnim osebam;
 - izdaja varnostna potrdila za sisteme in naprave za prenos, hranjenje in obdelavo tajnih podatkov;
 - potrjuje izpolnjevanje predpisanih pogojev za obravnavanje tajnih podatkov s strani posameznega organa tujim državam in mednarodnim organizacijam;
 - predlaga varnostno preverjanje za izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov osebam, katerih predlagatelji niso zajeti v 22. členu tega zakona in potrebujejo dovoljenje za dostop do tajnih podatkov tuje države ali mednarodne organizacije;
 - izdaja navodila za ravnanje s tajnimi podatki tuje države oziroma mednarodne organizacije;
 - nadzoruje izvajanje fizičnih, organizacijskih in tehničnih ukrepov za varovanje tajnih podatkov tuje države oziroma mednarodne organizacije in skladno z ugotovitvami nadzora izdaja obvezna navodila za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, ki so jih organi dolžni nemudoma izvršiti;
 - izmenjuje podatke z nacionalnimi varnostnimi organi in mednarodnimi organizacijami;
3. pripravlja predloge predpisov, potrebnih za izvajanje tega zakona;
4. daje mnenje o skladnosti splošnih aktov o določanju, varovanju in dostopu do tajnih podatkov s tem zakonom;
5. koordinira delovanje državnih organov, pristojnih za varnostno preverjanje;
6. vodi evidenco izdanih dovoljenj;
7. vodi evidenco izdanih dovoljenj in dostopov do tajnih podatkov iz 30. člena tega zakona;
8. predlaga ukrepe za izboljšanje varovanja tajnih podatkov in
9. opravlja druge naloge, ki so določene s predpisi, sprejetimi na podlagi tega zakona.

Nacionalni varnostni organ vodi evidenco o izdanih potrdilih iz prve, druge in tretje alineje 2. točke prejšnjega odstavka.

Evidenca izdanih potrdil za dostop do tajnih podatkov fizičnih oseb vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- organ, kjer je oseba zaposlena;
- stopnja tajnosti podatkov, do katerih ima oseba dostop;
- številka in datum izdaje dovoljenja za dostop do tajnih podatkov;
- datum izdaje potrdila;
- datum prenehanja veljavnosti potrdila.«

13. člen

Za 43. členom se doda nov 43.a člen, ki se glasi:

»43.a člen

Za izvajanje nalog iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena ima nacionalni varnostni organ naslednja pooblastila:

- kadar prejme obvestilo tujega varnostnega organa o varnostnem zadržku iz prve alineje 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena od organa, pristojnega za varnostno preverjanje, zahteva dodatno preveritev okoliščin, o katerih je obveščen;
- pred izdajo varnostnega potrdila iz druge in tretje alineje 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena lahko zahteva dodatno dokumentacijo, dodaten pregled izpolnjevanja pogojev za varovanje tajnih podatkov in sodeluje v tem pregledu ali sam opravi pregled.«

14. člen

V prvem stavku drugega odstavka 47. člena se beseda »dveh« nadomesti z besedo »treh«.

15. člen

Prvi odstavek 48. člena se nadomesti z novim prvim in drugim odstavkom, ki se glasita:

»Tajnim podatkom, ki jim je bila stopnja tajnosti določena po prejšnjih predpisih in so v zbirki nerešenih zadev, je treba spremeniti oznako stopnje tajnosti skladno s tem zakonom, najpozneje do 31. 12. 2004.

Ne glede na rok iz prejšnjega odstavka oznake stopnje tajnosti ni treba spremeniti tajnim podatkom v elektronski ali drugi (ne papirni) obliki oziroma v tekoči ali stalni zbirki dokumentarnega gradiva. Tem tajnim podatkom je treba oznako stopnje tajnosti spremeniti ob njihovi ponovni uporabi ali posredovanju drugemu uporabniku.«

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se v napovednem stavku besedi »prejšnjega odstavka« nadomestita z besedami »prvega odstavka tega člena«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

Do določitve nacionalnega varnostnega organa njegove naloge opravlja Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov.

17. člen

Dovoljenja za dostop do tajnih podatkov oziroma potrdila za dostop do tajnih podatkov tujih držav in mednarodnih organizacij, ki so bila izdana pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 040-05/00-3/5

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 987-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

VLADA

4505. Uredba o Krajinskem parku Goričko

Na podlagi prvega in četrtega odstavka 49. člena zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 22/03 – UPB1) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o Krajinskem parku Goričko

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(namen)

(1) Z namenom, da se zavarujejo naravne vrednote ter ohrani biotska raznovrstnost in krajinska pestrost ter omogočajo razvojne možnosti prebivalstva na Goričkem, se ustanovi Krajinski park Goričko (v nadaljnjem besedilu: park).

(2) Namen ustanovitve parka je tudi povezovanje gošpodarskega in socialnega razvoja na območju parka ter čezmejno sodelovanje.

2. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba določa območje parka, pravila ravnanja oziroma varstvene režime v parku, način izvajanja javne službe upravljanja parka, nadzora v parku in druga ravnanja, povezana z namenom iz te uredbe.

(2) S to uredbo se določijo tudi razvojne usmeritve v parku, ki upoštevajo načelo trajnostnega razvoja.

II. OBMOČJE PARKA

3. člen

(meja parka)

(1) Meje parka so določene na državni topografski karti v merilu 1 : 25000 in se podrobneje prikažejo na digitalnem katastrskem načrtu na parcelo natančno.

(2) Zapis prikaza mej iz prejšnjega odstavka se hrani pri ministrstvu, pristojnem za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), pri lokalnih skupnostih na območju parka in pri upravljavcu parka.

(3) Meje parka so prikazane tudi na publikacijski karti v merilu 1 : 200000, ki je sestavni del te uredbe.

III. RAZVOJNE USMERITVE

4. člen

(razvojne usmeritve)

Na območju parka se v okviru namena ustanovitve parka spodbuja trajnostni razvoj ob hkratnem zagotavljanju razvojnih možnosti prebivalstva, ki se uresničujejo zlasti:

- s spodbujanjem razvoja podeželja in naravi prijaznih oblik kmetovanja, ki je usklajeno z varstvom naravnih vrednot in kulturne dediščine, ter ohranjanjem biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti, pospeševanjem pridelovanja starih sort kulturnih rastlin in gojenjem avtohtonih pasem domačih živali kot tudi njihovih produktov,
- s spodbujanjem dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, izboljšanjem kmetijske infrastrukture in ohranitvijo naselij,
- z okolju prijaznim turizmom in rekreacijo, izboljšanjem turistične infrastrukture z gradnjo prenočitvenih zmožljivosti, pri čemer se obiskovalce usmerja na ekološko manj občutljiva območja,
- z urejanjem prostora in obnovo vasi, tako da se ohranja krajinska pestrost, izboljša okoljska, cestna in energetska infrastruktura ter omogočajo dopolnilne dejavnosti in nova delovna mesta,
- z varstvom kulturne dediščine,
- z uporabo okolju prijaznih tehnologij in metod pri gospodarjenju z naravnimi viri, tako da se ohranja njihova ekosistemska vrednost in obnovljivost ter da se ohranjajo življenjski prostori prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (v nadaljnjem besedilu: rastlinske in živalske vrste) in naravne vrednote.

5. člen

(ukrepi)

(1) Razvojne usmeritve se uresničujejo zlasti z naslednjimi ukrepi:

- omogočanjem sodelovanja prebivalstva na območju parka pri pridobivanju finančnih sredstev iz različnih občinskih, državnih in meddržavnih virov,
- usmerjanjem sredstev lokalnih, državnih in mednarodnih skladov, ustanov oziroma organizacij v varstvene in razvojne projekte, usklajene z namenom ustanovitve parka,
- vzpodbujanjem razvoja tistih gospodarskih in drugih dejavnosti, ki s sonaravnim načinom izkoriščanja naravnih dobrin zagotavljajo gospodarski in socialni razvoj,
- izobraževanjem in ozaveščanjem prebivalstva na območju parka in nudenjem strokovne pomoči le-temu.

(2) Razvojne usmeritve in ukrepi se podrobneje določijo v načrtu upravljanja parka.

6. člen

(razvojni program)

(1) Za območje parka se pripravi skupni razvojni program parka, skladno s predpisi o spodbujanju regionalnega razvoja in ob upoštevanju načrta upravljanja parka.

(2) Skupni razvojni program parka se kot celota usklajuje z regionalnim razvojnim programom Pomurske statistične regije.

(3) V programskem odboru Pomurske statistične regije je zastopan tudi predstavnik upravljavca parka.

IV. PRAVILA RAVNANJA IN VARSTVENI REŽIMI

7. člen

(naravovarstvene naloge)

V parku se izvajajo naslednje naravovarstvene naloge:

- skrb za ohranjanje oziroma vzpostavljanje take rabe zemljišč, izvajanja dejavnosti in posegov, ki varuje naravne vrednote in biotsko raznovrstnost,

- ohranjanje oziroma vzpostavljanje takega stanja v prostoru, ki zagotavlja ugodno stanje ogroženih rastlinskih in živalskih vrst,

- ohranjanje za park značilne mozaične krajine in
- druge naloge, ki varujejo naravne vrednote in ohranjajo biotsko raznovrstnost ter krajinsko pestrost in so v skladu z načrtom upravljanja parka.

8. člen

(varstveni režimi)

(1) Na območju parka se ne izvajajo posegi, opravljajo dejavnosti ali se ne ravna v obsegu in na način, ki bi lahko ogrozil namen ustanovitve parka oziroma škodljivo vplival na naravne vrednote v taki meri, da bi se bistveno spremenile tiste lastnosti, ki so pomembne za njihovo ohranitev, biotsko raznovrstnost in krajinsko pestrost v parku ter pomembneje ogrožal njegovo ekološko, biotsko ali krajinsko vrednost, zlasti pa ni dovoljeno:

- posegati v življenjske prostore ogroženih oziroma mednarodno varovanih rastlinskih in živalskih vrst na način, ki bi poslabšal njihovo ugodno stanje,

- posegati v habitatne tipe, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju tako, da bi se krnila njihova ekosistemska vrednost in funkcija ali povzročila fragmentacija sklenjenih površin,

- izvajati ukrepe, ki bi spreminjali vodni režim, obliko struge ali stanje priobalnih zemljišč tako, da se poslabšajo ekološke razmere, razen za potrebe oskrbe s pitno vodo, za varstvo pred škodljivim delovanjem voda ter za potrebe kmetijstva na način, ki v največji možni meri ohranja ugodne ekološke razmere,

- ograjevati zemljišča izven naselij tako, da bi to preprečilo ali bistveno otežilo migracijo prosto živečih živali razen, kadar je ukrep namenjen preprečitvi škode, ki jo povzroča divjad,

- izkoriščati mineralne surovine na način, ki ogroža naravne vrednote oziroma življenjske prostore ogroženih oziroma mednarodno varovanih rastlinskih in živalskih vrst,

- zunaj območij naselij prireditve športne, kulturne in druge javne prireditve izven za to določenih območij,

- zunaj območij naselij taboriti, postavljati šotore ali bivalne prikolicе oziroma druga začasna bivalna vozila izven za to določenih območij,

- vzletati z zrakoplovi na motorni pogon zunaj za to določenih mest ter leteti z zrakoplovi na motorni pogon pod 300 m, razen pri vzletanju in pristajanju,

- sproščati gensko spremenjene organizme v okolje.

(2) Varstveni režimi iz prejšnjega odstavka se podrobneje opredelijo in umestijo v prostor v načrtu upravljanja parka.

9. člen

(urejanje prostora)

Za območje parka se lahko sprejme regionalna zasnova prostorskega razvoja.

10. člen

(naravovarstvene smernice)

Vsebinska naravovarstvenih smernic za park, ki se upošteva pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin, se določijo na podlagi te uredbe, načrta upravljanja parka in predpisov s področja ohranjanja narave, ki urejajo varstvo naravnih vrednot, ogroženih in zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst ter ohranjanje ekosistemov.

11. člen

(naravovarstveno soglasje)

(1) Za gradnjo objektov v parku se pridobivajo naravovarstveni pogoji in naravovarstveno soglasje v skladu s predpisi s področja gradnje objektov in ohranjanja narave.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka naravovarstvenega soglasja ni treba pridobiti za gradnjo enostavnih in manj zahtevnih objektov v naseljih, razen če se gradnja izvaja na naravni vrednoti ali na območju, ki je z naravno vrednoto vidno ali funkcionalno povezano, in na življenjskem prostoru mednarodno varovanih živalskih vrst.

V. UPRAVLJANJE

12. člen

(upravljanje)

(1) Za upravljanje parka Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) ustanovi javni zavod s posebnim aktom, s katerim uredi tudi statusnopravna in organizacijska vprašanja v zvezi z njegovim delovanjem.

(2) Javni zavod (v nadaljnjem besedilu: upravljavec parka) v okviru javne službe ohranjanja narave opravlja varstvene, razvojne, strokovne, nadzorne in upravljalvske naloge na območju parka.

13. člen

(organi)

(1) Upravljavec parka ima naslednje organe:

- svet zavoda,
- strokovni svet in
- direktorja.

(2) V svetu zavoda, ki je najvišji organ upravljanja, imajo poleg delavcev javnega zavoda, ustanovitelja in zainteresirane javnosti svoje predstavnike tudi lokalne skupnosti z območja parka in regionalna razvojna agencija.

(3) Podrobnejšo sestavo organov, način imenovanja članov kolegijskih organov ter drugo določa akt o ustanovitvi javnega zavoda.

14. člen

(naloge)

Upravljavec parka opravlja v okviru javne službe naslednje dejavnosti:

- pripravlja predlog načrta upravljanja parka,
- sprejema letne programe dela parka na podlagi načrta upravljanja parka in opravlja oziroma skrbi za tam določene naloge,
 - stalno spremlja in analizira stanje naravnih vrednot, biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti v parku v sodelovanju z izvajalci javnih služb na področju usmerjanja gospodarjenja z naravnimi dobrinami in pripravlja poročila o stanju v parku,
 - skrbi za izvajanje oziroma izvaja varstvene režime, naravovarstvene naloge in razvojne usmeritve po tej uredbi,
 - skrbi za vzdrževanje, obnavljanje in varovanje naravnih vrednot v parku,
 - sklepa pogodbe o varstvu iz zakona, ki ureja ohranjanje narave,
 - sodeluje z Zavodom Republike Slovenije za varstvo narave pri pripravi naravovarstvenih smernic za del, ki se nanašajo na park,
 - sodeluje z regionalno razvojno agencijo pri pripravi skupnega razvojnega programa,
 - sodeluje pri pripravi regionalne zasnove prostorskega razvoja,
 - usklajuje in spremlja raziskovalne naloge v zvezi s parkom,

- sodeluje pri mednarodnih projektih, tudi z namenom pridobivanja sredstev za delovanje parka, predstavitev in strokovnih raziskavah parka in skrbi za izvajanje prevzetih projektov,

- skrbi za predstavitev parka, ki vključuje tudi ozaveščanje javnosti o pomenu parka,
- zagotavlja dostop do informacij o parku in vodi informacijski center parka,
- sodeluje z lokalnimi skupnostmi pri doseganju namena varstva in razvoja parka,
- sodeluje z lastniki zemljišč na območju parka in jim strokovno pomaga in svetuje,
- upravlja nepremičnine v parku, ki so v lasti države in se določijo z aktom o ustanovitvi javnega zavoda,
- pripravlja in vzdržuje poti in označbe v parku ter drugo parkovno infrastrukturo, potrebno za obisk parka, in opravlja vodniško službo po parku,
- ureja naravne vrednote ali dele parka za ogledovanje in obiskovanje skladno z načrtom upravljanja parka,
- izvaja druge naloge v sklopu varstva in razvoja v skladu s to uredbo.

15. člen

(javna pooblastila)

Poleg dejavnosti iz prejšnjega člena upravljavec parka v okviru javnih pooblastil:

- izvaja neposredni nadzor v parku,
- upravlja z bazami podatkov s področja ohranjanja narave, ki se nanašajo na park, in uporablja baze podatkov, ki so bile oblikovane z javnimi sredstvi.

16. člen

(načrt upravljanja parka)

(1) Upravljanje parka se izvaja na podlagi sprejetega načrta upravljanja parka, ki ga za obdobje petih let sprejme vlada.

(2) V načrtu upravljanja parka so nujne sestavine, določene z zakonom, ki urejajo ohranjanje narave, strukturirane tako, da so razvidni:

- ocena stanja v parku, ki zajema stanja po posameznih področjih, in sicer: področje ohranjanja narave, področje rabe in dejavnosti v prostoru ter področje ekonomske, gospodarske in socialne strukturiranosti v parku,
 - srednjeročni in kratkoročni - operativni cilji upravljanja parka, ki izhajajo iz namena ustanovitve parka,
 - neposredni in posredni ukrepi za doseganje zastavljenih ciljev, ki vključujejo vsebinsko opredelitev nalog upravljalca v zvezi z neposrednim upravljanjem parka in nalog, ki izhajajo iz opredelitve ukrepov, ki se izvajajo na podlagi drugih predpisov in posredno vplivajo na doseganje namena ustanovitve parka,
 - prostorska umestitev varstvenih vsebin v parku,
 - program izvajanja načrta upravljanja parka z določitvijo prioritete izvajanja ukrepov in finančnim ovrednotenjem.
- (3) Upravljavec parka letno poroča ministrstvu o izvajanju načrta upravljanja parka.

17. člen

(letni program dela)

(1) Upravljavec parka na podlagi načrta upravljanja parka sprejme finančno ovrednoteni letni program dela, ki ga potrdi ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za finance.

(2) Z letnim programom dela parka se podrobneje določi terminski plan izvedbe del in nalog iz načrta upravljanja parka tako, da se za posamezno vrsto teh del in nalog upošteva najugodnejše obdobje glede na pričakovano stanje v parku ter finančne vire za izvedbo del in nalog v parku.

(3) Upravljavec parka mora vsako leto poročati ministru in ministru, pristojnemu za finance, o izvajanju letnega programa dela ter z njim seznaniti tudi lokalne skupnosti v parku.

VI. FINANCIRANJE

18. člen (sredstva)

(1) Upravljavec parka pridobiva finančna sredstva za upravljanje parka:

- iz državnega proračuna,
- z vstopninami, dotacijami in donacijami,
- s sredstvi, pridobljenimi z upravljanjem nepremičnin,
- s prihodki od prodaje blaga in storitev, ki jih opravlja,
- iz različnih mednarodnih programov pomoči,
- s pridobivanjem sredstev na podlagi sofinanciranja programov in projektov, ki so v skladu z namenom ustanovitve parka, iz sredstev lokalnih, državnih in mednarodnih skladov, ustanov oziroma drugih organizacij in
- iz drugih virov.

(2) Upravljavec parka lahko pridobiva sredstva tudi iz proračunov lokalnih skupnosti v skladu z njihovimi programi oziroma sprejetim načrtom upravljanja parka.

(3) Del sredstev, pridobljenih na način iz druge do sedme alineje prvega odstavka tega člena, se lahko nameni za izvajanje razvojnih usmeritev parka v skladu z načrtom upravljanja parka.

(4) Podrobnejše pogoje za pridobivanje sredstev iz prejšnjega odstavka, merila in postopke razdeljevanja sredstev ter odločanje o razdeljevanju in nadzor nad namensko porabo sredstev predpiše minister, pristojen za ohranjanje narave.

VII. NADZOR

19. člen (neposredni nadzor)

Neposredni nadzor v parku zagotavlja upravljavec parka v skladu s predpisi s področja ohranjanja narave.

20. člen

(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za ohranjanje narave.

VIII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

21. člen

Vlada Republike Slovenije ustanovi javni zavod iz 12. člena te uredbe v treh mesecih od uveljavitve te uredbe.

22. člen

Upravljavec parka mora v šestih mesecih po ustanovitvi javnega zavoda predložiti Ministrstvu za okolje, prostor in energijo predlog načrta upravljanja parka.

23. člen

Minister za okolje, prostor in energijo določi v treh mesecih od uveljavitve te uredbe začasne upravljske smernice za park, ki se uporabljajo do sprejema načrta upravljanja parka.

24. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

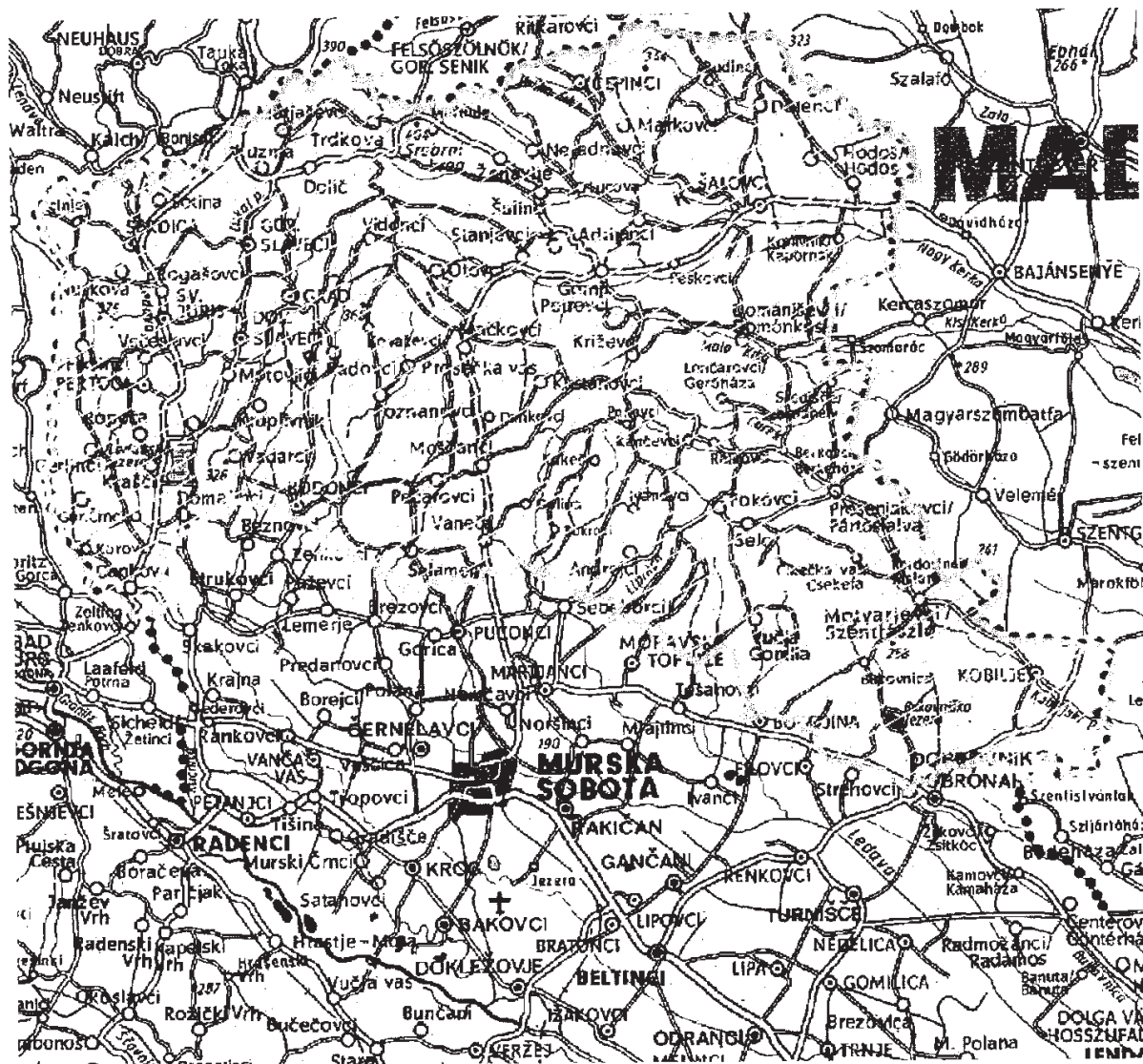
Št. 636-16/2003-1

Ljubljana, dne 9. oktobra 2003.

EVA 2003-2511-0079

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

Publikacijska karta

KRAJINSKI PARK GORIČKO

□ zavarovano območje

Ministrstvo RS za okolje, prostor in energijo

September 2003

Kartografska podlaga :
TK v merilu 1: 250.000
Geodetska uprava R Slovenije

Merilo: 1:200000

4506. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o koncesiji za rabo reke Drave za proizvodnjo električne energije

Na podlagi četrtega odstavka 199. člena zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02 in 110/02 "ZGO-1") izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o spremembi in dopolnitvi uredbe o koncesiji za rabo reke Drave za proizvodnjo električne energije**

1. člen

V 10. členu uredbe o koncesiji za rabo reke Drave za proizvodnjo električne energije (Uradni list RS, št. 26/03) se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Plačilo za koncesijo, ki gre v proračun občin, se razdeli med občine na naslednji način:

– 30% tega plačila se razdeli med občine sorazmerno pripadajočemu deležu potencialne energije vodnega telesa reke Drave in

– 70% tega plačila se razdeli med občine sorazmerno pripadajočemu deležu površine vodnega dobra zajezitev in kanalov hidroelektrarn na reki Dravi.«.

2. člen

Za 12. členom se doda novi 12.a člen, ki se glasi:

»12.a člen

Ne glede na določbe 10. člena te uredbe koncesionar plača za leto 2003 koncesijo koncedentu v višini 375 mio SIT in posamezni občini v letni višini, ki se jo izračuna tako, da vsota plačila za koncesijo posamezni občini in za leto 2003 plačanega nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, ki jih uporablja koncesionar, ne presega vrednosti iz naslednje tabele:

Občina	(mio SIT)
Ormož	63,709
Gorišnica	156,233
Zavrč	0,000
Videm	0,000
Markovci	480,696
Ptuj	518,437
Hajdina	163,707
Starše	308,198
Duplek	0,000
Maribor	761,278
Miklavž	98,507
Ruše	43,538
Selnica	77,880
Lovrenc na Pohorju	27,981
Podvelka	93,725
Radlje ob Dravi	78,372
Vuzenica	151,017
Muta	34,021
Dravograd	50,402
Skupaj	3.107,701

Plačilo iz prejšnjega odstavka tega člena se v letu 2003 šteje kot nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča.«.

3. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 329-01/2001-10
Ljubljana, dne 9. oktobra 2003.
EVA 2003-2511-0162

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4507. Sklep o razrešitvi častnega konzula v Nangomi

Na podlagi 23. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01 in 78/03) in šestega odstavka 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 7/94, 23/96, 47/97, 23/99, 119/00, 30/01 in 52/02) ter na predlog ministra za zunanje zadeve številka DKP-9/03-38 z dne 29. 8. 2003 je Vlada Republike Slovenije na 42. seji dne 9. 10. 2003 sprejela

SKLEP**o razrešitvi častnega konzula v Nangomi**

1. člen

Razreši se Stanislav Rozman, častni konzul Republike Slovenije v Nangomi.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 111-273/03
Ljubljana, dne 9. oktobra 2003.
EVA 2003-1811-0120

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA**4508. Pravilnik o označbi geografskega porekla Piranska sol**

Na podlagi četrtega odstavka 47. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02-ZDU-1 in 58/02-ZMR-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK**o označbi geografskega porekla Piranska sol**

1. člen

Ta pravilnik določa način pridelave, predelave in priprave za trg ter območje pridelave in predelave za sol z označbo geografskega porekla Piranska sol.

2. člen

Označbo geografskega porekla Piranska sol ima lahko sol pridelana, predelana in pripravljena za trg po postopku in na območju, ki sta določena v specifikaciji za Piransko

sol in jo je potrdil Urad za priznavanje označb kmetijskih pridelkov oziroma živil (v nadaljnjem besedilu: urad) v skladu s predpisom, ki ureja postopke za priznavanje označb posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živil.

Specifikacija za Piransko sol iz prejšnjega odstavka je dosegljiva na uradu, Dunajska cesta 56-58, Ljubljana.

3. člen

Sol, ki ima označbo geografskega porekla Piranska sol, mora biti označena v skladu s predpisom, ki ureja splošno označevanje predpakiranih živil in s tem pravilnikom.

4. člen

Označbo geografskega porekla Piranska sol lahko uporablja pridelovalec oziroma predelovalec soli, ki pridobi certifikat za to sol v skladu s predpisom, ki ureja postopke za priznavanje označb posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živil.

5. člen

Zaščitni znak za sol z označbo geografskega porekla Piranska sol pridobi pridelovalec oziroma predelovalec soli v skladu s predpisom, ki ureja zaščitni znak za označevanje kmetijskih pridelkov oziroma živil.

6. člen

Pidelovalci oziroma predelovalci Piranske soli, ki so do uveljavitve tega pravilnika uporabljali oziroma navajali ime Piranska sol za svoje proizvode, morajo pridobiti certifikat iz 4. člena tega pravilnika najpozneje v enem letu od dneva uveljavitve tega pravilnika.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-48/01

Ljubljana, dne 7. oktobra 2003.

EVA 2003-2311-0258

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
mag. Franc But l. r.

4509. Pravilnik o označbi geografskega porekla Tolminc

Na podlagi četrtega odstavka 47. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02-ZDU-1 in 58/02-ZMR-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o označbi geografskega porekla Tolminc

1. člen

Ta pravilnik določa način pridelave, predelave in priprave za trg ter območje pridelave in predelave za sir z označbo geografskega porekla Tolminc.

2. člen

Označbo geografskega porekla Tolminc ima lahko sir pridelan, predelan in pripravljen za trg po postopku in na območju, ki sta določena v specifikaciji za sir Tolminc in jo

je potrdil Urad za priznavanje označb kmetijskih pridelkov oziroma živil (v nadaljnjem besedilu: urad) v skladu s predpisom, ki ureja postopke za priznavanje označb posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živil.

Specifikacija za sir Tolminc iz prejšnjega odstavka je dosegljiva na uradu, Dunajska cesta 56-58, Ljubljana.

3. člen

Sir, ki ima označbo geografskega porekla Tolminc mora biti označen v skladu s predpisom, ki ureja splošno označevanje predpakiranih živil in s tem pravilnikom.

4. člen

Označbo geografskega porekla Tolminc lahko uporablja pridelovalec oziroma predelovalec sira, ki pridobi certifikat za ta sir v skladu s predpisom, ki ureja postopke za priznavanje označb posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živil.

5. člen

Zaščitni znak za sir z označbo geografskega porekla Tolminc pridobi pridelovalec oziroma predelovalec sira v skladu s predpisom, ki ureja zaščitni znak za označevanje kmetijskih pridelkov oziroma živil.

6. člen

Pidelovalci oziroma predelovalci sira Tolminc, ki so do uveljavitve tega pravilnika uporabljali oziroma navajali ime Tolminc za svoje proizvode, morajo pridobiti certifikat iz 4. člena tega pravilnika najpozneje v enem letu od dneva uveljavitve tega pravilnika.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 324-01-9/2002

Ljubljana, dne 7. oktobra 2003.

EVA 2003-2311-0256

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
mag. Franc But l. r.

4510. Odredba o pošiljanju obvestil o spremembi cen

Na podlagi 9. točke 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) izdaja ministrica za gospodarstvo

O D R E D B O

o pošiljanju obvestil o spremembi cen

1. člen

Ta odredba določa obveznosti pravnih oseb in podjetnikov posameznikov, ki proizvajajo proizvode in opravljajo storitve navedene v 3. členu te odredbe (v nadaljnjem besedilu: podjetja), da ministrstvu, pristojnem za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), pošiljajo obvestila o spremembi cen.

2. člen

Podjetja morajo poslati na ministrstvo obvestilo o spremembi cen pred uvedbo spremembe oziroma najkasneje istega dne, ko se cene spremenijo.

Proizvodna podjetja morajo posredovati proizvodne cene. Če se proizvodna podjetja ukvarjajo tudi s prodajo na drobno oziroma na debelo, morajo posredovati tudi cene v prodaji na drobno oziroma cene v prodaji na debelo. Storitvena podjetja morajo posredovati cene na drobno. Če se storitvena podjetja ukvarjajo s prodajo posameznih izdelkov izključno na debelo, morajo posredovati cene v prodaji na debelo.

Podjetjem ni potrebno pošiljati obvestil o spremembi cen zaradi akcijskih in drugih promocijskih znižanj.

3. člen

Podjetja morajo poslati obvestilo o spremembi cen za naslednje proizvode in storitve:

1. Proizvodnja hrane
 - 1.a. Kruh iz moke tipa 500
 - 1.b. Pšenična moka tip 500
 - 1.c. Sladkor
2. Založništvo
 - 2.a. Učbeniki
 - 2.b. Delovni zvezki
 - 2.c. Delovni učbeniki
 - 2.d. Zbirke nalog oziroma vaj
 - 2.e. Atlasi in karte
 - 2.f. Priročniki
 - 2.g. Učna sredstva
 - 2.h. Splošno-informativni tiskani dnevnik
3. Oskrba z električno energijo, plinom in vodo
 - 3.a. Električna energija za tarifne uporabnike
 - 3.b. Zemeljski plin za tarifne uporabnike iz prenosnega omrežja
 - 3.c. Zemeljski plin in uparjeni utekočinjeni naftni plin (odvzem preko števca) iz distribucijskega omrežja za tarifne uporabnike
 - 3.d. Para in topla voda za namene daljinskega ogrevanja
4. Komunalne storitve
 - 4.a. Storitve zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov
 - 4.b. Storitve predelave, odlaganja, sežiganja in drugih načinov odstranjevanja komunalnih odpadkov
 - 4.c. Storitve odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda
 - 4.d. Storitve zbiranja, čiščenja in distribucije pitne vode
5. Prodaja goriv
 - 5.a. Motorni bencini (NMB-91, NMB-95, NMB-98)
 - 5.b. Plinsko olje (D-2)
 - 5.c. Utekočinjen naftni plin v jeklenkah, za pogon in za ogrevanje
 - 5.d. Kurilno olje – ekstra lahko (KOEL)
 - 5.e. Kurilno olje – srednje (mazut)
6. Kopenski promet
 - 6.a. Prevoz potnikov v notranjem železniškem prometu
 - 6.b. Prevoz potnikov v mestnem in primestnem cestnem prometu na rednih linijah
 - 6.c. Prevoz potnikov medkrajevnem cestnem prometu na rednih linijah
 - 6.d. Prevoz potnikov v zračnem prometu na rednih linijah
 - 6.e. Cestnina za uporabo cestninske ceste
7. Pošta in telekomunikacije
 - 7.a. Prenos standardiziranih pisem v notranjem poštnem prometu
 - 7.b. Prenos nestandardiziranih pisem stopnje mase do 20g v notranjem poštnem prometu
 - 7.c. Prenos nestandardiziranih pisem stopnje mase nad 20g do 100g v notranjem poštnem prometu
 - 7.d. Prenos standardizirane dopisnice v notranjem poštnem prometu
 - 7.e. Prenos nestandardizirane dopisnice v notranjem poštnem prometu

- 7.f. Telefonska naročnina za fiksni telefon
- 7.g. Telefonski impulz za naročniški telefon za notranji telefonski promet
8. Zavarovalništvo
 - 8.a. Zavarovanje avtomobilske odgovornosti
9. Poslovanje z nepremičninami
 - 9.a. Višina mesečne najemnine za m² neprofitnega stanovanja
10. Gostinstvo
 - 10.a. Mesečna oskrba v dijaških domovih
 - 10.b. Mesečna oskrba v študentskih domovih
 - 10.c. Mesečna oskrba v internatih
11. Izobraževanje
 - 11.a. Mesečna oskrba v vrtcih
12. Socialno varstvo
 - 12.a. Dnevna oskrba v domovih starejših občanov
13. Druge storitvene dejavnosti
 - 13.a. Parkirnina za osebna vozila
 - 13.b. Dimnikarske storitve
 - 13.c. Pogrebne storitve (klasični in žarni pokop)
 - 13.d. Prodaja grobov in dajanje grobov v najem

4. člen

Pošiljanje obvestil o spremembi cen ni potrebno za tista podjetja, katerih proizvodi in storitve, ki so navedeni v 3. členu te odredbe, so zajeti z drugim ukrepom kontrole cen na podlagi 8. in 9. člena zakona o kontroli cen.

5. člen

Obvestilo o spremembi cen mora vsebovati:

1. ime in sedež podjetja,
2. ime proizvoda oziroma storitve in mersko enoto,
3. ceno, ki je veljala zadnji dan predhodnega leta,
4. ceno, ki je veljala do dneva predložitve obvestila,
5. ceno za katero se pošilja obvestilo,
6. stopnjo skupne rasti cen proizvodov oziroma storitev v celotnem predhodnem letu,
7. stopnjo skupne rasti cen proizvodov oziroma storitev v tekočem letu,
8. stopnjo povečanja oziroma znižanja zadnje spremembe cen,
9. prodajne pogoje, ki vplivajo na ceno,
10. glavne razloge za spremembo cen,
11. datum uporabe nove cene.

6. člen

Obvestila o spremembi cen morajo podjetja poslati v obliki obrazca v prilogi te odredbe, ki je njen sestavni del.

7. člen

Če obvestilo ne vsebuje vseh podatkov, zahteva ministrstvo njegovo dopolnitev.

8. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o pošiljanju obvestil o spremembi cen (Uradni list RS, št. 36/03).

9. člen

Ta odredba začne veljati 1. novembra 2003 in velja šest mesecev.

Št. 017-102/2002-28
Ljubljana, dne 14. oktobra 2003.
EVA 2003-2111-0100

Ministrica
za gospodarstvo
dr. Tea Petrin l. r.

PRILOGA

OBVESTILO O SPREMEMBI CEN

Ime in sedež podjetja: _____

Zap. št.	Proizvod oz. storitev	Merska enota	Cena na dan 31.12. predhodnega leta	Trenutno veljavna cena	Nova cena	Stopnja rasti cen v %		
						V predhodnem letu	V tekočem letu	Zadnja sprememba cene
1	2	3	4	5	6	7	6/4	6/5

Prodajni pogoji: _____

Glavni razlogi za spremembo cen: _____

Datum začetka uporabe nove cene: _____

Kraj, datum

4511. Odločba o pooblastitvi Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije za izvajanje določenih nalog javne službe na področju fitofarmaceutskih sredstev

Na podlagi 35. člena in prve alineje 52. člena zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 11/01 izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

OD LO Č BO

o pooblastitvi Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije za izvajanje določenih nalog javne službe na področju fitofarmaceutskih sredstev

I
Minister, pristojen za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pooblašča Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, Trubarjeva 2, 1000 Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: IVZ) za opravljanje strokovnih nalog iz 42. in 43. člena zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 11/01; v nadaljnjem besedilu: ZFfS).

II
IVZ na področju strokovnih nalog sodeluje z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Upravo za varstvo rastlin in semenarstvo (v nadaljnjem besedilu: uprava) na podlagi letnega strokovnega programa.

III
IVZ Ljubljana opravlja v skladu z zahtevami ZFfS zlasti naslednje naloge:

- naloge na področju ocenjevanja fitofarmaceutskih sredstev (v nadaljnjem besedilu: FFS) v postopku registracije, zlasti s področja ocene vpliva na zdravje ljudi,
- izdelovanje strokovnih podlag za podporo odločanju pristojnemu organu na področju FFS,
- izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti,
- druge naloge na področju FFS.

IV

IVZ pripravi in posreduje upravi letni program dela najpozneje do 15. decembra za naslednje leto in podrobno poročilo o opravljenem delu v preteklem letu najpozneje do 15. januarja tekočega leta.

V

Podrobnejši način izvajanja nalog se opredeli v pogodbi o izvajanju programa iz II. točke te odločbe.

VI

Plačilo za izvedene naloge iz III. točke te odločbe se krije iz proračuna Republike Slovenije, v skladu s programom iz II. točke te odločbe.

VII

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-36/2003
Ljubljana, dne 8. oktobra 2003.
EVA 2003-2311-0280

mag. Franc But l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

SODNI SVET

4512. Sklep o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

SKLEP

o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča

Na položaj svetnika okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Gregor Collauti, okrožni sodnik na Okrožnem sodišču v Ljubljani.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4513. Sklep o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

SKLEP

o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča

Na položaj svetnika okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Milan Regvat, okrožni sodnik na Okrožnem sodišču v Murski Soboti.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4514. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

SKLEP

o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na položaj svetnice okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Irena Žagar, okrožna sodnica na Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4515. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

SKLEP

o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na položaj svetnice okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Stanislava Železnikar, okrožna sodnica na Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4516. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

SKLEP

o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na položaj svetnice okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Ivanka Berič, okrožna sodnica na Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4517. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

S K L E P
o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na položaj svetnice okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Anka Hercog, okrožna sodnica na Delovnem sodišču v Mariboru.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4518. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

S K L E P

o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča

Na položaj svetnice okrožnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Silva Donko, okrožna sodnica na Delovnem sodišču v Mariboru.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

4519. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča

Na podlagi 28. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS št. 19/94, 45/95, 38/99 in 28/00) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 73. seji dne 25. 9. 2003 sprejel

S K L E P
o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča

Na položaj svetnice okrajnega sodišča se s 25. 9. 2003 imenuje Vlasta Pepelnjak Pluž, okrajna sodnica na Okrajnem sodišču v Celju.

Predsednica
Maja Tratnik l. r.

OBČINE

DRAVOGRAD

4520. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 218. člena zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), 61. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85, 33/89 in 44/97) in 16. člena statuta Občine Dravograd (MUV, št. 17/99) je Občinski svet občine Dravograd na 9. seji dne 31. 7. 2003 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča

1. člen

V odloku o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (MUV, št. 6/99, 23/01 in 15/02) se za prvim odstavkom 2. člena doda nov odstavek, ki se glasi:

»Za zazidana stavbna zemljišča po tem členu se z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, štejejo tista zemljišča, na katerih so gradbene parcele z zgrajenimi stavbami in gradbenimi inženirskimi objekti, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tista zemljišča, na katerih se je na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja začelo z gradnjo stavb in gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture. Če določena stavba še nima določene gradbene parcele, se do njene določitve za zazidano stavbno zemljišče šteje tisti del površine zemljiške parcele, na kateri stoji takšna stavba (fundus), pomnožena s faktorjem 1,5, preostali del površine takšne zemljiške parcele pa se šteje za nezazidano stavbno zemljišče.«

2. člen

3. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»Za nezazidana stavbna zemljišča po tem členu se z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, štejejo tista zemljišča, za katera je z izvedbenim prostorskim aktom določeno, da je na njih dopustna gradnja stanovanjskih in poslovnih stavb, ki niso namenjene za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave in da je na njih dopustna gradnja gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tudi niso namenjeni za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave.«

3. člen

Te spremembe odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-03-9/2003

Dravograd, dne 31. julija 2003.

Županja
Občine Dravograd
Marijana Cigala, dr. vet. med. l. r.

GROSUPLJE**4521. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Grosuplje za leto 2002**

Na podlagi 13. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), 98. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 79/99) in 18. člena statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 36/02) je Občinski svet občine Grosuplje na svoji 9. redni seji dne 1. 10. 2003 sprejel

ODLOK**o zaključnem računu proračuna Občine Grosuplje za leto 2002**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Grosuplje za leto 2002.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Grosuplje za leto 2002 izkazuje:

- a) v bilanci prihodkov in odhodkov:
prihodke v višini	1.781.565 tisoč tolarjev
odhodke v višini	1.704.986 tisoč tolarjev
presežek prihodkov nad odhodki v višini	76.579 tisoč tolarjev
- b) v računu finančnih terjatev in naložb:
prejemke v višini	26.177 tisoč tolarjev
izdatke v višini	36.777 tisoč tolarjev
prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev v višini	-10.600 tisoč tolarjev
- c) v računu financiranja:
prejemke v višini	0 tisoč tolarjev
izdatke v višini	32.155 tisoč tolarjev
neto zadolževanje proračuna	-32.155 tisoč tolarjev

- d) prenos sredstev na računu iz leta 2001 61.120 tisoč tolarjev
- e) povečanje sredstev na računu 33.824 tisoč tolarjev

Pregled realizacije prihodkov in odhodkov je zajet v bilanci prihodkov in odhodkov, računu finančnih terjatev in naložb in računu financiranja, ki so sestavni del zaključnega računa.

3. člen

Sredstva na postavki povečanje sredstev na računu, ugotovljena v prejšnjem členu, se prenesejo v proračun Občine Grosuplje za leto 2003, in sicer na postavko sredstva na računih.

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 40302-0003/01

Grosuplje, dne 31. marca 2003.

Župan
Občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

Bilanca prihodkov in odhodkov

Zap. št.	Namen	v 000 SIT	
		1. 1. 2002-31. 12. 2002	Realizacija
I. prihodki			
1.	Davki na dohodek in dobiček		960.779
2.	Davki na premoženje		211.627
3.	Domači davki na blago in storitve		184.292
	Davčni prihodki		1.356.698
4.	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženje		32.024
5.	Takse in pristojbine		12.473
6.	Denarne kazni		99
7.	Prihodki od prodaje blaga in storitev		21.947
8.	Drugi nedavčni prihodki		175.368
	Nedavčni prihodki		241.911
9.	Prihodki od prodaje osnovnih sredstev		93
10.	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja		16.600
	Kapitalski prihodki		16.693
11.	Prejete donacije iz domačih virov		7.306
	Prejete donacije		7.306
12.	Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij		158.957
	Transforni prihodki		158.957
I.	Skupaj prihodki		1.781.565
II. Odhodki			
1.	Plače, prispevki in drugi osebni prejemki		101.702
2.	Prispevki delodajalcev za socialno varnost		15.051
3.	Izdatki za blago in storitve		246.202

		v 000 SIT
Zap. št.	Namen	Realizacija 1. 1. 2002–31. 12. 2002
4.	Plačila domačih obresti	14.700
5.	Sredstva, izločena v rezerve Tekoči dohodki	2.956 380.611
6.	Subvencije	2.419
7.	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	458.911
8.	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	107.240
9.	Drugi tekoči domači transferi Tekoči transferi	184.693 753.263
10.	Nakup in gradnja osnovnih sredstev Investicijski odhodki	286.649 286.649
11.	Investicijski transferi Investicijski transferi	284.463 284.463
II.	Skupaj odhodki	1.704.986
III.	Proračunski primanjkljaj (I. – II.)	76.579

Račun finančnih terjatev in naložb

		Realizacija
Zap. št.	Namen	1. 1. 2002–31. 12. 2002
1.	Prejeta vračila danih posojil	21.678
2.	Prodaja kapitalskih deležev	0
3.	Kupnine iz naslova privatizacije	4.499
IV.	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	26.177
4.	Dana posojila in depoziti za kredite	36.777
5.	Povečanje kapitalskih deležev	0
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	36.777
VI.	Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev	-10.600

Račun financiranja

		Realizacija
Zap. št.	Namen	1. 1. 2002–31. 12. 2002
VII.	Zadolževanje proračuna	0
VIII.	Odplačila kreditov	32.155
IX.	Neto zadolževanje proračuna	-32.155
X.	Prenos sredstev na račun iz leta 2000	61.120
XI.	Povečanje (zmanjšanje) sredstev na račun	94.944

4522. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena zakona o javnih financah – ZJF (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 18. člena statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 42/99 in 36/02) je Občinski svet občine Grosuplje na 10. redni seji dne 8. 10. 2003 sprejel

ODLOK**o spremembi odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004**

1. člen

V drugem členu odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004 (Uradni list RS, št. 26/03) se spremeni bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja za leto 2003.

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov za leto 2003 se določi v naslednji višini:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov

v tisoč SIT

Trimestni konto	Rebalans proračuna 2003	Proračun 2004
I. Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	2.470.073	2.317.923
Tekoči prihodki (70+71)	1.957.515	1.935.675
70 Davčni prihodki	1.488.256	1.564.189
700 Davki na dohodek in dobiček	1.037.198	1.110.000
703 Davki na premoženje	243.171	234.895
704 Domači davki na blago in storitve	207.887	219.294
71 Nedavčni prihodki	469.259	371.486
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	29.130	26.500
711 Takse in pristojbine	12.305	13.289
712 Denarne kazni	618	19
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	10.850	21.188
714 Drugi nedavčni prihodki	416.356	310.490
72 Kapitalski prihodki	273.200	179.000
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	163.200	129.000
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	110.000	50.000
73 Prejete donacije	33.656	4.400
730 Prejete donacije iz domačih virov	33.656	4.400
74 Transferni prihodki	205.702	198.848
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	205.702	198.848
II. Skupaj odhodki (40+41+42+43)	2.591.102	2.357.170
40 Tekoči odhodki	465.002	469.097
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	124.435	140.990
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	17.878	21.377
402 Izdatki za blago in storitve	299.165	282.120
403 Plačila domačih obresti	13.524	12.610
409 Rezerve	10.000	12.000
41 Tekoči transferi	887.233	889.191
410 Subvencije	11.635	6.600
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	462.710	512.336
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	130.224	133.658
413 Drugi tekoči domači transferi	282.664	236.597
42 Investicijski odhodki	952.406	696.800
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	930.206	696.800
43 Investicijski transferi	286.461	302.082
430 Investicijski transferi	270.661	302.082
III. Proračunski presežek ali primanjkljaj (I. -II.)	-121.029	-39.247
B) Račun finančnih terjatev in naložb		
IV. Prejeta vračila danih pos. in prodaja kapital. deležev	22.180	31.580
75 Prejeta vračila danih pos. in prodaja kapitalskih deležev	22.180	31.580
750 Prejeta vračila danih posojil	18.100	27.500
751 Prodaja kapitalskih deležev	-	-
752 Kupnine iz naslova privatizacije	4.080	4.080

Trimestni konto	v tisoč SIT	
	Rebalans proračuna 2003	Proračun 2004
V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	23.000	25.000
44 Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	23.000	25.000
440 Dana posojila	18.000	25.000
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	-	-
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	5.000	-
VI. Prejeta minus dana pos. in spremem. kapital. delež. (IV.-V.)	-820	6.580
C) Račun financiranja		
VII. Zadolževanje	61.000	62.517
50 Zadolževanje	61.000	62.517
500 Domače zadolževanje	61.000	62.517
VIII. Odplačila dolga	34.100	29.850
55 Odplačila dolga	34.100	29.850
550 Odplačila domačega dolga	34.100	29.850
IX. Prenos sredstev na račun iz leta 2002 oziroma 2003	94.949	-
X. Sprememba stanja sredstev na račun (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.+IX.)	-	-
XI. Neto zadolževanje (VII.-VIII.-X.)	26.900	32.667
XII. Neto financiranje (VI.+XI.)	26.080	39.247

2. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 40302-2/02

Grosuplje, dne 8. oktobra 2003.

Župan
Občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

KRIŽEVCI

**4523. Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev
za pospeševanje in razvoj kmetijstva v Občini
Križevci**

Na podlagi 15. člena statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) je Občinski svet občine Križevci na 7. seji dne 23. 9. 2003 sprejel

PRAVILNIK

**o dodeljevanju proračunskih sredstev
za pospeševanje in razvoj kmetijstva
v Občini Križevci**

1. člen

S tem pravilnikom se določi način pridobivanja, namen, pogoji in oblike dodelitve proračunskih sredstev za pospeševanje in razvoj kmetijstva in kmetijskih dejavnosti na območju Občine Križevci.

2. člen

Sredstva za pospeševanje in razvoj kmetijstva in kmetijskih dejavnosti na območju Občine Križevci se zagotavljajo iz sredstev proračuna Občine Križevci.

3. člen

O obsegu sredstev, vrstah in načinu oblik pospeševanja kmetijstva za posamezno obdobje določi Občinski svet občine Križevci z odlokom o proračunu za tekoče leto, na osnovi letnega programa, katerega pripravijo zaposleni na občinski upravi ob sodelovanju odbora za kmetijstvo in regionalni razvoj.

4. člen

Dodeljevanje sredstev za namene iz tega pravilnika poteka preko javnih razpisov upravičencem, ki se objavijo na krajevno običajen način. V primerih, ki jih določa ta pravilnik se sredstva lahko dodeljujejo tudi preko neposrednih pisnih vlog.

5. člen

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva Občine Križevci se finančna sredstva usmerjajo v:

- pospeševanje strokovnega izobraževanja za potrebe kmetijstva;
- subvencioniranje zavarovalnih premij za kmetijske pridelke;
- sofinanciranje testiranja škropljivih naprav;
- sofinanciranje analize voluminozne krme in zemlje;
- sofinanciranje zdravstvene preventive v čebelarstvu;
- sofinanciranje umetnega osemenjevanja krav in telic;
- sofinanciranje zavarovanja govedi;
- sofinanciranje osemenjevanja in pripusta kobil;
- sofinanciranje nakupa semena bikov melioratorjev;
- regresiranje obrestne mere na posojila za investicije in obnovo opreme na področju prašičereje;
- sofinanciranje pregleda somatskih celic pri kravah molznicah v A in AP kontroli;
- subvencioniranje obrestne mere na kredite za investicije v vinogradniško mehanizacijo in kletarsko opremo;
- sofinanciranje agromelioracijskih ukrepov - kalcifikacija zemlje.

6. člen

Upravičenci do finančnih sredstev so kmetje, društva in zveze društev, ki opravljajo kmetijsko dejavnost oziroma storitve za kmetijstvo in imajo stalno prebivališče oziroma sedež v Občini Križevci.

Sredstva namenjena razvoju kmetijstva se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa. V objavi je potrebno navesti:

- namene za katere se dodeljujejo intervencijska sredstva za posamezno proračunsko leto,
- višino razpisanih sredstev za posamezen namen,
- upravičence do interventnih sredstev,
- rok za prijavo na javni razpis,
- pogoje pod katerimi se dodeljujejo razpoložljiva sredstva,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora vlagatelj priložiti k predpisanim obrazcu.

Vloge za izplačilo sredstev javnega razpisa uveljavljajo upravičenci iz prvega odstavka v svojem imenu oziroma njihovi pooblaščenici (vlagatelji) v njihovem imenu in za njihov račun.

7. člen

Na znesek dospelih, vendar neporavnanih obveznosti iz javnega razpisa, občina ne plačuje obresti.

8. člen

Vloge obravnava občinska uprava in jih predloži v obravnavo Odboru za kmetijstvo občine Križevci. Na podlagi mnenja odbora za kmetijstvo se odloči o vlogi s sklepom oziroma na podlagi sklenjene pogodbe, ki jo morajo upravičenci skleniti v roku, ki ga določi Odbor za kmetijstvo občine Križevci, sicer izgubijo pravico do odobrenih sredstev.

Finančna sredstva se dodeljujejo na podlagi dokazil o plačanih računih oziroma potrdil o realizaciji posameznih ukrepov.

Občinska uprava ima od posameznega prosilca pravico zahtevati dodatna pojasnila in dodatno dokumentacijo, kolikor je to potrebno za ugotavljanje upravičenosti in izpolnjevanje pogojev za pridobitev posameznih proračunskih sredstev.

9. člen

Nepopolne in prepozno prispele vloge se zavržejo, neutemeljene pa zavrnejo.

10. člen

Upravičenec lahko dodeljena sredstva uporabi le za namene, ki so določeni v pogodbi oziroma sklepu.

Upravičenec, pri katerem se ugotovi, da je za katerikoli namen pridobitve interventnih sredstev navajal neresnične podatke, se mu sredstev ne dodeli oziroma je dolžan povrniti vsa neupravičeno pridobljena sredstva skupaj s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva nakazila občine upravičencu do dneva vračila.

11. člen

Prejemniki proračunskih sredstev morajo v primeru, da namenska poraba zaradi kakršnih koli razlogov ni bila mogoča ali če se v obdobju med prijavo in podpisom pogodbe oziroma izdajo sklepa spremenijo dejstva, ki so bila pogoj za pridobitev sredstev, o tem obvestiti zaposlene v občinski upravi.

12. člen

Upravičenec je dolžan podati izjavo da za določen namen ni pridobil državne pomoči iz državnih ali mednarodnih virov. V primeru, da pa je prejel navedena sredstva je dolžan navesti višino prejetih sredstev in priložiti ustrezno dokumentacijo.

13. člen

Sredstva pomoči se lahko dodelijo v primeru, kadar ta predstavlja spodbudo za izvedbo projekta oziroma je pomoč nujno potrebna za ohranjanje stabilnosti in doseženega nivoja kmetijske pridelave.

14. člen

Občina Križevci izplačuje upravičencem sredstva samo do skupne vrednosti, določene za posamezni namen. Če se v prvem roku izkoristijo vsa sredstva za določeni namen, se vloge v drugem roku ne obravnavajo. Kolikor vloge v naslednjih rokih sredstva za določeni namen prekašajo, se upravičencem zahtevki proporcionalno zmanjšajo.

15. člen

Vsi postopki dodeljevanja sredstev, ki so se pričeli pred dnevom sprejema tega pravilnika in do dneva veljavnosti tega pravilnika še niso zaključeni, se zaključijo po obstoječem načinu.

16. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 320-01/03

Križevci, dne 23. septembra 2003.

Župan
Občine Križevci
Feliks Mavrič l. r.

4524. Spremembe in dopolnitve pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje in razvoj kmetijstva v Občini Križevci

Na podlagi 15. člena statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) je Občinski svet občine Križevci na seji dne 10. oktobra 2003 sprejel

**SPREMEMBE
IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA
o dodeljevanju proračunskih sredstev
za pospeševanje in razvoj kmetijstva
v Občini Križevci**

1. člen

V pravilniku o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje in razvoj kmetijstva v Občini Križevci (Uradni list RS, št. 101/03) se spremeni in dopolni 5. člen, tako da se doda nova alineja, ki se glasi:

– sofinanciranje strniščnih dosevkov.

2. člen

Ta sprememba in dopolnitev se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 320-01-1/03

Križevci, dne 10. oktobra 2003.

Župan
Občine Križevci
Feliks Mavrič l. r.

MOZIRJE

4525. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Mozirje za leto 2003

Na podlagi 29. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02), zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98) in na podlagi statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo zgornjesavinjskih občin, št. 44/99, 1/00 in 1/01 in Uradni list RS, št. 61/02, 64/03) je Občinski svet občine Mozirje na 7. redni seji dne 17. 9. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o proračunu Občine Mozirje za leto 2003

1. člen

V odloku o proračunu Občine Mozirje za leto 2003 (Uradni list RS, št. 27/03) se spremeni 2. člen, ki se glasi:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v 000 SIT
I. Skupaj prihodki	921.572
II. Skupaj odhodki	966.922
III. Proračunski presežki – primanjkljaj (I.-II.)	-45.350
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. Prejeta vračila danih posojil in vračilo depozitov	8.600
V. Dana posojila	-
VI. Skupni presežek – primanjkljaj (IV.-V.)	+ 8.600
C) RAČUN FINANCIRANJA	
VII. Zadolževanje proračuna	59.000
VIII. Odplačilo dolga	22.250
IX. Neto zadolževanje (VII.- VIII.)	+ 36.750
Povečanje (zmanjšanje sredstev na računih III.+VI.+IX.)	-

2. člen

Spremeni se drugi odstavek 6. člena, ki se glasi:

Sredstva proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Sredstva splošne proračunske rezervacije ne smejo presegati 2% prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

3. člen

Vsi ostali členi odloka o proračunu občine ostanejo nespremenjeni; spremenijo se le vrednosti proračunskih postavk v sintetičnem in analitičnem delu proračuna, ki je priloga tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2003 dalje.

Št. 062-02/03-07

Mozirje, dne 17. septembra 2003.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

4526. Odlok o spremembi odloka o določitvi višine turistične takse v Občini Mozirje

Na podlagi 21. do 28. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98, 68/00) in 18. člena statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo zgornjesavinjskih občin, št. 4/99, 1/00, 1/01 in Uradni list RS, št. 61/02 in 64/03) je Občinski svet občine Mozirje na 7. redni seji dne 17. 9. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o določitvi višine turistične takse v Občini Mozirje

1. člen

V odloku o določitvi višine turistične takse v Občini Mozirje (Uradno glasilo občin Mozirje, Nazarje, Gornji Grad, Ljubno in Luče, št. 7/98), se ob koncu drugega odstavka 3. člena črta zadnji stavek, ki se glasi: "Vrednost točke znaša 14 tolarjev".

2. člen

Besedilo 7. člena se v celoti spremeni tako, da se pravilno glasi:

"Nadzor nad pobiranjem in odvajanjem turistične takse ter vodenjem evidenc opravlja pristojni davčni organ in Občina Mozirje".

3. člen

Ta sprememba odloka začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 062-02/03-07

Mozirje, dne 17. septembra 2003.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

4527. Odlok o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«

Na podlagi 49.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS št. 72/93, 6/94 - odl. US, 45/94 - odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 - odl. US, 63/95 - obvezna razlaga, 73/95 - odl. US, 9/96 - odl. US, 44/96 - odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 - odl. US, 74/98, 12/99 - odl. US, 59/99 - odl. US, 70/00, 100/00 - sklep US, 87/01, 16/02 - sklep US in 51/02), 18. člena statuta Občine Mozirje in 19. člena pravilnika o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Mozirje (Uradni list RS, št. 36/02) je Občinski svet občine Mozirje in na 7. redni seji dne 17. 9. 2003 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«

1. člen

S tem odlokom ustanoviteljice ustanavljajo »Medobčinski inšpektorat« (v nadaljevanju: inšpektorat) kot skupni organ občinske uprave za izvrševanje upravnih nalog na področju inšpekcijskega nadzora ter občinskega redarstva za območje občin Zgornjesavinjske in Šaleške doline.

2. člen

Ustanoviteljice so:

- Občina Solčava, Solčava 16, 3335 Solčava,
 - Občina Luče, Luče 106, 3334 Luče,
 - Občina Ljubno, Cesta v Rastke 12, 3333 Ljubno ob Savinji,
 - Občina Gornji Grad, Attemsov trg 3, 3342 Gornji Grad,
 - Občina Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje,
 - Občina Mozirje, Savinjska cesta 7, 3330 Mozirje,
 - Občina Šmartno ob Paki, Šmartno 72, 3327 Šmartno ob Paki,
 - Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj in
 - Mestna občina Velenje, Titov trg 1, 3320 Velenje.
- Ustanoviteljske pravice v imenu ustanoviteljic izvršujejo njihovi župani.

Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti ustanoviteljice uredijo s pogodbo, ki jo podpišejo župani, s katero podrobneje določijo svoje pravice in obveznosti do inšpektorata, načrtovanje in način dela, način poročanja,

način financiranja, opravljanja administrativnih, strokovnih in drugih nalog za inšpektorat ter druge za nemoteno delo inšpektorata pomembne zadeve. Obseg dela se določa s tromesečnimi plani za posamezno občino ustanoviteljico.

3. člen

Ime inšpektorata je: Medobčinski inšpektorat.
Sedež inšpektorata je v Velenju, Kopališka 3.
Inšpektorat ima pečat okrogle oblike, ob zgornjem robu je napis Medobčinski inšpektorat, na spodnjem robu pa Sa – Še.

4. člen

Inšpektorat opravlja naloge izvajanja inšpekcijskega nadzorstva ter občinskega redarstva na področjih, ki jih urejajo predpisi občin ustanoviteljic skladno z zakonom.

Inšpekcijsko nadzorstvo ter občinsko redarstvo se opravlja v posamezni občini upoštevajoč razmerje števila prebivalcev posamezne občine do števila vseh prebivalcev občin ustanoviteljic oziroma skladno z dogovorom iz tretjega odstavka 2. člena tega odloka.

Inšpekcijsko nadzorstvo se opravlja kot redni mesečni inšpekcijski pregled ter kot izredni, na podlagi obvestila občinske uprave.

5. člen

Pri izvrševanju upravnih nalog nastopa inšpektorat kot organ tiste občine ustanoviteljice, v katero krajevno pristojnost naloga spada.

Upravni akti, ki jih izdajajo pooblaščen osebe inšpektorata, imajo v glavi naziv inšpektorata, izdajajo pa se v imenu krajevno pristojne občine ustanoviteljice.

Inšpektorat mora pri izvrševanju upravnih nalog ravnati po usmeritvah župana in direktorja občinske uprave občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada skladno s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor, glede splošnih vprašanj organiziranja in delovanja uprave pa po skupnih usmeritvah županov občin ustanoviteljic.

Vodja inšpektorata odgovarja za izvrševanje upravnih nalog, ki spadajo v krajevno pristojnost posamezne občine ustanoviteljice županu in direktorju občinske uprave te občine, za delo organa skupne občinske uprave v celoti pa skupaj vsem županom občin ustanoviteljic.

6. člen

Inšpektorat vodi vodja inšpektorata, ki ga imenujejo in razrešujejo župani občin ustanoviteljic.

Vodja inšpektorata mora imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj.

7. člen

Vodja inšpektorata predstavlja in zastopa inšpektorat, organizira opravljanje nalog inšpektorata ter izvaja vsa dela in naloge, ki so potrebne za redno, pravočasno, strokovno in učinkovito delo.

Vodja inšpektorata odloča o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja zaposlenih v inšpektoratu.

8. člen

O izločitvi zaposlenega v inšpektoratu odloča direktor občinske uprave, v katere krajevno pristojnost zadeva spada, ki v primeru izločitve zaposlenega o stvari tudi odloči.

9. člen

Sredstva za delo inšpektorata občine ustanoviteljice zagotavljajo v svojih proračunih skladno z obsegom dela za posamezno občino ustanoviteljico.

Za škodo, povzročeno z nezakonitim delom zaposlenega v inšpektoratu odgovarjajo solidarno občine ustanoviteljice.

10. člen

Inšpektorat prevzame od občin ustanoviteljic upravne naloge in pristojnosti na področjih inšpekcijskega nadzorstva skladno z dogovorom iz tretjega odstavka 2. člena tega odloka.

11. člen

Občina ustanoviteljica lahko izrazi interes za izstop iz inšpektorata tako, da svojo namero pisno poda vodji inšpektorata. Občina lahko izstopi kot ustanoviteljica, ko poravnava vse obveznosti do inšpektorata in ko pričnejo veljati spremembe ustanovitvenega akta.

12. člen

Občine ustanoviteljice soglašajo, da naloge inšpektorata prevzame inšpekcijska služba Mestne občine Velenje.

Mestna občina Velenje zagotavlja sredstva za delo inšpektorata. Ostale občine ustanoviteljice zagotavljajo del sredstev na podlagi obsega del skladno z dogovorom iz tretjega odstavka 2. člena tega odloka.

Inšpektorat prične z delom v posamezni občini skladno z dogovorom iz drugega odstavka 3. člena tega odloka.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v uradnem glasilu občine.

Št. 062-02/03-07

Mozirje, dne 17. septembra 2003.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

4528. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Mozirje

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96), zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02), 20. in 73. člena zakona o knjižničarstvu (Uradni list RS, št. 87/01), pravilnika o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe (Uradni list RS, št. 73/03) in 18. člena statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo zgornjesavinjskih občin, št. 4/99, 1/00, 1/01 in Uradni list RS, št. 61/02) je Občinski svet občine Mozirje na 7. redni seji dne 17. 9. 2003 sprejel

ODLOK

o ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Mozirje

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom ureja Občina Mozirje preoblikovanje Zavoda za kulturo Mozirje v javni zavod Knjižnica Mozirje, status preoblikovanega javnega zavoda, razmerja med ustanoviteljem in zavodom ter temeljna vprašanja glede organizacije, delovanja in načina financiranja javnega zavoda Knjižnica Mozirje.

2. člen

Javni zavod, ki se preoblikuje po tem odloku, je bil ustanovljen z odlokom o ustanovitvi Zavoda za kulturo Mozirje, dne 19. 5. 1997 (Uradni list RS, št. 65/97) in je vpisan v sodni Register pri Okrajnem sodišču Celje, pod št. reg. vl. 1-4097-00 ter v razvid knjižnic pri Narodni in univerzitetni knjižnici Ljubljana.

3. člen

Ustanoviteljske pravice in obveznosti izvaja Občina Mozirje, s sedežem v Mozirju, Savinjska cesta 7.

II. STATUSNE DOLOČBE

1. Ime, sedež in pravni status zavoda

4. člen

Ime javnega zavoda je Osrednja knjižnica Mozirje. Skrajšano ime Knjižnica Mozirje (v nadaljevanju: zavod). Sedež zavoda je v Mozirju, Hribernikova ul. 1.

Javni zavod je pravna oseba.

5. člen

Zavod se vpiše v sodni register pri Okrajnem sodišču v Celju in v razvid knjižnic, ki ga vodi Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana.

6. člen

Zavod je pravna oseba, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun. Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga.

2. Javnost dela

7. člen

Javnost dela knjižnice se zagotovi z uradnimi sporočili ter z dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki sredstev javnega obveščanja oziroma na drug ustrezen način, ki omogoča javnosti, da se seznanijo z delom knjižnice.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka daje predstavnikom sredstev javnega obveščanja direktor, po njegovem pooblastilu pa lahko tudi drug delavec knjižnice.

3. Pečat zavoda

8. člen

Zavod ima in uporablja svoj pečat okrogle oblike z naslednjim besedilom: Knjižnica Mozirje Hribernikova 1 Mozirje.

Zavod ima tudi manjši pečat okrogle oblike, v katerem je izpisano: Knjižnica Mozirje.

Pečat iz prvega odstavka tega člena uporablja zavod v pravnem prometu za žigosanje vseh aktov, dokumentov in dopisov, ki jih pošilja ali izdaja organom, organizacijam in občanom.

Pečat iz drugega odstavka tega člena uporablja zavod za žigosanje knjig.

9. člen

Število posameznih pečatov, njihovo uporabo, način varovanja in uničevanja določi direktor.

4. Zastopanje, predstavljanje in podpisovanje

10. člen

Zavod zastopa in predstavlja direktor.

Direktor lahko za zastopanje ali predstavljanje zavoda v posameznih zadevah pooblasti druge osebe.

11. člen

Med začasno odsotnostjo nadomešča direktorja delavec, ki ga pooblasti direktor, v mejah pooblastila.

12. člen

Za zavod podpisujejo direktor in delavci, ki so pooblašteni za zastopanje, vsak v mejah pooblastil in nalog, ki jih opravljajo.

5. Področje zadovoljevanja potreb

13. člen

Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po dejavnosti knjižničarstva na področju občin Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Solčava.

Za zadovoljevanje teh potreb zavod organizira izposojevalne enote izven sedeža zavoda, in sicer: Knjižnica Gornji Grad, Knjižnica Ljubno, Knjižnica Luče, Knjižnica Nazarje, Knjižnica Solčava in Krajevna knjižnica Rečica ob Savinji.

III. DEJAVNOST JAVNEGA ZAVODA

14. člen

Dejavnost zavoda se šteje kot javna služba, katere izvajanje je v javnem interesu.

Javni zavod opravlja kot glavno dejavnost dejavnost knjižnic, v standardni klasifikaciji dejavnosti vodenj pod šifro 0/92.511.

V okviru te dejavnosti zavod:

- ugotavlja potrebo po knjižničnem gradivu,
- nabavlja, strokovno obdeluje in obnavlja knjižnično gradivo,
- skrbi za dostopnost knjižničnega gradiva, ga izposoja, svetuje in pomaga pri njegovi izbiri in uporabi,
- opravlja informacijsko, dokumentacijsko, komunikacijsko in splošno kulturno delo,
- zbira, obdeluje, hrani in posreduje domoznansko gradivo za svoje območje,
- zbira, obdeluje, hrani in posreduje gradivo, ki je nacionalna kulturna dediščina – nacionalni spomenik,
- utrjuje in razvija strokovnost, organiziranost, povezanost in enotnost knjižničarske stroke,
- se povezuje v enoten knjižnični informacijski sistem,
- sodeluje v medknjižnični izposoji knjižničnega gradiva,
- vzdržuje stike s sorodnimi zavodi doma in v tujini,
- vodi in izdaja kataloge in drugo dokumentacijo knjižničnega gradiva in evidenco o knjižničarski dejavnosti,
- izvaja dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami na področju knjižničarstva,
- skrbi za informacijsko opismenjevanje uporabnikov,
- se vključuje v procese vseživljenjskega izobraževanja,
- zagotavlja dostopnost in uporabo gradiv javnih oblasti, ki so splošno dostopna na elektronskih medijih,
- organizira posebne oblike dejavnosti za otroke, mladino in odrasle, ki so namenjene spodbujanju bralne kulture,

- organizira posebne oblike dejavnosti za otroke, mladino in odrasle s posebnimi potrebami,
- organizira kulturne prireditve, ki so povezane z njihovo dejavnostjo,
- izmenjuje knjižnične prireditve in razstave,
- izvaja bibliografska, informacijska, dokumentacijska in komunikacijska dela, namenjena javnosti.

Med dejavnosti javne službe zavoda kot stranske dejavnosti sodijo tudi:

- DE/22 110 izdajanje knjig,
- DE/22 12 izdajanje časopisov,
- DE /22.140 izdajanje posnetih nosilcev zvočnega zapisa,
- DE/22.150 drugo založništvo,
- G /51.19 posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov,
- G /52.471 dejavnost knjigarn,
- G /52.486 trgovina na drobno z umetniškimi izdelki,
- K /72.300 obdelava podatkov,
- K /72.400 omrežne podatkovne storitve,
- K /74.852 fotokopiranje in drugo razmnoževanje,
- K /74.871 prirejanje razstav, sejmov in kongresov,
- M /80.422 drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje,
- O /92.32 obratovanje objektov za kulturne prireditve,
- O /92.522 varstvo kulturne dediščine.

15. člen

Zavod zagotavlja oziroma opravlja knjižnično dejavnost tudi za potrebe občanov občin Gornji Grad, Ljubno, Luče, Nazarje in Solčava, ob pogoju ustreznega sofinanciranja. Pogoji in način opravljanja dejavnosti v imenovanih občinah ter način financiranja se opredeli s pogodbo, ki jo sklenejo občine Gornji Grad, Ljubno, Luče, Nazarje, Solčava, zavod in ustanovitelj.

16. člen

Knjižničarska dejavnost je pod enakimi pogoji namenjena vsem občanom občin Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje in Solčava. Pogoje za uporabo knjižničnega gradiva določa interni akt knjižnice.

17. člen

Knjižničarska dejavnost je namenjena izobraževanju, razvoju strokovnega in raziskovalnega dela, prenosu znanja ter zadovoljevanju kulturnih potreb občanov.

18. člen

Zavod ne sme začeti opravljati nove dejavnosti ali spremeniti pogojev za opravljanje dejavnosti, dokler ustanovitelj ne da soglasja in dokler pristojni organ ne izda odločbe, da so izpolnjeni pogoji, predpisani za opravljanje dejavnosti glede tehnične opremljenosti in varstva pri delu ter drugi predpisani pogoji.

19. člen

Zavod lahko spremeni ali razširi dejavnost le s soglasjem ustanovitelja. Za nove dejavnosti ne štejejo druge dejavnosti, ki jih opravlja zavod v manjšem obsegu, s katerim dopolnjuje in boljša ponudbo izobraževanja in kulturnega dela ali s katerimi prispeva k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti, ki se uporabljajo za opravljanje vpisanih registriranih dejavnosti.

IV. ORGANI JAVNEGA ZAVODA

20. člen

- Organa zavoda sta:
- direktor zavoda in
 - svet zavoda.

1. Direktor zavoda

21. člen

Zavod vodi direktor, ki organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod ter je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

22. člen

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda. Imenuje ga na podlagi javnega razpisa po postopku in na način, ki je določen z zakonom.

Svet zavoda si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo direktorja pridobiti soglasje ustanovitelja zavoda, mnenje občin Gornji Grad, Ljubno, Luče, Nazarje, Solčava ter mnenje strokovnih delavcev knjižnice.

Če ustanoviteljica, občine Gornji Grad, Ljubno, Luče, Nazarje in Solčava oziroma strokovni delavci knjižnice ne posredujejo soglasja oziroma mnenja v roku 60 dni od dneva, ko je bila vloga za pridobitev soglasja oziroma mnenje vročena, se smatra, da je soglasje podano oziroma mnenje pozitivno.

23. člen

Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima univerzitetno izobrazbo;
- ima pogoje za strokovnega delavca knjižnice,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj,
- ima sposobnosti za organiziranje in vodenje dela v kolektivu.

24. člen

Mandat direktorja traja 5 let in je lahko po poteku mandata ponovno imenovan za direktorja.

Na podlagi akta o imenovanju direktorja, sklene z njim pogodbo o zaposlitvi v imenu sveta zavoda njegov predsednik. Delovno razmerje z direktorjem se sklene za določen čas, za čas trajanja mandata.

25. člen

Naloge, pooblastila in odgovornosti direktorja so:

- organizira delo javnega zavoda,
- sprejema strateški načrt,
- predlaga program dela,
- sprejema akt o organizaciji dela, po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v javnem zavodu,
- sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest, po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v javnem zavodu,
- sprejema kadrovski načrt,
- sprejema načrt nabav osnovnih sredstev in investicijskega vzdrževanja,
- sprejema druge akte, ki urejajo pomembna vprašanja v zvezi z delovanjem javnega zavoda,
- poroča ustanovitelju in svetu o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na delovanje javnega zavoda,
- pripravi letno poročilo,
- sklepa zavodsko kolektivno pogodbo, če jo zavod ima,
- opravlja druge naloge v skladu z veljavno zakonodajo.

26. člen

Če direktorju predčasno preneha mandat, oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti direktorja izmed delavcev zavoda oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

2. Svet zavoda

27. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev in predstavniki uporabnikov.

Svet zavoda šteje devet članov, ki jih sestavljajo:

- trije predstavniki ustanovitelja,
- trije predstavniki zaposlenih v zavodu,
- trije predstavniki uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti.

Predstavnike ustanovitelja imenuje Občinski svet občine Mozirje.

Predstavnike zaposlenih zavoda izvolijo zaposleni zavoda na neposrednih in tajnih volitvah.

Predstavnike uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti imenujejo:

- KS Mozirje – dva predstavnika in
- KS Rečica ob Savinji – enega predstavnika.

28. člen

Prvo konstitutivno sejo sveta skliče direktor najkasneje v roku 30 dni po imenovanju oziroma po izvolitvi predstavnikov delavcev in prejemu predlogov.

Svetu zavoda prične teči mandat z dnem konstituiranja.

Člani sveta na konstitutivni seji izmed sebe izvolijo predsednika in namestnika predsednika.

Član sveta zavoda ali strokovnega sveta je lahko razrešen pred potekom mandata za katerega je imenovan, če:

- sam zahteva razrešitev,
- se ne udeležuje sej,
- pri svojem delu ne ravna v skladu s predpisi,
- ne opravlja svojih nalog oziroma jih ne opravlja strokovno.

V primeru predčasne razrešitve člana se za čas do izteka mandata imenuje oziroma izvoli nov član po istem postopku kot je bil imenovan oziroma izvoljen razrešeni član.

Člana sveta zavoda razreši tisti, ki ga je imenoval, na predlog direktorja ali sveta zavoda.

29. člen

Mandat članov sveta traja pet let. Po poteku mandata so lahko člani ponovno imenovani v svet zavoda.

30. člen

Svet ima naslednje naloge:

- nadzira zakonitost dela in poslovanja zavoda,
- spremlja, analizira in ocenjuje delovanje zavoda,
- predlaga ustanovitelju revizijo poslovanja, ki jo lahko opravi tudi notranji revizor ustanovitelja,
- imenuje in razrešuje direktorja,
- ocenjuje delo direktorja,
- sklepa pogodbo o zaposlitvi z direktorjem,
- daje soglasje k strateškemu načrtu in programu dela ter ugotavlja njuno ustreznost glede na namen, zaradi katerega je zavod ustanovljen,

- daje soglasje k finančnemu načrtu, sistemizaciji delovnih mest, organizaciji dela, kadrovskemu načrtu, načrtu nabav in k zavodski kolektivni pogodbi ter nadzira njihovo izvajanje,

- sprejema program dela in zaključni račun,
- izvaja nadzor nad upravljanjem in poslovanjem knjižnice,
- izvaja druge z zakonom ter drugimi splošnimi akti določene naloge.

Strateški načrt, akt o sistemizaciji delovnih mest in kadrovski načrt stopijo v veljavo, ko da nanje soglasje ustanovitelj.

31. člen

Svet zavoda veljavno odloča na sejah. Seje sveta zavoda se sklicujejo po potrebi. Sklicuje in vodi jih predsednik, v njegovi odsotnosti pa njegov namestnik.

Svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov sveta zavoda. Odločitve sprejema z večino glasov navzočih članov. Glasovanje je praviloma javno, z dvigom rok, člani sveta pa lahko sklenejo, da se o določeni zadevi glasuje tajno.

32. člen

Predsednik sveta mora sklicati sejo, če to zahteva direktor, ustanovitelj oziroma najmanj trije predstavniki sveta zavoda.

V. SREDSTVA ZA DELO IN ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

33. člen

Zavod pridobiva sredstva za izvajanje dejavnosti:

- iz proračunskih sredstev ustanovitelja,
- iz proračunskih sredstev občin navedenih v 13. členu tega odloka,
- iz proračunskih sredstev države,
- iz sredstev na podlagi javnih razpisov,
- iz članarin, zamudnin, obrabnin ter prodaje storitev in izdelkov uporabnikom,
- z donacijami, darili in iz drugih zakonitih virov, na način in pod pogoji, določenimi z zakonom.

34. člen

Organi zavoda zagotavljajo poslovanje v skladu z veljavnimi predpisi in odgovarjajo za zakonitost poslovanja. Zavod je dolžan obveščati ustanovitelja o rezultatih poslovanja ter mu dajati druge podatke o poslovanju, v skladu z zakonom.

35. člen

Presežek prihodkov nad odhodki se nameni za nakup knjižničnega gradiva oziroma za druge namene v soglasju z ustanoviteljem.

VI. PREMOŽENJE ZAVODA

36. člen

Z vsem premoženjem upravlja zavod. Zavod samostojno upravlja s premoženjem, z nepremičninami pa samo po predhodnem soglasju ustanovitelja.

VII. ODGOVORNOST USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA TER MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI USTANOVITELJA IN ZAVODA

37. člen

Ustanovitelj ima do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

- zagotavlja finančna sredstva za delovanje zavoda, skladno z letnim finančnim načrtom zavoda,
- ugotavlja skladnost programov dela zavoda s plani oziroma programi občine,
- daje soglasje k strateškemu načrtu, aktu o sistematizaciji delovnih mest in kadrovskemu načrtu,
- spremlja skladnost porabe sredstev z letnimi programi in finančnimi načrti,
- opravlja druge zadeve, določene s tem odlokom in drugimi predpisi.

38. člen

Zavod:

- vsako leto pripravi program dela in finančni plan ter ju posreduje ustanovitelju v soglasje,
- je dolžan medletno poročati ustanovitelju o vseh vprašanih, ki jih le-ta naslovi nanj iz področja delovanja zavoda,
- je dolžan poročati ustanovitelju o izvrševanju letnega programa dela in o razvoju zavoda.

VIII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

39. člen

Zavod lahko v zadevah, ki jih ureja ta odlok ter v drugih zadevah, ki jih je potrebno urediti za notranje delovanje zavoda, uredi svojo notranjo organizacijo in delo s pravili. Pravila sprejme svet zavoda. Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in splošni akti, iz prvega odstavka tega člena, ne smejo biti v neskladju s tem odlokom.

40. člen

Splošne akte zavoda sprejme svet zavoda ali direktor.

Razmejitev pristojnosti pri sprejemanju splošnih aktov zavoda se določi s pravili zavoda.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Zavod mora oblikovati svet zavoda v skladu z določili tega odloka v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

42. člen

Dosedanji direktor Zavoda za kulturo Mozirje opravlja svojo funkcijo do imenovanja novega direktorja oziroma vršilca dolžnosti direktorja.

V roku 90 dni po sprejemu tega odloka mora dosedanja direktor sklicati prvo konstitutivno sejo sveta zavoda.

Svet zavoda je dolžan delovno mesto direktorja zavoda razpisati na prvi konstitutivni seji.

Direktor Zavoda za kulturo poskrbi za vpis preoblikovanja zavoda na podlagi tega odloka v sodni register.

43. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi Zavoda za kulturo Mozirje (Uradni list RS, št. 65/97).

44. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 062-02/03-07

Mozirje, dne 17. septembra 2003.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

SLOVENSKE KONJICE

4529. Sklep o javni razgrnitvi odloka o spremembah in dopolnitvah delov zazidalnega načrta ob Mizarski ulici v Slovenskih Konjicah

Na podlagi 31., 77. in 175. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03), 33. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 27. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99, 19/01, 100/02) je župan Občine Slovenske Konjice dne 15. 10. 2003 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi odloka o spremembah in dopolnitvah delov zazidalnega načrta ob Mizarski ulici v Slovenskih Konjicah

I

Javno se razgrne odlok o spremembah in dopolnitvah delov zazidalnega načrta ob Mizarski ulici v Slovenskih Konjicah za skupino investitorjev Tisovic, Ratej Wesenscegg, Filipič, Košič Šorn, Druškovič in Repnik, ki ga je na podlagi programa priprave št. 350-03-0002-200 z dne 25.3.2002 izdelalo podjetje BIRO 2001 iz Slovenske Bistrice.

II

Predlog iz 1. točke tega sklepa bo na vpogled vsak dan v prostorih Občine Slovenske Konjice, Stari trg 29, soba št. 39 in v prostorih Krajevne skupnosti Slovenske Konjice ob sredah med 16. in 18. uro.

Javna razgrnitev traja 30 dni od veljave sklepa.

III

V času javne razgrnitve lahko zainteresirani vpišejo svoje pripombe in predloge k osnutku odloka v knjigo pripomb, ki bo na mestu javne razgrnitve ali pa jih pismeno posredujejo Občini Slovenske Konjice.

Rok za pripombe in predloge poteče trideseti dan po javni razgrnitvi.

IV

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-03-0002-200

Slovenske Konjice, dne 15. oktobra 2003.

Župan
Občine Slovenske Konjice
Janez Jazbec l. r.

ŠKOFIJA

4530. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka zazidalnega načrta za območje urejanja VS 9/10 Škofljica

Na podlagi 77. in 175. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02) ter 16. člena statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/99) programa priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta in programskih znakov VS 9/10 Škofljica (Uradno glasilo Občine Škofljica št. 13/00) in odloka, je Občinski svet občine Škofljica na 7. seji dne 7. 10. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka zazidalnega načrta za območje urejanja VS 9/10 Škofljica

1. člen

Zaradi razumljivosti besedila se obravnavani odlok v nadaljnjem besedilu poimenuje odlok št. 3, kar pomeni, da je tretji po vrsti, ki obravnava spremembe in dopolnitve osnovnega odloka.

V 1. členu odloka št. 1 se na koncu odstavka doda besedilo: »ter spremembe in dopolnitve odloka št. 2 in 3, ki jih je izdelal Projektivni Atelje – Arhing pod številko 40/02 v juniju 2002 (osnutek) in maju 2003 ter na osnovi stališč do pripomb in predlogov dopolnil v mesecu oktobru istega leta 2002 ter v maju 2003.«

H1	16 x 9 m	= 144 m ²	P+1+M	- 1 hiša
H2	12 x 9 m	= 108 m ²	P+1+M	- 7 hiš
A	18 x 8 m	= 144 m ²	P+1+M	- dvostanovanjska hiša s tiho poslovno dejavnostjo
B	20 x 15 m	= 300 m ²	(K) + P+1+M	- slikopleskarsko skladišče in pisarna
C	16 x 13,5 m	= 216 m ²	P+1+M	- avtomehanični servis
D	37 x 16 m	= 544 m ²	P+1+M	- legalizacija obstoječega mizarstva

Hiše H1 in H2 so lahko maksimalno dvostanovanjske. Kolenčni zid pri vseh novih objektih je max. 1,40m. Toleranca znaša ± 1m.

Vsi objekti H1 in H2 imajo 1 garažo in 2PM.

Objekt A ima dve garaži in 4PM.

Objekt B ima 8 garaž in 6PM.

Objekt C ima 1 garažo in 12 PM.

Objekt D ima 3 garaže in 10 PM.

Oblikovanje objektov v morfološki enoti 2A/1 in 4A se izvaja skladno z grafično prilogo »Funkcionalne in oblikovalske rešitve«

Pogoji za gradnjo v morfološki enoti 5A/1

ZDR skupno z rezervatom = 1062 m² P+2

V »Ureditveni situaciji« je določena samo gradbena linija objekta, funkcija, dimenzije objekta in oblikovanje se določijo naknadno, ko bo določen program širitve dejavnosti.

Skupaj obstoječih in predvidenih je 40 PM.

Zaradi gradnje prizidka k osnovni šoli Škofljica se začasno prestavi čebelnjak in sicer v morfološko enoto 5A/1 na mesto, določeno v grafični predlogi.

S tem odlokom št. 3 se spremeni in dopolni odlok o zazidalnem načrtu za območje urejanja VS 9/10 Škofljica (Uradni list SRS, št. 18/87), odlok št. 1 o spremembah in dopolnitvah istega odloka (Uradni list RS 35/01- v nadaljnjem besedilu: odlok št. 1) ter odlok št. 2, ki se nanaša na spremembe in dopolnitve v morfoloških enotah 1A, 2B in 4A (Uradni list RS 19/03 – v nadaljnjem besedilu: odlok št. 2).

2. člen

V 2. členu odloka št. 2 se v prvem stavku zamenjajo oznake morfoloških enot, in sicer v: 5A/1, 4A in 2A/1.

3. člen

V 3. členu odloka št. 2 se doda:

Pogoji za gradnjo v morfološki enoti 2A/1, ki je opredeljena kot stanovanjska soseska:

H1	16 x 9 m = 144 m ²	P+1+M	3 hiše
H2	12 x 9 m = 108 m ²	P+1+M	10 hiš
H3	12 x 8 m = 96 m ²	P+1+M	3 hiše

V stanovanjskem objektu je v pritličju možnost tihe poslovne dejavnosti, ki nima škodljivih emisij v okolje. Hiše so lahko maksimalno dvostanovanjske.

Kolenčni zid pri vseh novih objektih je max. 1,40m.

Toleranca znaša ± 1m.

Vsi objekti H1 imajo 2 garaži in 4 PM.

Vsi objekti H2 in H3 imajo 1 garažo in 2PM.

Pogoji za gradnjo v morfološki enoti 4A, ki je opredeljena kot poslovno-stanovanjska soseska:

4. člen

V 3. členu odloka št. 1 se ohrani samo odstavek »v morfološki enoti... do odstavka št. 2. Načrt gradbene parcele z elementi za zakoličenje M 1:500«.

5. člen

V 5. členu odloka št. 2, se v drugem odstavku za besedo »v coni B« »in« zamenja z vejico ter na koncu doda »in v 5A/1«.

6. člen

V 18. členu odloka se točka »g« nadomesti z naslednjim besedilom: ». Vsak novozgrajeni objekt mora biti od parcelne meje odmaknjen 4 m, dovoljeni so manjši odmiki v soglasju lastnika sosednjega zemljišča ob upoštevanju sanitarno-tehničnih, požarnovarstvenih, in obrambnih predpisov in ob upoštevanju zakona o graditvi objektov«.

7. člen

V 13. členu odloka št. 1 se na koncu besedila doda »in v morfološki enoti 2A/1 in 4A«.

V 18. členu odloka se prvi odstavek nadomesti z besedilom:

»Obstoječa pozidava se ohranja z možnostjo adaptacij, rekonstrukcij, dozidav, rušitev, nadomestnih gradenj objektov in sprememb namembnosti obstoječih objektov. Obstoječe poslovne in stanovanjske objekte se mora priključiti na novo komunalno omrežje, ko bo le-to zgrajeno«.

8. člen

V 8. členu odloka št. 2 se prvi stavek dopolni z besedilom: »in idejna zasnova za morfološko enoto 5A/1, 4A in 2A/1, ki jo je izdelalo podjetje Tehniški biro Zajec d.o.o. pod št. 494/03-01/03.«. Besedilo se dopolni s sledečim stavkom: »Os dovozne stanovanjske ceste k objektom na parcelah 762/1 in 761/2 poteka od krivine dalje po vzhodnem robu parcele 762/1 in 761/2«.

Idejni projekt mostu ni predmet sprememb in dopolnitev ZN VS 9/10.

9. člen

V 9. členu odloka št. 2 se dopolni prvi stavek z besedilom: »in idejna zasnova za morfološko enoto 5A/1, 4A in 2A/1 ki jo je izdelalo podjetje Elektro Ljubljana pod zaporedno št. ELR3- 14/03T.«

10. člen

V 10. členu odloka št. 2, se na koncu besedila prvega odstavka doda: »in pod št. R-75-P/6«.

11. člen

V 11. členu odloka št. 2 se pred vejico doda »in 2194 V«.

12. člen

V 12. členu odloka št. 2 se v prvem stavku za številko 2796 K doda »in 2855 K« ter doda naslednje besedilo: »Direktni izpusti čistih padavinskih voda v vodotok morajo biti izvedeni tako, da bo teme cevi pod koto srednje nizke vode. Izpustna glava mora biti oblikovana pod naklonom brežine vodotoka in ne sme segati v svetli profil vodotoka. Opremljena mora biti s protipovratno zaklopko. Na območju iztoka mora biti brežina vodotoka ustrezno zavarovana pred vodno erozijo. Detajl iztoka mora biti v projektni dokumentaciji PGD za izvedbo objektov tekstualno in grafično ustrezno obdelan in prikazan.

13. člen

V 13. členu odloka št. 2 se na koncu besedila doda »in pod št. 845-04/03«.

14. člen

V 14. členu odloka št. 2 se na koncu prvega stavka doda »in pod št. 03-30-1717/1791«.

15. člen

1. Tolerance pri izvedbi komunalne infrastrukture so dopustne v takih mejah, da ne povzročajo spremembo koncepta ureditve in sprememb lokacij predvidenih novih objektov ali obstoječih objektov in drugih predpisanih ureditev. Spremembe navedenih toleranc so možne z izrisom sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta na podlagi strokovne utemeljitve in preverbe.

2. Za velikost odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev objektov, ki so dopustna pri pripravi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se mora pred izdajo PGD pridobiti mnenje avtorja arhitekturne rešitve, da se v okviru odstopanj ne spreminja načrtovani videz območja, poslabšajo bivalni in

delovni pogoji ter vplivi na okolje na območju zazidalnega načrta oziroma na sosednjih območjih ter da niso v nasprotju z javno koristjo.

16. člen

V 15. členu odloka št. 2 se v prvem podčlenu v prvem stavku doda za »10m pas za južni del in 5m pas za severni del«. Zaključek istega stavka »vzdolž obeh brežin« se črta.

17. člen

V 16. členu odloka št. 2 se na koncu besedila doda: V morfoloških enotah 4A in 2A/1 se gradnja izvaja individualno glede na program posameznih investitorjev s tem, da se mora predhodno izvesti primarna prometna in komunalna infrastruktura.

Enako velja za ME 5A/1, le da se odvija gradnja na pobudo občine.

18. člen

Sestavni del odloka št. 3 o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu je sklenitev urbanistične pogodbe med naročnikom/investitorjem in Občino Škofljica. V urbanistični pogodbi se podrobneje definira:

- lastništvo, investitorstvo in avtorstvo zazidalnega načrta,
- program opremljanja zemljišč s komunalno infrastrukturo,
- etapnost izvajanja del po programu opremljanja zemljišč s komunalno infrastrukturo,
- ugotavljanje deleža sofinanciranja lastnikov/investitorjev v enotah 2A/1, 4A in 5A/1,
- upoštevanje predhodnih vlaganj oziroma finančnih obremenitev investitorja, ki bi jih sicer morala prevzeti občina pri obračunu komunalnega prispevka,
- sklenitev urbanistične pogodbe ne zadrži nadaljnje- ga postopka pri pripravi PGD za pridobitev gradbenega dovoljenja.

19. člen

Sprememba zazidalnega načrta za to območje je izdelano na pobudo naročnika-investitorja. Soglasja posameznih lastnikov k izdelavi sprememb so podana.

Financiranje izdelave sprememb in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu za morfološke enote 2A/1, 4A in 5A/1 je podrobneje določeno v urbanistični pogodbi. Naročnik – investitor sprememb zazidalnega načrta za morfološke enote 2A/1, 4A in 5A/1 dokazuje financiranje s pogodbo o izdelavi sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta.

Vse lastnike parcel, ki so uporabniki tega dela zazidalnega načrta se obvesti o višini vrednosti projekta sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, ki jo morajo v sorazmernem deležu poravnati naročniku – investitorju ali Občini Škofljica ob plačilu komunalnega prispevka.

20. člen

V 22. členu se na koncu stavka nadomesti besedo »in« z vejico in doda »5A/1, 4A in 2A/1«.

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 00207/03/03

Škofljica, dne 13. oktobra 2003.

Župan
Občine Škofljica
dr. Jože Jurkovič l. r.

4531. Odlok o začasnem ukrepu za zavarovanje urejanja prostora v Občini Škofljica

Na podlagi drugega odstavka 81. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02) ter 16. člena statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Škofljica na 7. seji dne 7. 10. 2003 sprejel

O D L O K
o začasnem ukrepu za zavarovanje urejanja prostora v Občini Škofljica

1. člen

uvodne ugotovitve

Ta odlok določa ukrep o začasnem zavarovanju urejanja prostora v planski celoti V 4 Lavrica, V 9 Škofljica, V 11 Gumnišče, V 12 Pijava Gorica, V 13 Želimplje.

Na predmetnih območjih obstaja utemeljena nevarnost:

- da bo izvedba prostorske ureditve onemogočena ali močno otežena,
- da se bodo bistveno zvišali stroški njene izvedbe,
- da bodo za njeno izvedbo potrebni znatno povečani posegi v pravice in pravne koristi lastnikov nepremičnin in drugih prizadetih subjektov.

2. člen

podlaga predvidene prostorske ureditve
v prostorskem aktu

Odlok o začasnem ukrepu za zavarovanje v planskih celotah V 4 Lavrica, V 9 Škofljica, V 11 Gumnišče, V 12 Pijava Gorica in V 13 Želimplje, se sprejema za območja širitve ali spremembe namenske rabe naselja, ki še niso določena s strategijo prostorskega razvoja občine, in ki so bila opredeljena v programu priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Ljubljana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana občine Ljubljana za obdobje 1986–1990, oboje dopolnitev, za območje Občine Škofljica, ter prostorskih ureditvenih pogojev, objavljenih v Uradnem listu RS, št. 63/01.

3. člen

območje začasnih ukrepov

Območja začasnih ukrepov se nanašajo na zemljišča, kjer se spreminja namenska raba glede na veljavni dolgoročni plan Občine Škofljica.

Meja območja je prikazana na katastrskem načrtu mera 1:5000 in sicer tako natančno, da jo je mogoče določiti v naravi.

Grafični del, ki prikazuje območja začasnih ukrepov je sestavni del tega odloka.

4. člen

vrste začasnih ukrepov

Na območju, kjer se nahajajočasni ukrepi veljajo naslednji ukrepi:

- prepovedana je parcelacija zemljišč ter promet z njimi,
- prepovedana je gradnja novih objektov ter rušitve in nadomestna gradnja,
- prepovedana je postavitvev začasnih in pomožnih objektov.

Dovoljeno pa je izvajati:

- vzdrževalna dela objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez;

- vzdrževalna dela obstoječih objektov in
- geodetska in druga pripravljalna dela, potrebna za izdelavo predvidenega prostorskega akta oziroma njegovih sprememb in dopolnitev.

5. člen

čas veljavnosti začasnih ukrepov

Začasni ukrepi veljajo do uveljavitve sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana Občine Škofljica, ter izvedbenih aktov.

6. člen

postopki zaznambe v zemljiški knjigi

Občina lahko v 30 dneh od uveljavitve odloka, začne s postopki zaznambe začasnih ukrepov v zemljiško knjigo.

7. člen

vidnost odloka

Odlok o začasnem ukrepu za zavarovanje je stalno na vpogled pri:

- Občini Škofljica.
- Upravni enoti Ljubljana, izpostava Vič–Rudnik.

8. člen

objava odloka

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Informativno pa se objavi tudi v Uradnem glasilu Občine Škofljica.

Št. 00207/04/03

Škofljica, dne 13. oktobra 2003.

Župan

Občine Škofljica

dr. Jože Jurkovič l. r.

VRHNIKA

4532. Odlok o ustanovitvi in izdajanju glasila Naš časopis

Na podlagi 9. člena zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01), statuta Občine Vrhnika (Uradni list RS, št. 99/99, 39/00 in 36/01), statuta Občine Borovnica (Uradni list RS, št. 42/99), statuta Občine Horjul (Uradni list RS, št. 18/99) in statuta Občine Dobrova–Polhov Gradec (Uradni list RS, št. 42/95) je bil na Občinskem svetu občine Vrhnika, dne 11. 9. 2003, na Občinskem svetu občine Borovnica, dne 19. 6. 2003 na Občinskem svetu občine Horjul, dne 5. 6. 2003 in na Občinskem svetu občine Dobrova–Polhov Gradec, dne 28. 5. 2003 sprejet

O D L O K

o ustanovitvi in izdajanju glasila Naš časopis

1. člen

(uvodna določba)

S tem odlokom se ustanavlja in ureja izdajanje glasila Občine Vrhnika, Občine Borovnica, Občine Horjul in Občine Dobrova–Polhov Gradec kot informativno glasilo omenjenih občin.

2. člen

(ime)

Ime glasila je Naš časopis, s podnaslovom Glasilo občin Vrhnika, Borovnica, Horjul in Dobrova-Polhov Gradec.

3. člen

(ustanovitelj in izdajatelj)

Ustanoviteljica glasila je Občina Vrhnika.

Izdajateljica glasila je Občina Vrhnika (sedež: Tržaška cesta 1, Vrhnika) in soizdajateljice Občina Borovnica (sedež: Paplerjeva 22, Borovnica), Horjul (sedež: Slovenska cesta 7, Horjul) in Občina Dobrova-Polhov Gradec (sedež: Ulica Vladimirja Dolničarja 2, Dobrova).

4. člen

(izhajanje)

Glasilo izhaja praviloma enkrat mesečno. Lahko izide tudi kot dvojna ali izredna številka.

Glasilo je brezplačno in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini izdajateljici in vseh občinah soizdajateljicah.

5. člen

(naslov uredništva)

Naslov uredništva glasila je: Naš časopis, Tržaška cesta 1, Vrhnika.

6. člen

(jezik)

Glasilo izhaja v slovenskem jeziku.

7. člen

(namen in naloge)

Glasilo je namenjeno obveščanju javnosti o dogodkih v občini izdajateljici in vseh občinah soizdajateljicah ter o hontenjih in interesih prebivalcev teh občin.

Opravlja nalogo osrednjega informatorja o življenju in delu v občini izdajateljici in vseh občinah soizdajateljicah. Objavlja objektivne in celovite informacije o vseh področjih življenja in dela v občini izdajateljici in občinah soizdajateljicah, obenem pa je tudi javna demokratična tribuna prebivalcev teh občin.

8. člen

(programska zasnova)

Programsko zasnovo glasila sprejme občinski svet občine ustanoviteljice s soglasjem komisije za izdajanje glasila, na predlog odgovornega urednika. S programsko zasnovo se podrobneje določijo namen izdajanja in temeljna vsebinska izhodišča glasila.

Programska zasnova se objavi v Našem časopisu.

9. člen

(komisija za izdajanje glasila)

Občinski svet občine izdajateljice in občinski sveti občin soizdajateljic imajo skupno komisijo za izdajanje glasila (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki je imenovana za štiriletno mandatno obdobje na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in administrativne zadeve občine ustanoviteljice.

Komisija je sestavljena iz predstavnikov občine izdajateljice in vseh občin soizdajateljic glasila, pri čemer vsak občinski svet občin soizdajateljic vanjo imenuje dva predstavnika, občinski svet občine izdajateljice pa tri.

Občinski svet lahko iz upravičenih razlogov na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in administrativne zadeve odpokliče člana komisije pred iztekom

mandata, lahko tudi na predlog najmanj tretjine članov občinskega sveta.

Naloge komisije so:

– predlaga občinskemu svetu imenovanje odgovornega urednika,

– obravnava programsko zasnovo glasila in daje soglasje k njej,

– obravnava in sprejema stališča v zvezi z uresničevanjem,

– programske zasnove,

– obravnava pobude, mnenja in predloge sodelavcev in urednikov, ki se nanašajo na urejanje glasila in o njih sprejema stališča,

– opozarja na spoštovanje določil kodeksa novinarske poklicne etike pri uresničevanju programske zasnove glasila,

– obravnava finančna poročila in daje mnenja o ekonomskih in drugih vprašanjih v zvezi z glasilom,

– obravnava in predlaga vse spremembe, ki določajo frekvenco izhajanja in razširjenost glasila,

– pisno obvešča občinske svete o uresničevanju programske zasnove in materialnih vprašanj glasila najkasneje do 30. 4. v letu za preteklo leto, po potrebi ali na željo posamezne občine pa tudi med letom.

10. člen

(odgovorni urednik)

Odgovornega urednika glasila imenuje Občinski svet občine Vrhnika na predlog komisije za izdajanje glasila.

Mandat odgovornega urednika traja štiri leta.

Za odgovornega urednika je lahko imenovan kandidat, ki poleg zakonskih, izpolnjuje naslednje pogoje:

– najmanj višja izobrazba družboslovne smeri,

– najmanj tri leta izkušenj na uredniških delovnih mestih.

Občinski svet občine Vrhnika lahko odgovornega urednika razreši, če deluje v nasprotju z zakonom, sprejeto programsko zasnovo, ali zoper uredniško politiko glasila.

Odgovorni urednik:

– predlaga programsko zasnovo glasila,

– odgovarja za uresničevanje uredniške politike,

– angažira sodelavce in sodeluje pri izboranju urednikov za posamezne občine,

– naroča, pripravlja in ureja besedila in sodeluje pri vseh fazah nastajanja glasila, vključno s koordinacijo z izvajalci tiskarskih storitev,

– skrbi za smotrno organizacijo dela, usklajuje delo z vsemi občinskimi upravami,

– predlaga občinskemu svetu sprejem cenika avtorskih honorarjev in cenika oglasnega prostora ter drugih sporočil,

– oblikuje predloge za nagrajevanje sodelavcev časopisa in za pridobivanje drugih prihodkov časopisa,

– enkrat letno pred novim proračunskim letom pisno poroča komisiji o uresničevanju uredniške politike in o gnotnem stanju časopisa.

Odgovorni urednik izvaja tudi druge naloge in pooblastila na podlagi zakona ter skrbi za izvajanje kodeksa novinarske poklicne etike.

11. člen

Vsa tehnična opravila razpisa za imenovanje komisije za izdajanje glasila in odgovornega urednika opravi komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in administrativne zadeve občine izdajateljice, ki tudi določi roke za izvedbo posameznih postopkov.

Stroške v zvezi z imenovanjem nosijo občina izdajateljica in občine soizdajateljice sorazmerno glede na delež pri nakladi glasila.

12. člen

(tehnična in organizacijska opravila)

Posamezna tehnična in organizacijska opravila (pisarna in uprava glasila, računovodske storitve) opravlja občinska uprava občine izdajateljice ali soizdajateljice, vendar se posamezna tehnična in organizacijska opravila lahko na podlagi razpisa prenesejo tudi na zunanjega izvajalca.

13. člen

(viri financiranja)

Viri financiranja glasila so naslednji:

– proračunska sredstva občine izdajateljice in občin soizdajateljic,

- prihodki od propagandnih in drugih sporočil,
- drugi prihodki.

Glasilo sme izhajati samo na podlagi zagotovljenih sredstev.

14. člen

(poraba sredstev)

Sredstva iz prejšnjega člena se smejo nameniti samo za:

- stroške priprave in tiska glasila,
- stroške pridobivanja propagandnih sporočil,
- stroške razpečevanja,
- materialne stroške uredništva,
- avtorske honorarje,
- druge stroške, ki so neposredno povezani s pripravljanjem, urejanjem in izdajanjem glasila.

15. člen

(volilna kampanja)

Med volilno kampanjo ob razpisu lokalnih volitev mora glasilo del prostora brezplačno nameniti predstavitvi kandidatov in kandidatnih list. Prostor se nameni brezplačno tudi ob razpisu volitev v državni zbor in državni svet, vendar vsebinsko povezano s predstavitvijo državnih strank in list na lokalne razmere in politiko.

Ravnanje ob razpisu volitev se ravna po zakonu o volilni kampanji, komisija za izdajanje glasila pa lahko ob tem občinskem svetom v presojo predloži tudi poseben pravilnik.

16. člen

Občinski svet občin izdajateljice in soizdajateljic pristop novih občin in izstop obstoječih občin urejajo s sklepom.

17. člen

(prehodna določba)

Komisija za izdajanje glasila, imenovana po določitih prejšnjega odloka o ustanovitvi in izdajanju glasila Naš časopis, ohrani mandat.

Občinski svet občine Dobrova-Polhov Gradec imenuje dva predstavnika v komisijo po sprejetju tega odloka. Mandat jima poteče hkrati z mandatom komisije iz prejšnjega odstavka tega člena.

18. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi in izdajanju glasila Naš časopis (Uradni list RS, št. 46/96, 76/97, 21/00 in Naš časopis št. 267/00).

19. člen

(končna določba)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, objavi pa se tudi v glasilu občin Naš časopis.

Št. 11/200600-01/02

Vrhnika, dne 12. septembra 2003.

Župan
Občine Vrhnika
dr. Marjan Rihar l. r.

Župan
Občine Borovnica
Alojz Močnik l. r.

Župan
Občine Horjul
Danijel Fortuna l. r.

Župan
Občine Dobrova-Polhov Gradec
Lovro Mrak l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
4498.	Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-C)	14041	
4499.	Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-B)	14057	
4500.	Zakon o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1)	14060	
4501.	Zakon o geometričnem središču Slovenije (ZGSS)	14064	
4502.	Zakon o zagotavljanju navigacijskih služb zračnega prometa (ZZNSZP)	14065	
4503.	Zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki do zneska 34 milijonov evrov za financiranje železniških projektov (ZNKZeIP)	14070	
4504.	Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o tajnih podatkih (ZTP-A)	14072	
VLADA			
4505.	Uredba o Krajinskem parku Goričko	14075	
4506.	Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o koncesiji za rabo reke Drave za proizvodnjo električne energije	14080	
4507.	Sklep o razrešitvi častnega konzula v Nangomi	14080	
MINISTRSTVA			
4508.	Pravilnik o označbi geografskega porekla Piranska sol	14080	
4509.	Pravilnik o označbi geografskega porekla Tolminc	14081	
4510.	Odredba o pošiljanju obvestil o spremembi cen	14081	
4511.	Odločba o pooblastitvi Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije za izvajanje določenih nalog javne službe na področju fitofarmaceutskih sredstev	14083	
SODNI SVET			
4512.	Sklep o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča	14084	
4513.	Sklep o imenovanju sodnika na položaj svetnika okrožnega sodišča	14084	
4514.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča	14084	
4515.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča	14084	
4516.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča	14084	
4517.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča	14085	
4518.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrožnega sodišča		14085
4519.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča		14085
OBČINE			
DRAVOGRAD			
4520.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča		14085
GROSUPLJE			
4521.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Grosuplje za leto 2002		14086
4522.	Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004		14087
KRIŽEVCI			
4523.	Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje in razvoj kmetijstva v Občini Križevci		14088
4524.	Spremembe in dopolnitve pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje in razvoj kmetijstva v Občini Križevci		14089
MOZIRJE			
4525.	Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Mozirje za leto 2003		14089
4526.	Odlok o spremembi odloka o določitvi višine turistične takse v Občini Mozirje		14090
4527.	Odlok o ustanovitvi skupnega organa občinske uprave »Medobčinski inšpektorat«		14090
4528.	Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Mozirje		14091
SLOVENSKE KONJICE			
4529.	Sklep o javni razgrnitvi odloka o spremembah in dopolnitvah delov zazidalnega načrta ob Mizarski ulici v Slovenskih Konjicah		14095
ŠKOFLJICA			
4530.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka zazidalnega načrta za območje urejanja VS 9/10 Škofljica		14096
4531.	Odlok o začasnem ukrepu za zavarovanje urejanja prostora v Občini Škofljica		14098
VRHNIKA			
4532.	Odlok o ustanovitvi in izdajanju glasila Naš časopis		14098

PRAVKAR IZŠLO

SODNE TAKSE ODVETNIŠKA TARIFA NOTARSKA TARIFA

Skupno izdajo veljavnih taks in tarif v pravosodju smo pripravili na pobudo notarja Jožeta Dernovška, ko je potarnal, da za iskanje po več taksnih in tarifnih seznamih porabi preveč časa. Drugi razlog za novo izdajo taks in tarif v Zbirki predpisov pa so novosti v vseh treh aktih, ki so bile objavljene v Uradnem listu RS leta 2003. Novo odvetniško tarifo, objavo prečiščenega besedila Notarske tarife in zadnje spremembe Zakona o sodnih taksah dopolnjujejo podatki o vrednosti točk, na koncu pa so tabele notarske tarife z 20-odstotnim DDV, ki jih je pripravil generalni sekretar notarske zbornice Aleksander Šanca.

Cena: 260867 broširana izdaja **2500** SIT z DDV
260868 vezana izdaja **2980** SIT z DDV

N A R O Č I L N I C A

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• Sodne takse · Odvetniška tarifa · Notarska tarifa

- 260867 broširana izdaja **2500** SIT z DDV
- 260868 vezana izdaja **2980** SIT z DDV

Štev. izvodov _____

Štev. izvodov _____

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka _____

Davčni zavezanec DA NE _____

Firma – ime naročnika _____

Sektor – oddelek _____

Ulica in številka _____

Kraj _____

Datum _____

Podpis pooblaščenice osebe _____

Žig

Velja od 14. 10. 2003

STANOVANJSKI ZAKON

s predgovorom mag. Janeza Kopača,
ministra za okolje, prostor in energijo,
in uvodnimi pojasnili in stvarnim kazalom Barbare Starič Strajnar,
državne podsekretarke v ministrstvu za okolje, prostor in energijo

Novi stanovanjski zakon revolucionarno obračunava s socializmom in se po desetletju prerekanj o preteklih krivicah prvič zares usmerja v prihodnost, avtoritativno predgovor začenja **minister mag. Kopač**. V njem poudarja, da je bil stanovanjski zakon njegov najzahtevnejši politični projekt v celem mandatu, ker je bilo izjemno težko v parlamentu uzakoniti odvzem podedovanih privilegijev, ki jih je podeljeval t. i. Jazbinškov zakon.

Brez političnega naboja so uvodna pojasnila vodilne soavtorice zakonskega besedila **Barbare Starič Strajnar**. V razumljivem jeziku razlaga posamezna zakonska poglavja in člene, opozarja na nove obveznosti lastnikov in najemnikov stanovanj, na kazni za kršitve zakonskih pravil in na možnosti za sodno reševanje sporov, če etažni lastniki ne bodo našli skupnega jezika. Uvodna pojasnila vsebujejo tudi tabele, kako se bodo po novem subvencionirale stanarine in kakšne variante so predvidene za rešitev problemov najemnikov v denacionaliziranih stanovanjih.

V knjigi je poleg stvarnega kazala objavljeno tudi poglavje **Etažna lastnina iz Stvarnopravnega zakonika**, saj se vsebina stanovanjskega zakona tesno prepleta s tem zakonom.

Cena: 10626 broširana izdaja **3600** SIT z DDV

10627 vezana izdaja **4123** SIT z DDV

NAROČILNICA

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana

<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• STANOVANJSKI ZAKON

– 10626 broširana izdaja **3600** SIT z DDV

Štev. izvodov _____

– 10627 vezana izdaja **4123** SIT z DDV

Štev. izvodov _____

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka _____

Davčni zavezanec DA NE _____

Firma – ime naročnika _____

Sektor – oddelek _____

Ulica in številka _____

Kraj _____

Datum _____

Podpis pooblaščenice osebe _____

Žig

PRAVKAR IZŠLO**PREDPISI O DETEKTIVSKI DEJAVNOSTI**

s komentarjem Štefana Gostiča

Tudi policija ni več to, kar je bila. Del njenih nalog v vse večji meri prevzemajo detektivi, ki zbirajo informacije in svetujejo, kako zavarovati ljudi in njihovo premoženje. Na Ministrstvu za notranje zadeve vodi Službo za zasebno varovanje in detektivsko dejavnost Štefan Gostič, ki je spodbudil izdajo nove knjige v Zbirki predpisov. Osrednji del knjige je njegov komentar Zakona o detektivski dejavnosti, objavljeni pa so tudi vsi pravilniki, ki določajo detektivska pravila igre.

Vse več detektivov zbira podatke za sodne postopke, v katerih je dokazno breme na strani strank, kar seveda povečuje obseg dela detektivov in zanimanje za predpise, ki urejajo njihovo delovanje.

Cena: 260881 vezana izdaja **4390** SIT z DDV**NAROČILNICA**Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• Predpisi o detektivski dejavnosti– 260881 vezana izdaja **4390** SIT z DDV

Štev. izvodov _____

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka _____**Davčni zavezanec** DA NE _____

Firma – ime naročnika _____

Sektor – oddelek _____

Ulica in številka _____

Kraj _____

Datum _____

Podpis pooblaščenice osebe _____

Žig

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list RS d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list RS d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2003 je 24.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 66.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767 – Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana